

รายงานผลการวิจัย
ทุนวิจัยรัชดาภิเษกสมโภช

เรื่อง

การเปรียบเทียบพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมือง
ระหว่างนักการเมืองไทยและคนไทยผู้มีสิทธิ์
ออกเสียงเลือกตั้งในปัจจุบัน

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โดย

พรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ทุนวิจัยรัชดาภิเษกสมโภช

รายงานผลการวิจัย

การเปรียบเทียบพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมือง
ระหว่างนักการเมืองไทยและคนไทยผู้มีสิทธิ์ออกเสียงเลือกตั้งในปัจจุบัน

โดย

พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์

มิถุนายน 2537

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองระหว่างนักการเมืองและคนไทยผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งในปัจจุบันนี้ เป็นการวิจัยที่เกิดขึ้นจากผู้วิจัยได้รับทุนวิจัยรัชดาภิเษกสมโภช ประจำปี 2535 - 2536

การวิจัยนี้ได้รับความร่วมมืออย่างดีจากนักการเมืองไทยที่ช่วยตอบแบบสอบถาม และโดยเฉพาะอย่างยิ่งประธานคณะกรรมการฝ่ายศาสนา ศิลปและวัฒนธรรม (นายอำนาจ สุวรรณศิริ) เพราะนอกจากจะช่วยตรวจสอบเครื่องมือแล้ว ยังช่วยประสานงานกับนักการเมืองท่านอื่น นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้รับความร่วมมืออย่างดียิ่งจากประธานสภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยบูรพา ปี (2536 - 2537) (รองศาสตราจารย์ ปรากรม ประยูรรัตน์) ประธานสภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยขอนแก่น (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุระชา ต้นสวัสดิ์) ประธานสภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อมรา เศวตะทัต) และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรรณิการ์ภูประเสริฐ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญพิสุทธิ์ เนตมานุรักษ์ สถาบันราชภัฏ เชียงราย และที่จะละเว้นที่จะแสดงความขอบคุณไม่ได้คือ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ รุ่นที่ 6 และ 7 ทุกคน ที่เป็นทั้งกำลังแรง กำลังใจในการเก็บรวบรวมข้อมูลทั่วประเทศไทย และท้ายที่สุดคือเจ้าหน้าที่สภาคณาจารย์ทุกท่าน โดยเฉพาะคุณสุนทร ทองประเสริฐ ที่ช่วยพิมพ์และตรวจความถูกต้องของรายงานวิจัยฉบับนี้ให้ออกมาสมบูรณ์ได้

พรพนทิพย์ ศิริวรรณบุศย์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชื่อโครงการวิจัย การเปรียบเทียบพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมือง
ระหว่างนักการเมืองไทยและคนไทยผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งในปัจจุบัน

ชื่อผู้วิจัย พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์

เดือนและปีที่ทำวิจัยเสร็จ มิถุนายน 2537

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้คือ (1) เพื่อสำรวจพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมืองไทยและคนไทยผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งในปัจจุบัน และ (2) เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองระหว่างนักการเมืองไทยและคนไทยผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งตามตัวแปรสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง ภูมิภาค อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ทางการเมือง (เฉพาะกลุ่มนักการเมือง)

การเก็บรวบรวมข้อมูล กลุ่มตัวอย่าง นักการเมือง 100 คน และคนไทย 600 คน จาก 5 ภูมิภาค คือ : กรุงเทพฯ ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคกลาง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ (1) แบบสำรวจภูมิหลัง (2) แบบวัดพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมือง (3) แบบประเมินระดับความถูกต้องของพฤติกรรม

พฤติกรรมจริยธรรมประกอบด้วย 5 พฤติกรรม คือ ความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย การเสียสละเพื่อส่วนรวม และความยุติธรรม ส่วนพฤติกรรมทางการเมืองแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ การเลือกตั้ง การประชุมสภา การรับผิดชอบในหน้าที่ทางการเมือง และการใช้อำนาจทางการเมือง

ผลการวิจัยมีดังนี้ คือ :

1. พฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมืองไทยและคนไทยมีสภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเกือบทุกพฤติกรรม
2. นักการเมืองที่มีประสบการณ์ทางการเมืองแตกต่างกัน มีพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองไม่แตกต่างกัน 18 พฤติกรรม จาก 20 พฤติกรรม
3. ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรอายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และภูมิภาค มีผลทำให้เกิดความแตกต่างในพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองในกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม

Project Title A Comparision of Political Moral Behaviors Between
Contemporary Thai Politicians and Voters.

Name of the Investigators' Puntip Sirivunnabood

Year June 1994

Abstract

The purposes of this research were : (1) to survey existing political moral behaviors of Thai politicians and voters; (2) to compare political moral behaviors between Thai politicians and their voters according to occupation, residential area, age, education level and experiences in politics (only in group of politicians)

Data were collected from 100 politicians and 600 voters of five different residential areas : Bangkok Metropolis; Northern; Southern; Northeastern and the Central regions. The research instruments were a questionnaire of biographical data and the political moral behavior scale and the behavioral evaluation scale which were constructed by the researcher. The political moral behavior scale was composed of 5 moral behavior criteria in 4 political behavior dimensions. Then, there are 20 political moral behaviors, and each behavior was constructed in both positive and negative items. The 5 moral behavior criteria were honesty; responsibility; discipline; devotion to society and fairness. The 4 political behavior dimensions were voting; political responsibility; parliamentary meeting; and use of power in politics.

The major findings were as follow :

1. There were significant differences in political moral behaviors between Thai politician and Thai voters in most behaviors.
2. There was no significant differences among politicians with different experiences in politics except two behaviors.
3. There were significant differences in some political moral behaviors according to age, education level, occupation, and residential area in both groups.

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	II
บทคัดย่อภาษาไทย	III
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	IV
สารบัญ	V
บทที่ 1 บทนำ	1
ปัญหาในการวิจัย	1
ความหมายของจริยธรรม	4
ความหมายและขอบข่ายของพฤติกรรมทางการเมือง	8
วัตถุประสงค์การวิจัย	26
คำจำกัดความที่ใช้	27
บทที่ 2 วิธีดำเนินการวิจัย	28
กลุ่มตัวอย่าง	28
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	30
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	42
การวิเคราะห์ข้อมูล	43
บทที่ 3 ผลการวิจัย	44
ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง	44
ค่าสถิติพื้นฐาน	46
ผลการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน	49
บทที่ 4 การอภิปรายผล	132
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	140
บรรณานุกรม	143
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก	148
ภาคผนวก ข	184
ภาคผนวก ค	187

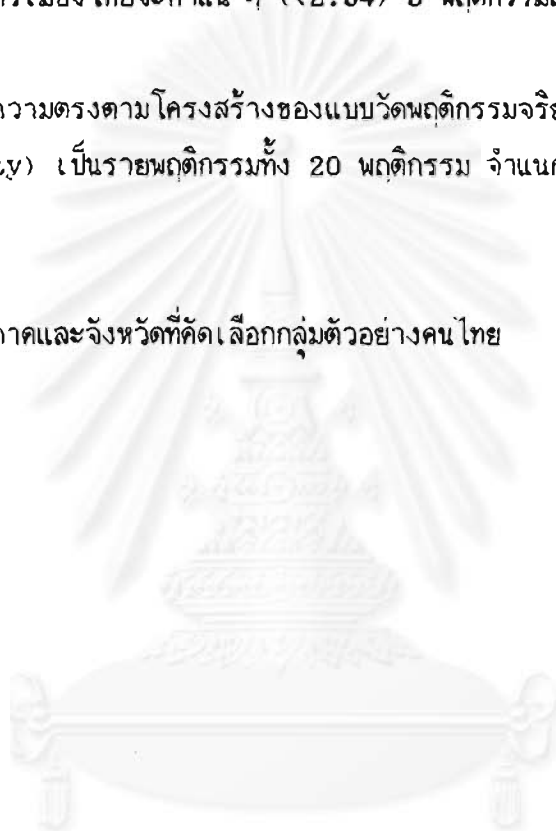
รายการตารางประกอบ

ตารางที่ 1	โครงสร้างหน้าที่ของระบบการเมือง	12
2	แสดงกลุ่มตัวอย่างคน ไทยและนักการเมือง ไทย	29
3	แสดงข้อกระทบพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองของคน ไทยและนักการเมือง ไทย	33
4	ข้อมูลพื้นฐานของคน ไทยและนักการเมือง ไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง	44
5	แสดงค่ามัธยัมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่า t-test ของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมือง ในมาตราที่ 1 เคยทำหรือไม่ และมาตราที่ 2 จะทำหรือไม่ ถ้ามีโอกาสเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มนักการเมือง ไทยและคน ไทย	46
6	แสดงค่ามัธยัมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการวิเคราะห์ ความแปรปรวนแบบทางเดียว (F) ของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมือง ในมาตราที่ 1 เคยกระทำหรือไม่ และมาตราที่ 2 จะทำหรือไม่ จำแนกตามสถานภาพ	50
7 - 44	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมัธยัมเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรม จริยธรรมจำแนกตามตัวแปรสถานภาพ	54
45	แสดงค่ามัธยัมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการวิเคราะห์ ความแปรปรวนแบบทางเดียว (F) ของคะแนนพฤติกรรมทางการเมือง ในมาตราที่ 1 เคยกระทำหรือไม่ และมาตราที่ 2 จะทำหรือไม่ ของกลุ่มนักการเมือง จำแนกตามระดับการศึกษา	78
46	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมัธยัมเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรม จริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ในการเลือกตั้ง ในมาตราที่ 2 จะทำหรือไม่ ถ้ามีโอกาส จำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้สถิติทดสอบเชฟเฟ (Scheffé)	81

ตารางที่ 47	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ในการใช้อำนาจทางการเมืองในมาตราที่ 1 เคยทำหรือไม่ จำแนกตามระดับการศึกษาโดยใช้สถิติทดสอบเชฟเฟ (Scheffe)	82
48	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมด้านการเสียสละเพื่อส่วนรวมในการใช้อำนาจการเมืองในมาตราที่ 1 เคยทำหรือไม่ จำแนกตามระดับการศึกษาโดยใช้สถิติทดสอบเชฟเฟ (Scheffe)	82
49	แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (F) ของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองในมาตราที่ 1 เคยกระทำหรือไม่ และมาตราที่ 2 จะทำหรือไม่ ของกลุ่มนักการเมืองไทย จำแนกตามระดับอายุ	83
50	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรม จำแนกตามตัวแปรระดับอายุ	86
51	แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (F) ของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองในมาตราที่ 1 เคยกระทำหรือไม่ และมาตราที่ 2 จะทำหรือไม่ ของกลุ่มนักการเมืองไทย จำแนกตามภูมิลำเนา	87
52-55	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรม จำแนกตามภูมิลำเนา	91
56	แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (F) ของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองในมาตราที่ 1 เคยกระทำหรือไม่ และมาตราที่ 2 จะทำหรือไม่ ของกลุ่มนักการเมืองไทย จำแนกตามประสบการณ์การเป็น ส.ส.	94

ตารางที่ 57 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรม จริยธรรม จำแนกตามประสบการณ์การเป็น ส.ส. โดยใช้สถิติทดสอบเชฟเฟ (Scheffe)	97
58 แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการวิเคราะห์ ความแปรปรวนแบบทางเดียว (F) ของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมือง ในมาตราที่ 1 เคยกระทำหรือไม่ และมาตราที่ 2 จะทำหรือไม่ ของกลุ่มคนไทย จำแนกตามระดับการศึกษา	98
59-67 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรม จริยธรรม จำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้สถิติทดสอบเชฟเฟ (Scheffe)	101
68 แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการวิเคราะห์ ความแปรปรวนแบบทางเดียว (F) ของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมือง ในมาตราที่ 1 เคยกระทำหรือไม่ และมาตราที่ 2 จะทำหรือไม่ ของกลุ่มคนไทย จำแนกตามระดับอายุ	110
69-77 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมัชฌิมเลขคณิต คะแนนพฤติกรรม จริยธรรม จำแนกตามระดับอายุ	113
78 แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการวิเคราะห์ ความแปรปรวนแบบทางเดียว (F) ของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมือง ในมาตราที่ 1 เคยกระทำหรือไม่ และมาตราที่ 2 จะทำหรือไม่ ของกลุ่มคนไทย จำแนกภูมิลำเนา	119
79-87 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมัชฌิมเลขคณิตคะแนนพฤติกรรม จริยธรรม จำแนกตามภูมิลำเนา	122
88 แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่า t test ของคะแนนการประเมินระดับความถูกต้องของพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมือง ของคนไทยและนักการเมืองไทย	127

ตารางที่ 89	แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างมาตราที่ 1 เคยทำหรือไม่กับมาตราที่ 2 จะทำหรือไม่ ถ้ามีโอกาสของนักการเมืองไทย และคนไทย ตามรายพฤติกรรม 20 พฤติกรรม	130
90	แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิตพฤติกรรมที่คนไทยและพฤติกรรมที่ประเมินว่าถูกต้องที่สุด และนักการเมืองไทยจะทำแน่ ๆ (<2.34) 5 พฤติกรรมแรก	133
91	แสดงค่าความตรงตามโครงสร้างของแบบวัดพฤติกรรมจริยธรรม (construct validity) เป็นรายพฤติกรรมทั้ง 20 พฤติกรรม จำแนกตามมาตรและกลุ่มตัวอย่าง	182
92	แสดงภูมิภาคและจังหวัดที่คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างคนไทย	185

รายการภาพประกอบ

ภาพประกอบที่

หน้า

1. แนวคิดการเกิดเหตุการณ์ของแบนดูรา 7
2. การวิเคราะห์เส้นทางการเกิดเหตุการณ์ 7

ปัญหาที่มาและความสำคัญของงานวิจัย

สังคมไทยในปัจจุบันอยู่ในกระแสของ โลกาภิวัตน์ การเปลี่ยนแปลงทางวัตถุและเทคโนโลยีเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ประเทศไทยในฐานะของประเทศที่กำลังพัฒนาต้องประสบกับการผันแปรเช่นเดียวกับประเทศอื่น ๆ ในโลก คนไทยต้องเผชิญกับปัญหาทางเศรษฐกิจการแข่งขันกับทางธุรกิจ ในสังคมอุตสาหกรรมใหม่ การต่อสู้แข่งขันนี้เองทำให้ลักษณะของคนไทยตลอดจนคุณธรรมซึ่งเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติเสื่อมถอยไปคู่ขนานกับความเจริญทางวัตถุที่รุ่งเรืองขึ้น

คุณลักษณะของคนไทยที่เราศึกษาได้จากวัฒนธรรมประเพณี ภาษิตและสุภาษิตที่ถ่ายทอดความเชื่อและวิถีชีวิตของคนไทย เช่น คนไทยเชื่อเรื่องของบุญกรรม เชื่อว่าตนทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว ดังสุภาษิตไทยที่ปรากฏ เช่น "ได้ใจในโลกล้วนอนิจจัง คงแต่บาปบุญยังเที่ยงแท้ คือเงาติดตัวตราตรึงแน่นอยู่บนา ตามแต่บุญบาปแล้วก่อเกื้อรักษา"

จริยธรรมเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในสังคมไทยที่ช่วยในการพัฒนาโครงสร้างตลอดจนคุณลักษณะวัฒนธรรมที่ทำให้คนไทยในอดีตอยู่ร่วมกันอย่างมีความสงบสุขเรียบง่าย ไม่มีความวุ่นวาย แม้ค่านิยมในสังคมไทยปัจจุบันนี้จากการวิจัยพบว่ามิได้มีการเปลี่ยนแปลงจากอดีตมากนัก เพราะการปลูกฝังถ่ายทอดในระบบครอบครัวยังเป็นไปอย่างต่อเนื่อง ค่านิยมที่พบว่าได้รับการยึดถืออย่างสูงในสังคมไทยปัจจุบันยังคงเป็นการปฏิบัติต่อผู้อาวุโสในทางที่ดี การถ่อมตน ความซื่อสัตย์ ความกตัญญู และจากการวิจัยเช่นกันพบว่า สิ่งที่คนไทยยึดถือนี้ไม่สอดคล้องกับการปฏิบัติของคนไทยในปัจจุบัน ด้วยคนไทยส่วนใหญ่รับวัฒนธรรมจากประเทศตะวันตกก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงอย่างขาดการจัดการรูปแบบให้ถูกต้อง เช่น ความต้องการความสะดวกสบายในชีวิตเข้ามาแทนที่ความสันโดษและความสมถะในวิถีชีวิตของคนไทย การยกย่องคนดี เปลี่ยนเป็นการยกย่องผู้มีอำนาจ มีฐานะร่ำรวย ทำให้คนไทยโดยเฉพาะในสังคมเมืองเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวมากขึ้น พยายามทุกวิถีทางที่จะแสวงหาผลประโยชน์โดยไม่คำนึงถึงความเดือดร้อนของผู้อื่น สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในสังคมไทยปัจจุบันนี้อาจเนื่องมาจากสาเหตุ 2 ประการ คือ ความล้มเหลวของระบบเศรษฐกิจและสังคม นอกจากนี้อีกประการหนึ่งที่มีความสำคัญยิ่ง แต่รัฐบาลไทยและสังคมไทยมักมองข้ามไปเพราะผลที่เกิดขึ้นจากความล้มเหลวระบบนี้ไม่อาจเห็นได้ในระยะใกล้ คือ ความล้มเหลวของระบบการศึกษาทุกระดับ

โดยแท้จริงแล้ว การศึกษาคือ หัวใจของการพัฒนาทรัพยากรบุคคล กระบวนการสังคมประภิต (socialization process) นอกจากครอบครัวอันเป็นสถาบันหลักในการสร้าง พัฒนา และ ส่งเสริมทรัพยากรบุคคลแล้ว การศึกษาก็เป็นระบบที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ปัญหาของระบบการศึกษาไทยมิได้อยู่ที่ทฤษฎีหรือแผนการศึกษา แต่ปัญหาที่สำคัญคือ การนำลงสู่การปฏิบัติ แม้ในระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมา สังคมไทยตื่นตัวที่จะปฏิรูปวิธีการปลูกฝังจริยธรรมเสียใหม่ โดยมีการ ดำเนินการในรูปกิจกรรม เช่น การประชุม การสัมมนา และ โครงการวิจัย เช่น การวิจัยการ ศึกษาจริยธรรมไทยของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเป็นโครงการ 2 ปี (2523-2524) โดยมีแผน 4 ขั้นตอน คือ

1. การจัดประชุมวิชาการเพื่อระดมความรู้ ความคิดจากผู้ทรงคุณวุฒิต่าง ๆ เพื่อหา แนวคิดในการพัฒนาจริยธรรม และหาจริยธรรมหลักซึ่งจำเป็น ในการปลูกฝัง ในสังคมไทย
2. สร้างเครื่องมือวัดระดับพัฒนาการจริยธรรม
3. สร้างเกณฑ์ปกติของระดับพัฒนาการจริยธรรม
4. หารูปแบบที่เหมาะสมของการเสริมสร้างพัฒนาการจริยธรรม (กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ, 2523 : 4 - 5) และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ได้จัดทำโครงการ วิจัยและสัมมนา เรื่อง จริยธรรม ในสังคมปัจจุบัน (2524-2526) มีวัตถุประสงค์สำคัญ 4 ประการคือ

1. เพื่อแสวงหาสถานะที่เป็นอยู่เกี่ยวกับพฤติกรรม (Actual Behavior) ทาง จริยธรรม
2. เพื่อแสวงหาลักษณะที่เป็นอุดมคติ (Ideal) ทางจริยธรรมสำหรับคนไทย
3. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของลักษณะที่เป็นอุดมคติทางจริยธรรมกับ พฤติกรรมจริยธรรมของคนไทย
4. เพื่อหาทัศนคติ (Norm) ทางจริยธรรมสำหรับคนไทย และแสวงหาแนวทาง ที่จะนำไปสู่การปรับพฤติกรรมทางจริยธรรมของคนไทยให้ ได้ตามทัศนคติ

แต่การพยายามแบบนี้จะ ได้เกิดขึ้น แต่ปัญหาอุปสรรคที่ไม่สามารถนำลง ไปสู่การปฏิบัติให้ เกิดมรรคผลได้นั้น เพราะกลไกต่าง ๆ ของรัฐ มิได้ประสานเกื้อหนุนซึ่งกันและกัน เป้าประสงค์ ที่ชัดเจนในการพัฒนานั้นอยู่ในแผนพัฒนาของชาติ แต่มิได้มีการปฏิบัติที่เป็น ไปตามขั้นตอน ที่สำคัญ ที่สุด คือ ระบบการเมืองไทยที่มีได้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ ฉะนั้นนโยบายและการปฏิบัติจึงมิได้ สอดคล้องกัน ประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงการปกครองมาครบ 60 ปีแล้ว แต่ระบบการเมือง

มีการพัฒนาซ้ำ ไม่สอดคล้องต่อการเปลี่ยนแปลงของระบบสังคมและเศรษฐกิจ ประเทศไทยไม่มีองค์กรที่รับผิดชอบต่อการพัฒนาระบบทางการเมืองโดยตรง เหมือนเช่นมีสภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมรับผิดชอบปัญหาเศรษฐกิจของชาติ มีคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติรับผิดชอบระบบการศึกษา และสภาความมั่นคงแห่งชาติรับผิดชอบความมั่นคงของชาติ ฉะนั้นการเมืองไทยจึงอยู่ในวัฏจักรที่ก่อให้เกิดปัญหาและความเสียหายต่อประเทศจนประมาณค่ามิได้ครั้งแล้วครั้งเล่า สาเหตุที่สำคัญยิ่งอย่างหนึ่ง คือ นักการเมืองและคนไทยส่วนใหญ่ขาดจริยธรรมทางการเมืองนั่นเอง

ในปี 2531 ชัยพร วิชชาวุธ, ธีระพร อุวรรณิณ และพรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมจริยธรรมในสังคมไทยปัจจุบัน : ศึกษาตามแนวคิดวิทยา ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองของคนไทยไว้ และพบว่าพฤติกรรมทางการเมืองที่ถือได้ว่าเป็นพฤติกรรมที่ดี ที่ถูก ที่ควร มี 5 พฤติกรรม เรียงตามลำดับคือ

1. การเสียสละเพื่อชาติบ้านเมือง
2. การจัดสวัสดิการแก่ผู้ด้อยโอกาส
3. การปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนอย่างเคร่งครัด
4. การเป็นหูเป็นตาให้เจ้าหน้าที่บ้านเมือง
5. การสละสิทธิ์เสรีภาพส่วนบุคคลเพื่อประโยชน์ส่วนรวม (ชัยพร วิชชาวุธ และคณะ

2531 หน้า 323)

ในสภาพการณ์ปัจจุบันของสังคมไทย ผู้วิจัยจึงเห็นว่า จริยธรรมทางการเมืองของนักการเมืองเป็นสิ่งสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ

ฉะนั้นผู้วิจัยจึงได้สนใจที่จะศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมืองไทยและคนไทย โดยศึกษาว่านักการเมืองเหล่านั้นจะมีพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมือง สอดคล้องกับพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองของคนไทยเพียงใด นักวิชาการในอดีตไม่ให้ความสนใจเกี่ยวกับการเมืองมากนัก โดยเฉพาะจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมือง ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงให้ความสนใจที่จะศึกษา โดยที่ผู้วิจัยให้ความหมายแก่พฤติกรรมจริยธรรมการเมืองในงานวิจัยนี้ว่า เป็นการกระทำที่ถูกต้อง ดีงามที่เกี่ยวข้อกับอำนาจและการปกครองที่บุคคลหนึ่งกระทำแก่บุคคลอื่น เช่น การเลือกตั้งด้วยความสุจริต การปกครองด้วยหลักประชาธิปไตยอย่างเที่ยงตรง การเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม การวิจัยพฤติกรรมจริยธรรมครั้งนี้จึงมุ่งศึกษาจริยธรรมในพฤติกรรมทางการเมือง 4 ประเด็น คือ การเลือกตั้ง การประชุมสภาฯ การรับผิดชอบในหน้าที่ทางการเมือง และการใช้อำนาจทางการเมือง โดยมุ่งดูพฤติกรรมจริยธรรม 5 พฤติกรรม คือ ความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบ การรักษากฎระเบียบวินัย การเสียสละเพื่อส่วนรวม ความยุติธรรม

ความหมายของจริยธรรม

นักปรัชญา นักการศึกษา และนักจิตวิทยา ได้แสดงแนวคิดเกี่ยวกับจริยธรรมไว้เริ่มตั้งแต่สมัยพลาโต นักปราชญ์ชาวกรีกซึ่งเห็นว่ามนุษย์เป็นสัตว์มีปัญญาและเหตุผลเหนือกว่าสัตว์ คือ ในสมัยเริ่มคริสต์ศตวรรษ ชาวคริสต์เชื่อว่ามนุษย์เป็นผู้แทนของพระเจ้าและนับถือพระเจ้าที่ทรงสร้างสิ่งที่ดีและเป็นผู้วิเศษ ทรงประทานความนึกคิด ปัญญา เสรีภาพ จิตวิญญาณให้มนุษย์ประเสริฐกว่าสัตว์ทั้งมวล ฉะนั้นสำหรับชาวคริสต์มนุษย์จึงมีหน้าที่รักษาความดีงามของพระองค์ให้อยู่เป็นสิริมงคลต่อไป (เสวี พงศ์พิศ 2526 : 95) ส่วนแนวคิดของชาวเอเชียเน้นเรื่องหน้าที่ของคนในสังคม คนเกิดมามีตำแหน่งหน้าที่ ในสังคมต้องทำหน้าที่ของตนให้ดีที่สุด ในพุทธศาสนาอุดมคติสูงสุดของพุทธศาสนา คือ นิพพาน เพราะทำให้มนุษย์หลุดพ้นจากสังสารวัฏ เป็นการดับสูญ โดยพระพุทธองค์ทรงดำริว่า บุคคลใดเมื่อมีความเห็น ความมุ่งหมาย การเจรจา การกระทำ อาชีพ ความเพียร การกำหนดรู้ อยู่และการสร้างจิตมั่นอันถูกต้องชอบธรรม ประสานสามัคคีสอดคล้องเป็นเอกภาพในชีวิตแล้ว จะทำให้เกิดปัญญาอันทำให้ประจักษ์แจ้งสภาวะความเป็นจริงอันได้แก่ความไม่เที่ยงแท้ เป็นทุกข์และไร้แก่นสารตัวตน บุคคลใดสามารถดับความกระหาย โศร และยึดติดมั่นถือมั่นในชีวิตได้ บุคคลนั้นสามารถมีชีวิตอันสว่าง สะอาด สงบ และสมบูรณ์ เป็นอิสระจากอำนาจครอบงำทางโลกอย่างแท้จริง และนำไปสู่อันต์ (ระวี ภาวิไล อังโนวิทย์ วิชาเวทย์ 2526 : 134) ในสังคมไทยตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน แนวคิดเรื่อง "กรรม" ตามแนวคิดของเถรวาทเป็นแนวคิดที่มีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อชาวพุทธในไทย โดยเชื่อว่าผู้ใดทำกรรมไว้ก็จะได้รับผลแห่งกรรมนั้น ผู้ใดทำกรรมดีย่อมได้รับผลดี ทำกรรมชั่วย่อมได้รับผลชั่ว ความคิดนี้ควบคู่กับแนวคิดที่เกิดใหม่หรือสังสารวัฏ ซึ่งเป็นอีกแนวคิดหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อคนไทยทั้งในอดีตและปัจจุบัน แม้จะเปลี่ยนรูปแบบไปบ้าง (รุ่งธรรม สุจิธรรมวิเศษ, สุรีย์ สุวรรณปริษา 2526 : 110 - 111)

ความหมายของจริยธรรม (morality) โดยทั่วไปมีความหมายใกล้เคียงกับจริยศาสตร์ (ethics) คือ การค้นคว้าเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมในสังคมซึ่งถือว่าถูกต้อง ดีงาม และสิ่งที่ถือว่าผิดซึ่งไม่ควรปฏิบัติ (พระยาอนุมานราชธนะ, 2516 : 409)

ในการประชุมวิชาการเกี่ยวข้องกับจริยธรรมของกรมวิชาการ (2523 : 3) สรุปความหมายของจริยธรรมไว้ว่า จริยธรรมคือ การกระทำทั้งกาย วาจา และใจที่ดีงาม เป็นประโยชน์ต่อตนเอง ผู้อื่น และสังคม

นอกจากนี้จากเอกสารผู้ทรงคุณวุฒิต่าง ๆ ได้ให้ความหมายของจริยธรรมไว้อาจประมวลความหมายของจริยธรรมได้ดังนี้

ก. จริยธรรมหมายถึง หลักเกณฑ์หรือกฎเกณฑ์ในการตัดสินความถูก ผิด ดี ไม่ดี และควร ไม่ควรกระทำของพฤติกรรม

ข. จริยธรรมหมายถึง แนวทางในการประพฤติปฏิบัติเป็นแนวทางที่ดี ที่ถูก ที่ควรกระทำ หากพฤติกรรมใดอยู่นอกแนวทางนั้น เป็นพฤติกรรมที่ไม่ดี ไม่ถูก และไม่ควร

ค. จริยธรรมหมายถึง พฤติกรรมที่ดี ถูก และควรกระทำ โดยเน้นที่ตัวพฤติกรรมมากกว่าเน้นที่เกณฑ์หรือแนวทาง ฉะนั้นพฤติกรรมใดที่ไม่ดี ไม่ถูก ไม่ควร ก็มีใช้พฤติกรรมจริยธรรม พฤติกรรมในลักษณะนี้จึง เป็นพฤติกรรมที่มีค่านิยมสมบูรณ์ในตัว (absolute)

ในโลกตะวันตก จอห์น พิวาเจท์ ได้ศึกษาพัฒนาการจริยธรรมก่อนที่จะศึกษาพัฒนาการทางสติปัญญา พิวาเจท์ กล่าวว่า จริยธรรมคือ องค์ประกอบของกฎเกณฑ์ที่บุคคลยอมรับว่าถูก ว่าดี ว่าควร เพื่อให้ได้รับการยอมรับจากสังคม (Piaget, J. 1960 : 1) นักจิตวิทยาที่ทำการศึกษาด้านพัฒนาการจริยธรรมในมนุษย์ต่อจากพิิวาเจท์ คือ โคลเบอร์ก กล่าวว่า จริยธรรมเป็นความรู้สึกผิดชอบชั่วดี เป็นกฎเกณฑ์หรือมาตรฐานของการประพฤติปฏิบัติในสังคม ซึ่งบุคคลพัฒนาขึ้นจนกระทั่งมีพฤติกรรมจริยธรรมของตน โดยมีเกณฑ์จากสังคมตัดสินว่า การกระทำนั้นถูกหรือผิด (Kohlberg, L. 1969 : 34)

นอกจากพิิวาเจท์และโคลเบอร์กแล้ว บราวน์ (Brown, 1965 : 41) ได้ให้ความหมายของจริยธรรมว่า จริยธรรมหมายถึงระบบของกฎเกณฑ์สำหรับวิเคราะห์การกระทำผิดหรือถูกของบุคคล จริยธรรมเปลี่ยนแปลงวิวัฒนาการจากประสบการณ์ของบุคคล และนอกจากนี้บราวน์ยังได้จำแนกองค์ประกอบจริยธรรมเป็น 3 มิติ คือ (1) ความรู้ (knowledge) (2) การกระทำ (conduct) (3) ความรู้สึก (feeling) และนอกจากนี้ ฮอฟแมน (Hoffman 1979 : 958-966) ได้จำแนกองค์ประกอบของจริยธรรมไว้ใกล้เคียงกับบราวน์ เขาเชื่อว่าจริยธรรมเป็นกระบวนการที่ซึมซาบ (internalization) ของ 3 องค์ประกอบที่มีอิสระเท่ากัน ได้แก่ (1) ความคิดทางจริยธรรม (moral thought) (2) ความรู้สึกทางจริยธรรม (moral feeling) (3) พฤติกรรมทางจริยธรรม (moral behavior)

ทฤษฎีพื้นฐานของการวิจัย

· ทฤษฎีจิตวิทยาที่เกี่ยวกับพฤติกรรมจรรยาบรรณมีหลายแนวทางและหลายทฤษฎี ได้แก่

1. ทฤษฎีจิตวิเคราะห์
2. ทฤษฎีการกระจายค่านิยม (VC)
3. ทฤษฎีเหตุผลทางจรรยาบรรณ
4. ทฤษฎีการปรับพฤติกรรม
5. ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม

สำหรับงานวิจัยนี้ เลือกทฤษฎีพื้นฐานในการวิจัยตามแนวทางของทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม

ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory)

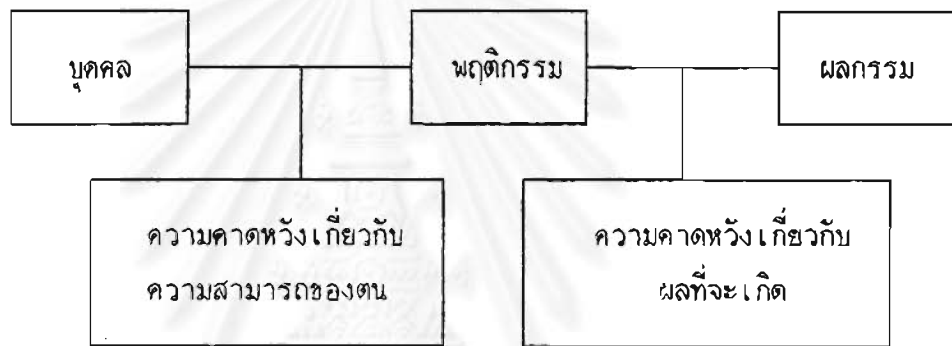
ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมเป็นทฤษฎีที่นักจิตวิทยาหลายคนได้พัฒนาขึ้น ได้แก่ มิลเลอร์ และดอลลาร์ด (Miller & Dollard, 1941) ทฤษฎีของมิทเชลและมิเชล (Mitchell & Mitchell, 1976) และทฤษฎีของแบนดูรา (Bandura, 1977) ซึ่งการวิจัยครั้งนี้จะยึดแนวทฤษฎีของแบนดูรา เพราะเป็นทฤษฎีที่มีความสมบูรณ์และเป็นที่ยอมรับในปัจจุบัน และมีความทันสมัยต่อสภาพเหตุการณ์โลกทุกวันนี้

แนวความคิดพื้นฐานของทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมนี้ เห็นว่าพฤติกรรมจรรยาบรรณเป็นเพียงส่วนหนึ่งของพฤติกรรมสังคมเท่านั้น ดังนั้น การเรียนรู้ การแสดงพฤติกรรม และการตัดสินใจ ความถูกผิดของพฤติกรรมจะเกิดขึ้นโดยอาศัยกระบวนการเหมือนที่มนุษย์ใช้ในการเรียนรู้พฤติกรรมสังคมอื่น ๆ ซึ่งอาจจะรู้แนวคิดได้ดังนี้

1. สิ่งที่เราเรียนรู้ มนุษย์เรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่าง ๆ ระหว่างเหตุการณ์กับเหตุการณ์ และระหว่างพฤติกรรมกับผลกรรม ความรู้อันเกิดจากการเรียนรู้นี้ ทำให้กลายเป็นความเชื่อที่มีผลในการควบคุมพฤติกรรมของมนุษย์ จากประสบการณ์ของมนุษย์เองทำให้มนุษย์เกิดความคาดหวัง (Expectancy) ได้ โดยมนุษย์จะคาดหวังผลกรรมหนึ่งเมื่อทำพฤติกรรมหนึ่ง ความคาดหวังนี้จะทำให้มนุษย์ตัดสินใจกระทำหรือไม่กระทำพฤติกรรมหนึ่งพฤติกรรมใดเพื่อให้เกิดผลกรรมตามที่ตนปรารถนา

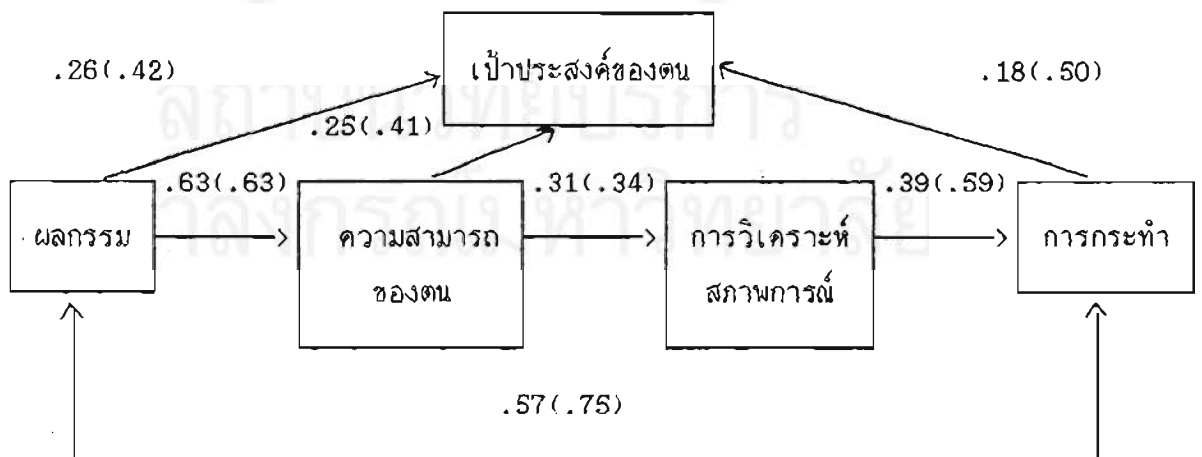
2. วิธีการเรียนรู้ การเรียนรู้ของมนุษย์เป็นส่วนหนึ่ง เกิดจากพฤติกรรมตรง (Direct experience) ของตนเอง เช่น ประสบการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นแก่ตน หรือการประสบผลกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการกระทำของตนเอง หนทางอีกหนทางหนึ่งของการเรียนรู้และอีกส่วนหนึ่งการเรียนรู้อาจเกิดจากการฟังคำบอกเล่าหรือการอ่านสารบบนทิกของผู้อื่น

3. กระบวนการทางปัญญา เป็นกระบวนการที่มีบทบาทสำคัญยิ่งในการได้มา (Aquisition) การคงไว้ (Retention) และการแสดงพฤติกรรม (Expression) ของบุคคล (Bandura 1977 : 170) ประสบการณ์ต่าง ๆ ที่มนุษย์ได้รับจะถูกเก็บไว้ในสมอง ในรูปลักษณะ เช่น ภาษา หรือความเชื่อ ข้อมูลจากกระบวนการทางปัญญานี้เอง ทำให้มนุษย์สามารถมองเห็นวิธีที่จะทำได้ผลกรรมที่ตนปรารถนาและหลีกเลี่ยงผลกรรมที่ตนไม่ปรารถนา ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าความสามารถทางปัญญาทำให้มนุษย์มีการไตร่ตรองและประเมินสิ่งต่าง ๆ ที่นำไปสู่การตัดสินใจที่จะทำหรือไม่ทำพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งได้ แบนดูราได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการเกิดพฤติกรรมในระยะแรกของการศึกษาของเขา ไว้ดังนี้

รูปที่ 1 แนวคิดการเกิดพฤติกรรมของแบนดูรา (Bandura 1977 : 79)

ต่อมาในปี 1989 แบนดูราได้ทำการศึกษาการเกิดพฤติกรรมของมนุษย์ เขาได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการเกิดพฤติกรรมของมนุษย์ไว้ในรูปของการวิเคราะห์เส้นทางดังนี้

รูปที่ 2 การวิเคราะห์เส้นทางของการเกิดพฤติกรรม โดยค่า significant standard path coefficients อยู่หน้าวงเล็บ และค่า first-order correlations อยู่ในวงเล็บ (Bandura, 1989 : 136)

จากแนวทางการพัฒนาพฤติกรรมของแผนภูมิที่แสดงข้างต้น เราอาจสรุปการพัฒนา จริยธรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมได้ดังนี้ (ชัยพร วิชชาวุธ และคณะ 2531 : 53-56)

1. การปลูกฝังจริยธรรมมีรูปแบบพัฒนา 3 ประการ
 - 1.1 ความเข้าใจในกฎเกณฑ์การตัดสินความถูกต้องความผิดของการกระทำ
 - 1.2 ความเชื่อในความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกับผลกรรม
 - 1.3 การบังคับตนเอง การควบคุมตนเอง
2. วิธีการปลูกฝัง ซึ่งมีหลักสำคัญคือ การปลูกฝังจริยธรรมจากประสบการณ์ตรงและ ประสบการณ์ทางอ้อม
 - 2.1 ประสบการณ์ตรง โดยผู้เรียนได้มีประสบการณ์ตรงด้วยตนเอง
 - 2.2 การแสดงตัวอย่าง โดยอาจเรียนรู้ได้จากการสังเกต ซึ่งอิทธิพลของตัวแบบ จะขึ้นอยู่กับความเชื่อถือที่ผู้เรียนมีต่อตัวแบบ
 - 2.3 การอธิบายชี้แนะด้วยคำพูด หรือการให้ข่าวสาร ซึ่งอิทธิพลนี้จะขึ้นอยู่กับความ สอดคล้องและน่าเชื่อถือของผู้ปลูกฝัง หากผู้ปลูกฝังจริยธรรมขาดการควบคุมตนเอง จริยธรรมใน ผู้รับการปลูกฝังก็จะเกิดได้ยาก

ความหมายและขอบข่ายของพฤติกรรมทางการเมือง

พฤติกรรมทางการเมืองเป็นการกระทำต่าง ๆ ของมนุษย์ที่อยู่รวมกันเป็นกลุ่ม มีการจัด ระบบการปกครองเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างมีสันติภาพ และมีสังคมที่สงบสุข ในการศึกษาพฤติกรรมทางการเมืองอาจศึกษาได้ 3 แนวทาง คือ แนวทางจิตวิทยาการเมือง แนวทางกลุ่มการเมือง และแนวทางระบบการเมือง (จุมพล หนิมพานิช 2533 : 287 : 291)

แนวทางจิตวิทยาการเมืองที่นำมาศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาพฤติกรรมของ บุคคลมากกว่าการศึกษาระบบการเมือง แนวทางนี้ยึดตัวบุคคล (individual) เป็นหน่วยใน การวิเคราะห์ในการกำหนด เนื่องจากพฤติกรรมทางการเมืองของบุคคลเป็นสิ่งสำคัญ ระบบการ เมืองและความมั่นคงทางการเมือง ไม่ว่าจะตัวบุคคลนั้นจะเป็นนักการเมือง ข้าราชการ ประชาชน หรือกลุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ มากกว่าตัวสถาบัน องค์กร หรือรูปแบบทางการเมือง โดยทั่วไปการ ศึกษาจะเน้นบุคลิกลักษณะของบุคคลทางการเมือง กว่าจะผู้นำ ศึกษาพฤติกรรมทางการเมืองของคน เช่น พฤติกรรมการเลือกตั้งทัศนคติของบุคคลที่มีต่อการเมือง ต่อการกำหนดรูปแบบทางการเมือง มิงานวิจัยเป็นจำนวนมากที่ระบุว่าข้าราชการการเมืองนั้นเป็นตัวจักรที่สำคัญในการกำหนดความเจริญ ของประเทศหรือความสุขของประชากรในประเทศนั้น

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช [สยามจดหมายเหตุ 7(16 - 22 เมษายน 2525 : 428] ทรงพระราชทานกระแสพระราชดำรัสแก่ข้าราชการและประชาชนชาวไทยไว้ดังนี้

"การรักษาอิสรภาพและความเป็นไทยให้ดำรงมั่นคงยั่งยืนไป ถือว่าเป็นภารกิจอันสำคัญสูงสุด นอกจากต้องอาศัยการบริหารประเทศที่ฉลาด สามารถ และสุจริตเป็นธรรมแล้ว ยังต้องอาศัยความร่วมมือสนับสนุนจากประชาชนทั่วประเทศด้วย คือ ประชาชนแต่ละคนจะต้องช่วยกันสร้างสรรประโยชน์ และดำรงอยู่ในคุณธรรมอันสมควรแก่ฐานะของตน

คุณธรรมที่ทุกคนควรจะศึกษาและพร้อมนำมาปฏิบัติมีอยู่ 4 ประการ

ประการแรก คือ การรักษาความซื่อ ความจริงใจต่อตนเองที่จะปฏิบัติแต่สิ่งที่เป็นประโยชน์และเป็นธรรม

ประการที่สอง คือ การรู้จักข่มใจตนเอง ฝึกใจตนเอง ให้ประพฤติปฏิบัติอยู่ในความซื่อ ความซื่อ

ประการที่สาม คือ การอดทน อดกลั้น และอดออมที่จะไม่ประพฤติล่วงความซื่อสุจริตไม่ว่าจะด้วยเหตุประการใด

ประการที่สี่ คือ การรู้จักละวางความชั่ว ความทุจริต และรู้จักสละประโยชน์ส่วนน้อยของตนเพื่อประโยชน์ส่วนใหญ่ของบ้านเมือง

คุณธรรม 4 ประการนี้ ถ้าแต่ละคนพยายามปลูกฝังและบำรุงให้เจริญงอกงามขึ้น โดยทั่วกันแล้ว จะช่วยให้ประเทศชาติบังเกิดความสุข ความร่มเย็น และมีโอกาสที่จะปรับปรุงพัฒนาให้มั่นคงก้าวหน้าต่อไปได้ดังประสงค์"

องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงยึดหลักทศพิธราชธรรมในการเป็นประมุขของชาติ หากนักการเมือง ไทยจะเจริญรอยตามเบื้องยุคลบาทเพียงครั้งหนึ่ง ความเสื่อมของสถาบันการเมือง ก็คงจะลดน้อยไป

นอกจากพระราชดำรัสอัน เป็นหนทางชี้แนะทิศทางการปฏิรูปธรรมจริยธรรมทางการเมืองที่ถูกต้องแล้ว นักรัฐศาสตร์และจิตวิทยาการเมือง ได้แสดงความคิดเห็นถึงจริยธรรมในการปกครองไว้ อีกมาก

ในการเมืองนั้น นักรัฐศาสตร์ได้แบ่งมนุษย์ในสังคมออกเป็นสองส่วน คือ ผู้ปกครองอันได้แก่นักการเมือง และผู้อยู่ใต้ปกครองอันได้แก่ประชาชน โดยที่บุคคลทั้ง 2 กลุ่ม มีหน้าที่ร่วมกันคือ การประสานผลประโยชน์เพื่อความสงบสุข สวัสดิภาพ และการคงอยู่ของสังคมไทยโดยส่วนรวม โดยอาศัยปัจจัยที่สำคัญคือ จริยธรรม จริยธรรมทางการเมือง หรือคุณธรรมในการปกครอง

สมเด็จพระญาณสังวรญาณ สมเด็จพระสังฆราชสกลมหาสังฆปริณายก ได้กล่าวว่า เมื่อคนเรามีตำแหน่ง และความรับผิดชอบ เราต้องสังวรใจไว้เสมอว่ายิ่งเรามีอำนาจศรัทธาบรรดาศักดิ์สูงขึ้นเพียงใด สิ่งที่จะทำให้จิตใจของเรามีกิเลสและลุ่มหลงก็จะเพิ่มทวีขึ้นเท่านั้น (Somedet Pra Nyansungvara : A special Sermon, 1993) เราอาจสรุปข้อคุณธรรม จริยธรรมทางการเมืองจากการศึกษาค้นคว้าได้ดังต่อไปนี้

เลื่อน รัตนมงคล (2522 : 211-213) ได้กล่าวถึงคุณธรรมที่ผู้ปกครองบ้านเมือง จำเป็นต้องมีไว้ ดังนี้

1. สังกตคุณธรรม คือ ธรรมเครื่องสงเคราะห์ หรือยึดเหนี่ยวจิตใจคนและประสานหมู่ชนไว้ในสามัคคีธรรม ได้แก่

1.1 ทาน คือการให้ การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เสียสละ แบ่งปัน การช่วยเหลือสงเคราะห์ด้วยปัจจัยสี่ ทุน หรือทรัพย์สินสิ่งของ ตลอดจนให้ความรู้ความเข้าใจข้อแนะนำศิลปวิทยาต่าง ๆ

1.2 ปิยวาจา วาจาเป็นที่น่ารัก คือกล่าวคำสุภาพ ไพเราะน่าฟัง ชี้แจงแนะนำสิ่งที่เป็นประโยชน์ มีเหตุผล มีหลักฐาน ชักจูงใจทางที่ดีงามหรือคำแสดงความเห็นอกเห็นใจ ให้กำลังใจ รู้จักพูดให้เกิดความเข้าใจดี เกิดความไมตรีสมานสามัคคี ทำให้รักนับถือและช่วยเหลือเกื้อกูลกัน

1.3 อุตถจริยา บำเพ็ญประโยชน์ คือการช่วยเหลือด้วยแรงกาย และการชวนชวยช่วยเหลือกิจกรรมต่าง ๆ การบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ รวมทั้งการช่วยเหลือแก้ไขปัญหา และการปรับปรุงส่งเสริมในด้านจริยธรรม

1.4 สมานัตตตา ความมีตนเสมอ คือวางตนเสมอต้นเสมอปลาย ให้ความเสมอภาค ปฏิบัติสม่ำเสมอกับต่อคนทั้งหลายและเสมอในทุกข์สุข คือร่วมทุกข์ร่วมสุข ร่วมรับรู้ ร่วมแก้ปัญหาก็เกิดประโยชน์สุขร่วมกัน

2. พรหมวิหาร คือธรรมประจำใจของผู้ประเสริฐหรือผู้มีจิตใจยิ่งใหญ่กว้างขวาง ได้แก่

2.1 เมตตา ความรัก ความปรารถนาดีมีไมตรี ต้องการช่วยเหลือให้ทุกคนประสบประโยชน์และความสุข

2.2 กรุณา ความสงสาร อยากช่วยเหลือผู้อื่นให้พ้นจากความทุกข์ ใฝ่ใจที่จะปลดปล่อย นำบัดความทุกข์ยากเดือดร้อนของคนและสัตว์ทั้งปวง

2.3 มุกิตา ความเบิกบานยินดีเมื่อเห็นผู้อื่นอยู่ดีมีสุข ก็มีใจชื่นชมชื่นเบิกบาน เมื่อเห็นเขาประสบความสำเร็จของงานยิ่งขึ้น ก็ไม่พลอยยินดีกับเขาใจด้วย

2.4 อุเบกขา ความวางใจเป็นกลาง มีจิตราบเรียบ ไม่เอนเอียงด้วยรักหรือชิงมอมเห็นการที่บุคคลจะได้รับผลดีหรือชั่ว สมควรแก่เหตุที่ตนประกอบ พร้อมทั้งจะวินิจฉัย วางตนและปฏิบัติไปตามความเที่ยงธรรม

3. สาราณียธรรม คือธรรมเครื่องให้ระลึกรังกัน ผูกความสัมพันธ์กับผู้อื่นที่เป็นเพื่อนร่วมงาน ร่วมกิจการหรือร่วมชุมชน ได้แก่

3.1 เมตตากายกรรม ตั้งกายกรรมที่ประกอบด้วย เมตตาต่อเพื่อนร่วมงาน ร่วมกิจการร่วมชุมชน คือ ช่วยเหลือกิจธุระต่าง ๆ ด้วยความเต็มใจ แสดงกิริยาอาการสุภาพ เคารพนับถือกันทั้งต่อหน้าและลับหลัง

3.2 เมตตาวจีกรรม ตั้งวจีที่ประกอบด้วยเมตตา คือช่วยบอกแจ้งสิ่งที่เป็นประโยชน์ สั่งสอนหรือแนะนำตักเตือนด้วยความหวังดี แสดงวาจาสุภาพ แสดงความเคารพนับถือกันทั้งต่อหน้าและลับหลัง

3.3 เมตตามโนกรรม ตั้งมโนกรรมที่ประกอบด้วยเมตตา คือตั้งจิตปรารถนาดี คิดทำสิ่งที่ เป็นประโยชน์แก่กัน มองกันในแง่ดี มีหน้าตายิ้มแย้มแจ่มใจต่อกัน

3.4 สาธารณโภคี แบ่งปันลาภผลที่ได้มาโดยชอบธรรม แม้จะเป็นของเล็กน้อยก็แจกจ่ายใช้สอยบริโภคร่วมกัน

3.5 สีสสามัญญา มีความสุจริตตั้งาม รักษาระเบียบวินัยของส่วนรวม ไม่ทำตนให้เป็นที่น่ารังเกียจ หรือเสื่อมเสียแก่หมู่คณะ

3.6 ทักขุสามัญญา มีทักขุตั้งามเสมอกัน มีความเห็นชอบร่วมกัน ตกลงกันได้ ในหลักการสำคัญที่นำไปสู่การหลุดพ้น กำจัดทุกข์และแก้ปัญหาร่วมกัน

ทฤษฎีพื้นฐานพฤติกรรมทางการเมือง

พฤติกรรมทางการเมือง คือการแสดงออกและความรู้สึกนึกคิดทางการเมืองของมนุษย์ซึ่งเป็นพฤติกรรมตอบสนองต่อกระบวนการทางการเมืองที่มีอยู่ในแต่ละระบบการเมือง เราพิจารณาการพัฒนาระบบการเมืองจากสิ่งต่อไปนี้

1. เกณฑ์การวิเคราะห์พฤติกรรมทางการเมือง ได้แก่

1.1 กระบวนการทางการเมือง การศึกษากระบวนการทางการเมือง นักวิชาการมักจะศึกษาอำนาจทางการเมืองควบคู่กันไป

1.2 ระบบการเมือง นักวิจัยทางรัฐศาสตร์ได้ศึกษาระบบการเมืองในลักษณะของการเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยนำเข้า (inputs) และปัจจัยผลิตผล (outputs) ได้แก่ นโยบายหรือการตัดสินใจของรัฐบาล เพื่อกำหนดเป็นนโยบายไปสู่การปฏิบัติ อัลมอนต์ (Almond, GA. 1974 : 7) ได้แสดง โครงสร้างหน้าที่ของระบบการเมือง ไว้ดังนี้

ตารางที่ 1 โครงสร้างหน้าที่ของระบบการเมือง

โครงสร้างหรือกลุ่ม	หน้าที่
กลุ่มผลประโยชน์	สนับสนุนซึ่งผลประโยชน์ส่วนร่วมกัน
พรรคการเมือง	การรวบรวมผลประโยชน์กลุ่ม
รัฐบาล	จัดทำนโยบาย
รัฐสภา	กลั่นกรองนโยบายและกฎหมาย
ระบบราชการ	ปฏิบัติตามนโยบาย
ศาล	ตัดสินบังคับคดี

2. แนวโน้มพัฒนาของกระบวนการทางการเมือง เราอาจศึกษาพฤติกรรมทางการเมืองของบุคคล ได้จากแนวโน้มพัฒนาทางกระบวนการทางการเมือง ซึ่งพัฒนาจากบุคลิกภาพทางการเมือง วัฒนธรรมทางการเมือง และการมีส่วนร่วมทางการเมือง

2.1 บุคลิกภาพทางการเมือง ในปัจจุบันนักวิชาการพบว่า ประสิทธิภาพทางการเมืองมักขึ้นอยู่กับคุณภาพของผู้นำทางการเมือง การเมืองจะพัฒนาไปทิศทางใดย่อมขึ้นอยู่กับคุณภาพของบุคคลที่เป็นสมาชิกของระบบการเมืองนั้น ๆ

2.2 วัฒนธรรมทางการเมือง วัฒนธรรมทางการเมือง เป็นเรื่องของสภาวะทางจิตและความรู้ต่าง ๆ ที่มีส่วนกำหนดพฤติกรรมทางการเมืองของบุคคล ในสังคมเป็นแบบแผน พฤติกรรมที่มีความต่อเนื่องจากการอบรมกล่อมเกล้าทางการเมืองที่นำไปสู่การแสดงออกทางการเมือง วัฒนธรรมทางการเมืองแบ่งออกเป็น 3 รูปแบบ คือ

2.2.1 วัฒนธรรมทางการเมืองแบบ Parochial Political Culture เป็นวัฒนธรรมที่บุคคลไม่มีความรู้ความเข้าใจในระบบการเมือง ไม่คิดว่าตนมีส่วนร่วมทางการเมือง วัฒนธรรมทางการเมืองแบบนี้ปรากฏอยู่ในสังคมหรือชนเผ่าที่มีการปกครองแบบไม่สลับซับซ้อน

2.2.2 วัฒนธรรมทางการเมืองแบบ Subject Political Culture เป็นวัฒนธรรมทางการเมืองที่บุคคลมีลักษณะยอมรับอำนาจของรัฐบาล มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองแต่ไม่สนใจที่จะมีส่วนร่วมทางการเมืองทุกกระบวนการ ปรากฏอยู่ในสังคมที่ไม่สนับสนุนวิถีทางประชาธิปไตย

2.2.3 วัฒนธรรมทางการเมืองแบบ Participant Political Culture เป็นวัฒนธรรมทางการเมืองที่บุคคลเข้าใจในระบบการเมือง และต้องการเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมือง ปรากฏอยู่ในสังคมประชาธิปไตย

2.3 การมีส่วนร่วมทางการเมือง การมีส่วนร่วมของประชาชนมีความสำคัญต่อการกำหนดทิศทางของระบบการเมือง การมีส่วนร่วมแบ่งเป็น 2 ลักษณะคือ

2.3.1 การมีบทบาทในชุมชน เช่น เป็นสมาชิกพรรค การลงคะแนนเสียง การรณรงค์หาเสียงให้พรรคการเมือง มีส่วนร่วมทางการเมือง

2.3.2 กิจกรรมมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับลงมา คือร่วมทำงานกับกลุ่มการเมืองท้องถิ่น บริจาคเงินให้พรรคการเมือง เข้าประชุมทางการเมือง ชักชวนให้ผู้อื่นไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ทำงานให้พรรคการเมือง รับฟังข่าวสารการเมือง ส่งจดหมายแสดงความคิดเห็นทางการเมือง ไปตามสื่อมวลชน

การที่ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองแตกต่างกันออกไปนี้ สาเหตุอาจเป็นเพราะทัศนคติทางการเมืองส่วนบุคคล หรือแม้แต่อาจเป็นผลมาจากสภาวะทางการเมืองด้วยก็ได้

3. องค์ประกอบและเทคนิควิถีทางการเมือง การที่จะทำให้สถาบันการปกครองกับประชาชนสามารถประสานไปในทิศทางเดียวกันได้นั้น องค์ประกอบและเทคนิควิถีทางการเมืองเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง องค์ประกอบและเทคนิควิถีนี้ได้แก่

3.1 ชนชั้นนำทางการเมือง ซึ่งหมายถึงกลุ่มบุคคลที่มีอำนาจและอิทธิพลในแต่ละสาขาวิชาชีพในสังคม ในความคิดของ มิลส์ (Mills, 1956 : 176) กำหนดว่าชนชั้นนำมี 3 กลุ่ม คือ ชนชั้นนำทางการเมือง ทางเศรษฐกิจและทางการทหาร ความสำคัญของชนชั้นนำแต่ละกลุ่มนั้นขึ้นอยู่กับลักษณะของสังคมนั้น ๆ ว่าเป็นสังคมเกษตรกรรมหรือสังคมอุตสาหกรรม

3.2 กลุ่มผลประโยชน์ การเกิดกลุ่มในสังคมเป็นลักษณะธรรมชาติของสังคม เพราะทัศนะและความคิดของมนุษย์ย่อมแตกต่างกันไปตามการดำเนินชีวิตของคน อันนำไปสู่ความแตกต่างทางผลประโยชน์ เพราะต่างคนมีเหตุผลในการดำเนินชีวิตของตน โดยมีพื้นฐานอยู่บนความรักตนเอง (self-love) ดังนั้น ความขัดแย้งระหว่างกลุ่มที่มีผลประโยชน์ต่างกันย่อมเกิดขึ้นตามธรรมชาติ ฉะนั้นการพยายามขจัดความขัดแย้ง และการรวมกลุ่มทางการเมืองจึงเกิดขึ้นอยู่เนื่อง ๆ

3.3 พรรคการเมือง พรรคการเมืองเป็นกลไกการวางรากฐานความมั่นคงของสังคมทางการเมือง การพัฒนาการเมืองให้มั่นคงได้นั้น มีองค์ประกอบหลักอยู่ 4 ประการ คือ (1) การมีความสามารถในการปรับตัวเอง (2) การมีขั้นตอนที่แน่นอนในการจัดการพรรค (3) การมีความยืดหยุ่น (4) การมีความเป็นอิสระ ทั้ง 4 ประการนี้ นำความเป็นปึกแผ่นมาสู่พรรคการเมือง

3.4 การสื่อสารทางการเมือง การสื่อสารทางการเมืองเป็นหัวใจหลักของพฤติกรรมทางการเมืองของมนุษย์ในสังคม เพราะการสื่อสารสามารถสร้างความเข้าใจทางการเมืองที่ตรงกันให้เกิดขึ้นได้ ประเด็นสำคัญของการสื่อสารที่ติดต่ออาศัยปฏิสัมพันธ์ของกลุ่มคน หากไม่มีการปฏิสัมพันธ์การติดต่อสื่อสารที่ดีย่อมไม่เกิดขึ้น

4. การตัดสินใจทางการเมือง การศึกษาพฤติกรรมทางการเมืองนั้นเกิดขึ้นได้จากการตัดสินใจทางการเมืองของประชาชน การตัดสินใจทางการเมืองนั้นเมื่ออยู่ 2 ทาง คือ 1) มติมหาชน และ 2) การลงคะแนนเลือกตั้ง

4.1 มติมหาชน คือการแสดงออกซึ่งท่าทีหรือความเชื่อของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งที่มีความสนใจในปัญหาของบ้านเมือง การแสดงออกนี้เป็นพฤติกรรมทางการเมืองที่ตั้งอยู่บนสมมติฐานว่าประชาชนทั่วไปมีความรู้ความเข้าใจและโอกาสในการรับข่าวสารต่าง ๆ มีความสนใจ มีความสามารถไตร่ตรองพิจารณาข้อมูลอย่างมีเหตุผล และมีความต้องการให้นำมติมหาชนมาบัญญัติเป็นระเบียบของสังคม

4.2 การลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง การลงคะแนนเสียงเลือกตั้งเป็นพฤติกรรมทางการเมืองที่สำคัญยิ่งต่อระบบการเมืองแบบประชาธิปไตย เพราะเป็นวิถีทางที่ประชาชนจะควบคุมนักการเมืองได้ โดยการลงคะแนนเสียง

จากการศึกษาทฤษฎีพื้นฐานพฤติกรรมทางการเมืองทั้ง 4 ประเด็น และการวิเคราะห์จริยธรรมทางการเมือง ผู้วิจัยจึงเลือกศึกษาพฤติกรรมทางการเมือง 4 รูปแบบ คือ 1. การเลือกตั้ง (Election) 2. การประชุมสภาผู้แทนราษฎร (Parliament Meeting) 3. การรับผิดชอบในหน้าที่ทางการเมือง (Political Responsibility) 4. การใช้อำนาจทางการเมือง (Political Authority) ซึ่งผู้วิจัยอธิบายความหมายของพฤติกรรมทางการเมืองโดยสังเขปดังนี้

1. การเลือกตั้ง (Election)

การเลือกตั้งตัวแทนประชาชนเป็นกระบวนการทางการเมืองอย่างหนึ่ง ในระบบการปกครองที่เชื่อว่าอำนาจอธิปไตยหรืออำนาจสูงสุดในการปกครองเป็นของปวงชน ซึ่งคิดค้นขึ้นแทนระบบการปกครองที่ถือคติอำนาจอธิปไตยเป็นของบุคคลใดบุคคลเดียว หรือคณะบุคคล โดยอ้างลัทธิเทวสิทธิ์หรืออภิอำนาจ หรือความมีคุณสมบัติพิเศษบางประการเป็นเครื่องมือให้ความชอบธรรมในอำนาจปกครองของตน การเลือกตั้งเป็นกระบวนการที่สร้างความชอบธรรมให้แก่อำนาจการปกครองให้เป็นไปโดยสันติ การเลือกตั้งในประเทศที่มีพรรคการเมืองหรือกลุ่มการเมืองมากกว่าหนึ่งพรรคหรือหนึ่งกลุ่มมีบทบาทสำคัญในการยุติข้อขัดแย้งในระบบการเมือง โดยเคารพและปฏิบัติตามกฎเกณฑ์กติกาและธรรมเนียมปฏิบัติที่ใช้บังคับในระบบการเมืองนั้น ๆ การเลือกตั้งที่เป็นไปตามกฎเกณฑ์กติกาดังกล่าว แสดงออกโดยการที่ต่อสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจปกครองยอมรับผลการตัดสินของผู้เลือกตั้ง ฝ่ายที่ชนะจะได้รับมอบอำนาจจากประชาชนให้ทำการปกครองในช่วงระยะเวลาที่กำหนดไว้

1.1 วัตถุประสงค์ของการเลือกตั้ง

1.1.1 ประชาชนมีเจตนาที่จะออกเสียงเลือกตั้งเพื่อเลือกคณะบุคคลเข้าทำการปกครองแทนตน มีอำนาจในการปกครอง ณ สี่หมายถึง อำนาจในการบริหารประเทศ ซึ่งผู้ใช้อำนาจนี้ ได้แก่ รัฐบาล อำนาจในการควบคุมบริหาร ซึ่งแสดงออกโดยการออกกฎหมาย คือ อนุมัติ กฎหมาย นโยบาย ที่รัฐบาลเสนอรวมตลอดถึงการควบคุม ตรวจสอบให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายและนโยบาย องค์การที่ใช้อำนาจนี้ ได้แก่ รัฐสภา โดยเฉพาะสภาผู้แทนราษฎร

1.1.2 คณะผู้ปกครองเคารพในเจตนาของของผู้เลือกตั้ง ผู้ปกครองเองจึงต้องมีความซื่อสัตย์รับผิดชอบ โดยเฉพาะการเสียสละเพื่อประโยชน์ของประชาชนส่วนรวมด้วยการปกครองอย่างมีระเบียบวินัยและมีความยุติธรรมเสมอภาค เนื่องจากการที่ประชาชนเลือกผู้ปกครองเข้าไปทำหน้าที่ใช้อำนาจอธิปไตยแทนตนนั้น ก็เพื่อวัตถุประสงค์ที่สำคัญยิ่งคือ สุข ความมั่นคง และความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สิน กล่าวอีกนัยหนึ่งเพื่อให้ได้มาซึ่งหลักประกันความมั่นคงและปลอดภัยในสิทธิเสรีภาพและความเสมอภาค เมื่อใดคณะผู้ปกครองไม่อาจสนองตอบความต้องการดังกล่าว - และหรือกลับใช้ไปในทางที่ขัดจริยธรรมก่อให้เกิดความเดือดร้อนและเสียหายแก่ประชาชน การเลือกตั้งก็ไม่มี ความหมายที่แท้จริง แต่จะเป็นเพียงเครื่องมือเพื่ออ้างความชอบธรรมในการปกครองของผู้ปกครอง

1.2 เงื่อนไขการเลือกตั้ง

การเลือกตั้งจะมีความหมายที่แท้จริง และสนองตอบต่อวัตถุประสงค์ดังกล่าวได้ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขขั้นต่ำหลายประการ กล่าวคือ

1.2.1 ความเป็นอิสระแห่งการเลือกตั้ง หมายถึงการนส่งเจตนารมณ์ในการเลือกตั้งจะต้องเป็นอิสระเสรีปราศจากการบีบบังคับข่มขู่ด้วยประการใด ๆ ไม่ว่าจะเป็นการให้อามิสสินจ้าง หรือการใช้อิทธิพลบีบบังคับ หลักการหรือเงื่อนไขข้อนี้มีรากฐานมาจากความเชื่อที่ว่าสิทธิในการมีส่วนร่วมการใช้อำนาจอธิปไตยนั้นเป็นของประชาชนทุกคน ซึ่งการได้มาซึ่งสิทธิดังกล่าวเป็นผลของการต่อสู้และวิวัฒนาการทางประวัติศาสตร์การเมืองอันยาวนาน ในเมื่อประชาชนเป็นผู้ทรงสิทธิที่ย่อมขึ้นอยู่กับการวินิจฉัยของประชาชนเองว่าตนเองต้องการจะใช้สิทธิของตนมากน้อยเพียงใด องค์การของรัฐจึงไม่ควรแทรกแซงหรือสั่งการให้ประชาชนต้องกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง หมายความว่า องค์การของรัฐหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งไม่สามารถจะบีบบังคับให้ประชาชนคนใดคนหนึ่ง ไปออกเสียงเลือกตั้ง หรือไม่ไปออกเสียงเลือกตั้ง การเลือกตั้งที่ประชาชนขาดอิสระเสรี ผู้ปกครองจะอ้างว่าตนมีอำนาจโดยชอบธรรมหาได้ไม่

1.2.2 หลักการเลือกตั้งตามกำหนดระยะเวลา หมายถึง การจัดให้มีการเลือกตั้ง ตามกำหนดระยะเวลา เช่น 3 ปี 4 ปี หรือ 5 ปี ทั้งนี้ เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ปกครองว่า ได้หรือไม่ ได้ ปฏิบัติไปตามเจตนารมณ์ของประชาชนซึ่งเป็นเงื่อนไข เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสสามารถเปลี่ยนแปลงตัวผู้ปกครองได้โดยสันติวิธี ผู้ปกครองที่ใช้อำนาจโดยชอบธรรมอยู่ในระหว่างที่อยู่ในอำนาจ เมื่อครบวาระแล้ว ก็มีโอกาสดังกล่าวได้รับความไว้วางใจจากประชาชนและได้รับเลือกเข้ามาใหม่

1.2.3 การเลือกตั้งที่ยุติธรรม หมายถึง การเลือกตั้งที่บริสุทธิ์เป็นไปตามตัวบทกฎหมายและเจตนารมณ์ของกฎหมาย ปราศจากการครอบงำและเล่ห์ทางการเมือง ปราศจากการใช้อิทธิพลทางการเมือง ทางเศรษฐกิจ และสถานภาพทางสังคม เช่น นักการเมืองหรือข้าราชการที่อยู่ในตำแหน่งใช้อำนาจหน้าที่ของตนเพื่อให้ได้มาซึ่งคะแนนสนับสนุน หรือใช้อุปกรณ์เครื่องใช้ของราชการในการหาเสียง หรือผู้ที่มีกำลังทางเศรษฐกิจเข้มแข็งกว่าใช้เงินทองทุ่มเทหาเสียง หรือซื้อคะแนนเสียงเพื่อตนเอง หรือสนับสนุนผู้สมัครที่ตนสนับสนุน นอกจากนี้การต่อสู้แข่งขันระหว่างผู้สมัครรับเลือกตั้ง หรือพรรคการเมืองจะต้องเป็นไปอย่างอิสระเสรีภาพในขอบเขตของกฎหมายและเจตนารมณ์ของกฎหมายที่มีพื้นฐานอยู่บนความยุติธรรม และความเสมอภาค

1.2.4 หลักการให้สิทธิเลือกตั้งเป็นการทั่วไป หมายถึง การให้สิทธิเลือกตั้งแก่ประชาชนทั่วไป โดยไม่มีการกีดกันหรือจำกัดสิทธิบุคคลหนึ่งบุคคลใดเป็นพิเศษ เนื่องมาจากเพศ ผิว สถานภาพทางเศรษฐกิจสังคม เป็นต้น

จะเห็นได้ว่าการเลือกตั้งทำให้ได้ผู้ปกครองหรือนักการเมืองมาจากประชาชน ทำให้ผู้ปกครองต้องผูกพันกับประชาชน และในขณะเดียวกันต้องขึ้นอยู่กับประชาชน ความสัมพันธ์ของผู้ปกครองต่อประชาชนจึงมีลักษณะเป็น dependent (จรรยา สุกภาพ 2514 : 242) เพราะผู้ปกครอง

นั้น ไม่สามารถที่จะตั้งตัวเองขึ้นมามีอำนาจได้นอกจากรับเลือกตั้ง ดังนั้น ในการเลือกตั้งทั้งผู้ปกครองหรือนักการเมืองและประชาชนจะต้องมีความซื่อสัตย์ มีความรับผิดชอบ มีความเสียสละ รวมทั้งดำเนินการหาเสียงเลือกตั้งและลงคะแนนเสียงเลือกตั้งด้วยความยุติธรรมและมีระเบียบวินัย เพื่อให้เกิดการเลือกตั้งที่มีความหมายที่แท้จริงตามระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย

2. การประชุมสภาผู้แทนราษฎร (Parliament meeting)

การประชุมสภาผู้แทนราษฎร เป็นการประชุมที่มีรากฐานมาจากระเบียบการประชุมแบบรัฐสภาของประเทศไทย โดยมุ่งส่งเสริมหลักการสำคัญคือ (มังกร ชัยชนะดารา 2516 : 8-9)

- 1) เพื่อให้มีความคล่องตัวในการปรึกษาหารือกัน และเพื่อส่งเสริมความร่วมมือและความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน
- 2) ผู้ร่วมประชุมแต่ละคนมีสิทธิ์ เออกสิทธิ์ และพันธกรณีเท่าเทียมกัน
- 3) ตกกลางใจร่วมกันด้วยเสียงข้างมาก
- 4) ให้ความคุ้มครองแก่สิทธิ์ของเสียงข้างน้อย
- 5) ผู้ร่วมประชุมแต่ละคนมีสิทธิ์ที่จะร่วมมือกับรายข้อ เสนอทั้งมวลที่จะต้องลงมติอย่างสมบูรณ์และอย่างเสรี
- 6) ทุกคนที่ร่วมประชุมมีสิทธิ์ที่จะได้รู้ความหมายของปัญหาหรือผู้ตัดใจ ๓ ที่ (เลข ๖) ในที่ประชุม ตลอดจนผลที่จะเกิดขึ้นจากข้อเสนอนั้น ๓
- 7) การประชุมต้องแสดงออกซึ่งความยุติธรรม และความไว้วางใจซึ่งกันและกัน

ตามระเบียบข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พุทธศักราช 2528 ซึ่งรวบรวมโดย เฉลิมพล โสภณินทร์ (2534 : 74-105) สรุป ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหลักกิจกรรมจริยธรรมทางการเมือง ได้ ดังนี้

ในการประชุมสมาชิกต้องลงชื่อและมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิก จึงจะเป็นองค์ประชุม และเมื่อมีสัญญาณให้เข้าประชุม ให้สมาชิกเข้านั่งในที่นั่งที่กำหนดไว้ได้ และประชุมพิจารณาเฉพาะเรื่องที่มีอยู่ในระเบียบวาระการประชุม ระหว่างการประชุมผู้ที่ประสงค์จะกล่าวถ้อยคำต่อที่ประชุมให้ยกมือขึ้นขึ้นขึ้นขึ้น เมื่อประธานอนุญาตจึงยืนขึ้นกล่าวได้ และต้องเป็นคำกล่าวต่อประธานเท่านั้น ในกรณีที่รัฐมนตรีแถลงชี้แจงเรื่องใดต่อที่ประชุม สมาชิกอาจซักถามเพื่อความกระจ่างในเรื่องนั้น แต่รัฐมนตรีจะไม่ตอบก็ได้ เมื่อเห็นว่าข้อซักถามนั้นยังไม่ควรเปิดเผย

เพราะเกี่ยวกับความปลอดภัยหรือประโยชน์สำคัญของแผ่นดิน สำหรับการอภิปรายในที่ประชุม ผู้มีสิทธิอภิปรายก่อน คือผู้เสนอญัตติหรือผู้แปรญัตติ เมื่อผู้อภิปรายก่อนได้อภิปรายแล้ว การอภิปรายในลำดับต่อไปจะต้องเป็นการอภิปรายสลับกันระหว่างฝ่ายค้านและฝ่ายสนับสนุน เว้นแต่ในวาระของฝ่ายใดไม่มีผู้อภิปราย อีกฝ่ายหนึ่งจึงอภิปรายซ้อนได้ ในการอภิปรายต้องอยู่ในประเด็นเกี่ยวกับประเด็นที่กำลังปรึกษากันอยู่ ต้องไม่ใช่คำฟุ่มเฟือยหรือพูดวนเวียน ซ้ำซาก หรือซ้ำกับผู้อื่น และห้ามนำเอกสารใด ๆ มาอ่านให้ที่ประชุมฟังโดยไม่จำเป็น ห้ามผู้อภิปรายแสดงกิริยาหรือใช้เวลาอันไม่สุภาพ ใส่ร้ายหรือเสียดสีบุคคลใด และห้ามกล่าวถึงพระมหากษัตริย์ หรือออกชื่อสมาชิกหรือนักบุคคลโดยไม่จำเป็น และถ้าประธานให้ลัญญาด้วยการเคาะค้อนหรืออื่นเช่น ให้ผู้ที่กำลังพูดอยู่หยุดพูดและนั่งลงทันที และในเรื่องการรักษาระเบียบและความเรียบร้อย สมาชิกต้องประพฤติตนให้เรียบร้อย แต่งกายด้วยเครื่องแบบหรือสากลนิยม หรือตามที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรกำหนด และต้องมีสัมมาคารวะ มีมารยาทที่ดีงามในการประชุม ผู้ที่ฝ่าฝืนข้อบังคับนี้ประธานมีอำนาจเตือน ห้ามปราม ให้ถอนคำพูดหรือห้ามพูดในเรื่องที่กำลังปรึกษากันอยู่ หรือให้กล่าวขอขมาในที่ประชุม หรือสั่งให้ออกไปจากที่ประชุมครั้งนั้น โดยมีหรือไม่มีกำหนดเวลาก็ได้ กรณีที่ประธานสั่งให้ผู้ใดออกจากที่ประชุม หากผู้นั้นขัดขืน ประธานมีอำนาจสั่งสารวัตรรัฐสภาหรือเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยให้นำตัวออกจากที่ประชุมหรือพื้นที่บริเวณสภา

จากสภาพความเป็นจริง ในปัจจุบัน จะเห็นได้ว่านักการเมืองหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหลายคนมักฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของการประชุมสภาผู้แทนราษฎร โดยเฉพาะเห็นได้ชัดเจนว่าขาดจริยธรรมในเรื่องการขาดความรับผิดชอบในคำพูดของตน มักอ้างความชอบธรรมเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัวหรือของพรรคพวกตน และไม่เคารพสิทธิของเพื่อนสมาชิกหรือบุคคลที่กล่าวพาดพิงถึงและมักมีการอภิปรายกันด้วยท่าทีที่เผด็จร้น ใช้อารมณ์ และอภิปรายกวาดล้างซ้ำซาก ไม่เหมาะสมในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาผู้ทรงเกียรติ และเป็นตัวแทนที่ได้รับความไว้วางใจจากประชาชนส่วนใหญ่

3. การรับผิดชอบต่อหน้าที่ทางการเมือง (Political Responsibility)

ในระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย ความรับผิดชอบหมายความว่า นักการเมืองจะต้องรับผิดชอบต่อผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง คือ ประชาชน การปฏิบัติของนักการเมืองจะต้องสอดคล้องกับความรู้สึกและความต้องการของประชาชน (จรรยา สุภาพ 2514 : 242) โดยการปฏิบัติตนตามสิทธิและหน้าที่ (Rights-obligations) ซึ่งสิทธิหมายถึง สิทธิทางสังคมหรือ

เสรีภาพในการปฏิบัติ ซึ่งสังคมมอบให้กับบุคคล ส่วนหน้าที่ก็คือการกำหนดให้บุคคลใดหรือกลุ่มใดใช้สิทธิของตนมีอยู่อย่างเสรี (จรรยา สุภาพ 2514 : 135) ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า การปฏิบัติตนตามหน้าที่ และความรับผิดชอบจะต้องอยู่ในกรอบของจริยธรรม อันได้แก่ มีความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบ การรักษาระเบียบวินัย การเสียสละ และมีความยุติธรรมในการปฏิบัติงานตามสิทธิและหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย เช่น การไม่ใช้ตำแหน่งหน้าที่ทำการทุจริตเพื่อประโยชน์ส่วนตน การปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต การปฏิบัติตามระเบียบวินัยอย่างเคร่งครัด รวมทั้งการให้ความเป็นธรรมและปฏิบัติตนอย่างเสมอภาคกับบุคคลทุกฝ่าย

4. การใช้อำนาจทางการเมือง (Political Authority)

อำนาจ หมายถึง ความสามารถที่จะสร้างกำหนดและบังคับใช้สิทธิและหน้าที่ ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม (จรรยา สุภาพ 2514 : 135) นักรัฐศาสตร์ที่นิยมแนวการวิเคราะห์เรื่องการใช้อำนาจทางการเมืองเชื่อว่า อำนาจเป็นหัวใจของการศึกษาเรื่องการเมือง (จุมพล หนิมพานิช 2533 : 292) เนื่องจากอำนาจเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการเมือง ในเรื่องขอบเขตของอำนาจทางการเมือง โดยทั่วไปฝ่ายผู้ปกครอง ไม่อาจจะฝืนใช้อำนาจหรือกระทำการใด ๆ ที่ประชาชนไม่ยอมเชื่อฟังหรือต่อต้าน และการที่จะให้ประชาชนอยู่ภายใต้การเมืองการปกครองที่ดีนั้น ประชาชนควรมีสิทธิบางประการที่ฝ่ายผู้ปกครองอาจที่จะละเมิดได้ ในทำนองเดียวกันการใช้อำนาจในทางการเมืองของฝ่ายผู้ปกครองต้องอยู่ภายในขอบเขตอันเหมาะสม เพื่อประโยชน์สุขของสมาชิกแห่งรัฐ

พลาโตและซอคเรตีส (Plato & Socrates, 1967) กล่าวว่าผู้ปกครองแสวงหาอำนาจก็เพื่อที่จะใช้อำนาจหน้าที่ให้เกิดประโยชน์แก่สังคม แต่แท้จริงแล้วเรามีได้แสดงหาอำนาจกันเพื่อที่จะทำประโยชน์ให้แกสังคมเสมอไป ดังที่เลสเวลล์ (Lasswell) (อ้างถึงใน ทินพันธุ์ นาคะตะ 2522 : 71) เห็นว่า คนเราแสวงหาอำนาจไม่ใช่เพื่อผลประโยชน์ในอำนาจเอง แต่เพราะมีสิ่งจูงใจในอันที่จะได้บรรลุเป้าหมายบางอย่างในชีวิตของตน เช่นเดียวกับที่ Hobbes (1967) กล่าวว่า มนุษย์เรากุคนแสวงหาอำนาจ เพื่อให้บรรลุความปรารถนาของตน แต่ด้วยการใช้เหตุผลเป็นแนวทางว่าจะทำอย่างไร

มีเรียม (Merriman, 1964) ได้พยายามศึกษาบทบาทของอำนาจทางการเมืองในกระบวนการควบคุมทางสังคม โดยมุ่งเน้นที่แหล่งที่มาของอำนาจทางการเมืองและการพัฒนาของอำนาจทางการเมือง รวมทั้งผลลัพธ์ของอำนาจทางการเมืองที่มีต่อชีวิตมนุษย์

อย่างไรก็ตาม การใช้อำนาจทางการเมืองมีความมุ่งหมายที่สำคัญที่สุดเพื่อประโยชน์ของฝ่ายผู้อยู่ใต้การปกครองมากกว่า เพื่อผลประโยชน์ส่วนตัวของฝ่ายปกครอง ในทัศนะนักการเมืองใช้อำนาจตามสิทธิ์และหน้าที่ของตนด้วยความซื่อสัตย์และรับผิดชอบ มีระเบียบวินัย และยึดหลักแห่งความยุติธรรม นักการเมืองนี้แก่อมจะได้รับการยอมรับจากประชาชน และถือเป็นพฤติกรรมแบบอย่างที่ดีของผู้ปกครองที่ประชาชนผู้อยู่ใต้การปกครอง ได้ยึดถือปฏิบัติ

เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมือง

ผู้วิจัยนำเสนอเอกสารและงานวิจัยตามพฤติกรรมจริยธรรมที่ศึกษา ดังนี้

1. ความซื่อสัตย์ทางการเมือง สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาเดชาดิศร ปรากฏ (2515 : 2-4) ได้กล่าวอบรมข้าราชการเกี่ยวกับความซื่อตรงเอาไว้ ซึ่งอาจสรุปใจความได้ดังนี้

ความซื่อ จำแนกเป็น 3 ประการ คือ ความซื่อตรงต่อราชการ ความซื่อตรงต่อหน้าที่ และความซื่อตรงต่อตำแหน่ง

ความซื่อตรงต่อราชการ คือ การที่บุคคลคิดหรือทำการใดต้องมุ่งเล็งต่อประโยชน์ของทางราชการ กล่าวคือความสุจริตของมหาชนทั่วไป ความเจริญของบ้านเมือง และความป้องกันรักษาอิสรภาพของพระราชอาณาจักรต้องอยู่เหนือประโยชน์ตนหรือประโยชน์เอกชน

ความซื่อตรงต่อหน้าที่ คือ การที่บุคคลเมื่อได้รับราชการในหน้าที่ใด ต้องตั้งใจทำหน้าที่ของตนอย่างดีที่สุด ถึงจะต้องเหนื่อยยากหรือเข้าใกล้อันตรายใด ๆ ก็ตาม ก็ไม่ละทิ้งหน้าที่ ซึ่งมีถึง 3 ชั้น คือ หน้าที่ในตำแหน่งของตน หน้าที่ที่เป็นราชการ และหน้าที่ที่เป็นข้าแผ่นดิน

ความซื่อตรงต่อตำแหน่ง คือ การที่บุคคลซึ่งเป็นข้าราชการมีตำแหน่ง เป็นผู้ซึ่งพระเจ้าแผ่นดินอุปถัมภ์ โดยเลือกสรรแล้วว่าเป็นผู้ทรงคุณวุฒิและความดี ทั้งประกอบด้วยความสัตย์สุจริต ควรเป็นที่เชื่อถือ จึงได้โปรดแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ เมื่อรู้ตัวเช่นนี้ต้องประพฤติตนให้อยู่ในความสัตย์ คือพูดหรือทำอะไรให้เป็นที่เชื่อถือได้แน่นอน ไม่พูดปดโลเล อยู่ในความสุจริต คือ ไม่ฉ้อราษฎร์บังหลวง คดโกงผู้หนึ่งผู้ใด และต้องประพฤติกิริยาและวาจาให้เป็นผู้ดีสมควรแก่ตำแหน่ง

นอกจาก เอกสารที่กล่าวถึงกล่าวซื่อสัตย์ทางการเมืองแล้ว ยังมีงานวิจัยของทินพันธ์ นาคะตะ (2520 : 360-380) คือเรื่อง "ความคิดเห็นของคนไทยที่มีต่อการคอร์รัปชันในราชการไทย" เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความคิดเห็นของข้าราชการ และ

ประชาชนเกี่ยวกับแนวความคิดทั่ว ๆ ไป ของการคอร์รัปชัน ผลเสียหายของการกระทำดังกล่าว และแนวทางในการแก้ไขปัญหาคอร์รัปชันในราชการไทย กลุ่มตัวอย่างเป็นข้าราชการในกระทรวง ทบวงกรมต่าง ๆ ที่เคยมารับการฝึกอบรมที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ระดับหัวหน้าแผนกจนถึงระดับอธิบดี รวมทั้งข้าราชการในกรมสรรพากร จำนวน 299 คน และประชาชนที่เป็นหัวหน้าครอบครัว เฉพาะในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 138 คน รวมทั้งหมด 437 คน ใช้แบบสอบถามให้เลือกตอบและการสัมภาษณ์ ผลการสำรวจพบว่า ร้อยละ 77.1 ของกลุ่มตัวอย่างคิดว่าการรับของสมนาคุณจากผู้ที่ถูกผิดให้ประโยชน์จากการทำหน้าที่โดยปกติไม่เป็นการคอร์รัปชัน ที่ควรได้รับการลงโทษ ร้อยละ 64.9 คิดว่าการรับค่าน้ำร้อนน้ำชาหรือการหยอดน้ำมันเพื่อให้การบริการเร็วเป็นพิเศษ เป็นการคอร์รัปชันที่ควรได้รับการลงโทษ ร้อยละ 59.4 คิดว่าการเอารถหลวง ไปใช้ในธุระส่วนตัวเป็นการคอร์รัปชันที่ควรได้รับการลงโทษ ร้อยละ 77.9 คิดว่าการแอบอ้างเอาประโยชน์จากราชการ จากการปฏิบัติหน้าที่โดยปกติของราชการเป็นการคอร์รัปชันที่ควรได้รับการลงโทษ ร้อยละ 82.9 คิดว่าการนำประโยชน์ของทางราชการไปเป็นประโยชน์ส่วนตัวเป็นการคอร์รัปชันที่ควรได้รับการลงโทษ ร้อยละ 90.9 คิดว่าการทุจริตต่อหน้าที่หรือการแสวงหาประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่น โดยมีขอบข่ายกฎหมายเป็นการคอร์รัปชันที่ควรได้รับการลงโทษ ร้อยละ 60.0 คิดว่าการที่ข้าราชการหรือบุคคลในครอบครัวเป็นเจ้าของ เป็นกรรมการหรือมีหุ้นในบริษัทธุรกิจเอกชนที่พอจะอาศัยอิทธิพลจากทางการให้เป็นประโยชน์แก่กิจการนั้น ได้เป็นการคอร์รัปชันที่ควรได้รับการลงโทษ ร้อยละ 71.7 คิดว่าการช่วยพวกพ้องในการสอบบรรจุพิจารณาความดีความชอบและแต่งตั้งโยกย้ายโดยมีขอบ เป็นการคอร์รัปชันที่ควรได้รับการลงโทษ ร้อยละ 74.8 คิดว่าการรับเปอร์เซ็นต์หรือค่าคอมมิชชั่นจากการจัดซื้อหรือจัดประมูลในนามของทางราชการ เป็นการคอร์รัปชันที่ควรได้รับการลงโทษ และร้อยละ 70.8 ของกลุ่มตัวอย่างคิดว่าการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐรั่วรัวผิดปกติกติและไม่สามารถแสดงได้ว่ารั่วรัวขึ้นในทางที่ชอบ เป็นการคอร์รัปชันที่ควรได้รับการลงโทษ

ในแง่ผลเสียหายจากการคอร์รัปชันดังกล่าวข้างบนนั้น พบว่าร้อยละ 98.0 คิดว่าการคอร์รัปชันมีผลเสียหายต่อการพัฒนาประเทศมาก ร้อยละ 97.5 คิดว่า การคอร์รัปชันมีผลเสียหายต่อการพัฒนาเศรษฐกิจมาก และร้อยละ 93.4 คิดว่าการคอร์รัปชันมีผลเสียหายต่อการทำงานของทางราชการมาก

2. ความรับผิดชอบ

การศึกษาความรับผิดชอบต่อในพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองนั้น พบว่าความรับผิดชอบของประชาชนทั่วไปนั้น สุจิต บุญบงการ และพรศักดิ์ ผ่องแผ้ว (2527) ได้ศึกษาพบว่า ผู้ที่ไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งในทุกกลุ่มนั้น ไปลงคะแนนเสียง โดยมีเหตุผลดังนี้ กลุ่มอายุ 20-30 ปี และ 31-50 ปี ร้อยละ 57-58 ไปลงคะแนนเสียงเพราะเห็นว่าเป็นหน้าที่ของพลเมืองดี ส่วนผู้ที่อยู่ในวัยสูงอายุ (51 ปีขึ้นไป) จะมีอัตราลดลงเล็กน้อย (ร้อยละ 50) ส่วนเหตุผลรองลงมาคือ ให้ได้คนพอใจเข้าไปทำงาน ชัยวัฒน์ รัฐขจร (2522) พบว่าระดับการศึกษามีส่วนต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนอย่างมาก ผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงจะมีส่วนรับผิดชอบต่อทางการเมืองมากขึ้น ในส่วนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร วิศิษฐ์ เอี่ยมสมบูรณ์ ได้ศึกษาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในไทย ปี 2526 จำนวน 88 คน โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาความเข้าใจในบทบาทของตนเองในการเป็นผู้แทนอย่างไร ใน 3 ประเด็นคือ ประเด็นเป็นตัวแทนท้องถิ่นหรือตัวแทนชาติ ประเด็นการยึดท้องถิ่นเป็นหลักหรือพรรคการเมืองที่สังกัดเป็นหลัก และในประเด็นที่มีอิสระในการตัดสินใจหรือไม่มีอิสระในการตัดสินใจ ผลการวิจัยพบว่า ส.ส. ร้อยละ 42 เข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตนเองในการเป็นตัวแทนทั้งท้องถิ่นและชาติ ส.ส. ร้อยละ 55.7 มีความเข้าใจบทบาทของตนเองในการเป็นตัวแทนทั้งของท้องถิ่นและพรรคการเมือง และร้อยละ 50 มีความเข้าใจแบบกลาง ๆ ระหว่างการมีอิสระและไม่อิสระในการตัดสินใจ จากผลการวิจัยนี้ทำให้เห็นว่าการศึกษามีบทบาทสำคัญในการเข้าใจบทบาทความรับผิดชอบต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

3. ความมีระเบียบวินัย

นักการศึกษาและนักวิชาการจะกล่าวเสมอว่า หากคนไทยมีระเบียบวินัยกว่านี้อีกสักนิด ชาติไทยจะพัฒนาก้าวหน้าไปไกล

วิจิต ประสบปลื้ม (2518 : 62-63) ได้ศึกษาวิจัย เรื่องความสำนึกทางการเมืองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนราษฎร์สอนศาสนาอิสลาม กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 195 คน จากจังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส โดยใช้แบบสอบถามชนิดเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ผลการวิจัยพบว่านักเรียนจำนวนสูงสุดร้อยละ 87.18 เห็นด้วยกับที่ว่าชาติจะก้าวหน้าถ้าประชาชนมีระเบียบวินัย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาความคิดเห็นของครูและผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ของ อرنันท์ บุญประสิทธิ์ (2522 : 91-92) ที่พบว่า พฤติกรรมที่มีความสำคัญมากต่อนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ตามความคิดเห็นของครูและผู้ปกครอง ได้แก่ การเคารพกฎเกณฑ์ ปฏิบัติตามกฎหมายบ้านเมือง และระเบียบบังคับ

ประชาธิปไตย นอกจากนี้ ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา (2523) ทำการวิจัยเกี่ยวกับค่านิยมของเยาวชนไทย จากกลุ่มตัวอย่างเยาวชนทั่วประเทศ จำนวน 3,000 คน ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนิสิตนักศึกษา ใช้เครื่องมือแบบประเมินค่าตนเอง และแบบสัมภาษณ์ พบว่าค่านิยมที่ได้รับความสำคัญสูงสุดคือ ความมั่นคงปลอดภัย ความมีระเบียบวินัย และอนุรักษนิยมอันครอบคลุมรายละเอียดถึงความมีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย และหลักการอยู่ด้วยส่วนหนึ่ง

4. การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม

การอยู่ร่วมกัน ในสังคม บุคคลในสังคมย่อมต้องมีการติดต่อสัมพันธ์พึ่งพาอาศัยกันและในการติดต่อสัมพันธ์กันเช่นนี้ ถ้าแต่ละบุคคลต่างยึดถือประโยชน์ของตนเองเพียงอย่างเดียว โดยไม่เห็นแก่ประโยชน์ที่จะเกิดแก่บุคคลอื่น ๆ ที่รวมอยู่ในสังคมด้วยแล้ว สังคมนั้นก็ย่อมจะมีความเจริญหรือมีการพัฒนา ไปได้ช้า มีความสัมพันธ์ที่ไม่เหนียวแน่น และคงจะต้องเป็นสังคมที่เปราะบางหรือจะแตกสลายไปในที่สุด ผิดกับสังคมที่บุคคลแต่ละคนต่างมองเห็นประโยชน์ที่จะนำไปยังเกิดขึ้นในสังคม และยอมเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม สังคมนั้นย่อมมีความสงบสุข มีความเจริญและสามารถพัฒนาได้อย่างรวดเร็ว

สำหรับพฤติกรรมการเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมทางการเมืองนั้น อาจมีการแสดงออกในหลายรูปแบบ เช่น มีการสละสิทธิบางอย่างของตนเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม การสละความสุขส่วนตัวเพื่อประโยชน์ของชาติบ้านเมือง การยอมเสียสละเลือดเนื้อของตนเพื่อปกป้องชาติบ้านเมือง การเป็นหูเป็นตาให้เจ้าหน้าที่บ้านเมือง หรือการยอมปฏิบัติตามกฎหมายบ้านเมือง เพื่อความสงบสุขของบ้านเมือง เป็นต้น

งานวิจัยของ วชิรญา นวัตกรรม และ สุนันท์ ศรีโกลุม (2520) ที่เคยกล่าวถึงแล้ว พบว่าคุณธรรมที่ดีของเด็กไทยที่พึงปรารถนาในด้านความสัมพันธ์ระหว่างกันที่สอดคล้องกัน ทั้งผู้ปกครองและนักเรียนเมื่อความปรารถนาตรงกัน คือ อดทนอดกลั้น อดทน ความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ อันดีรองลงมา ได้แก่ ความสามัคคีร่วมมือกันช่วยเหลือ การเสียสละเพื่อส่วนรวม และการกระทำตามกฎหมาย ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา (2523 :60-64) ที่เคยกล่าวถึงมาแล้วเช่นกัน ที่พบว่าค่านิยมที่กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในระดับสูงมากอันดับหนึ่ง คือ ความมั่นคงปลอดภัย เป็นระเบียบและอนุรักษนิยมอันครอบคลุมรายละเอียดเกี่ยวกับความมีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย และหลักการอยู่ด้วยส่วนหนึ่งและค่านิยมที่มีความสำคัญมากเป็นอันดับสอง ได้แก่ การช่วยเหลือผู้อื่น และการเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม

ส่วนผลงานวิจัยพฤติกรรมจริยธรรมของนักการเมืองเกี่ยวกับการเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ยังไม่ปรากฏในประเทศไทยในปัจจุบัน (2536) แต่จากผลการศึกษาวิจัยเรื่องพฤติกรรมจริยธรรมในสังคมไทยปัจจุบัน ศึกษาตามแนวทางจิตวิทยาลังคม ในปี 2531 ของ ศาสตราจารย์ ดร.ชัยพร และคณะ ได้ศึกษาพฤติกรรมจริยธรรมไว้ 5 ด้านด้วยกัน คือ

1. พฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเอง
2. พฤติกรรมจริยธรรมต่อสังคม
3. พฤติกรรมจริยธรรมทางเศรษฐกิจ
4. พฤติกรรมจริยธรรมทางการเมือง
5. พฤติกรรมจริยธรรมต่อสิ่งแวดล้อม

พฤติกรรมจริยธรรมทางการเมือง คือพฤติกรรมที่ 5 พฤติกรรมตามลำดับคือ

1. การเสียสละเพื่อชาติบ้านเมือง
2. การจัดสวัสดิการแก่ผู้ด้อยโอกาส
3. การปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนอย่างเคร่งครัด
4. การเป็นหูเป็นตาให้เจ้าหน้าที่บ้านเมือง
5. การสละสิทธิ์เสรีภาพส่วนบุคคลเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม

5. ความยุติธรรมทางการเมือง

ส่วนพฤติกรรมความยุติธรรมทางการเมืองนั้น จรูญ สุภาพ (2519 : 8-9)

ได้กล่าวถึงสาระสำคัญของความเสมอภาคทางการเมือง ได้หลายประการคือ

1. ความเท่าเทียมทางการเมือง หมายถึงโอกาสที่ประชาชนทุกคนจะมีส่วนร่วมในการปกครองประเทศโดยทั่วถึงและเท่าเทียมกัน ความหมายโดยแคบคือ สิทธิในการออกเสียงเลือกตั้งที่ถือว่าแต่ละคนออกเสียงได้หนึ่งเสียงนั่นเอง
2. ความเท่าเทียมกันในด้านสิทธิของพลเมือง เช่น สิทธิในการที่จะได้รับหลักประกันในเรื่องที่อยู่อาศัย โอกาสที่จะได้รับการศึกษาอบรม โอกาสที่จะได้รับบริการจากหน่วยงานสาธารณะ เช่น ราชการ โอกาสที่จะเข้ารับราชการ เป็นต้น
3. ความเท่าเทียมกันต่อหน้ากฎหมาย คือ บุคคลจะต้องได้รับการคุ้มครองป้องกันจากกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมเหมือนกัน ทั้งนี้เพื่อปกป้องสิทธิและผลประโยชน์อันชอบธรรมของตน
4. อยู่ในบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยให้เกิดความเสมอภาคเหมือนกัน

5. ความเท่าเทียมในศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์ ต้องการให้มนุษย์ยอมรับความเป็น "คน" ของบุคคลอื่น ไม่ต้องการให้เกิดการดูหมิ่นเหยียดหยาม

ภิญโญ สาร (2520 : 7-8) ได้กล่าวถึงหลักสำคัญที่จะทำให้ทุกคนอยู่ในสังคม โดยปราศจากความขัดแย้งว่า จะต้องเคารพในความยุติธรรม ให้ความเป็นธรรมแก่ทุก ๆ คน ต้องเคารพในความมีเหตุผล มีเมตตาธรรม ต้องมีศรัทธาในมนุษย์ เคารพให้เกียรติซึ่งกันและกัน ต้องพยายามทบทวนวิถีทางที่จะก่อให้เกิดความเป็นธรรม ความเสมอภาคในสิทธิ และให้โอกาสแก่ทุกคน ด้วยเหตุนี้ พฤติกรรมเกี่ยวกับความเสมอภาคและความยุติธรรมทางการเมือง จึงแสดงออกได้หลายลักษณะ อาทิเช่น การให้และการใช้อภิสิทธิ์ หรือคติในการปฏิบัติต่อบุคคลต่าง ๆ เป็นต้น

ลิขิต อีระเวดิน (2516 : 1-33) ได้แสดงทัศนะว่า การที่สังคมไทยยังมีปัญหาความไม่เท่าเทียมกันทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง และสังคมนั้น น่าจะมีสาเหตุมาจากทัศนคติ ค่านิยม และคุณธรรมของประชากรไทย ที่เป็นไปในลักษณะที่ไม่เอื้อต่อการให้ความเสมอภาคกันในสังคม เช่น เชื่อในลักษณะที่ว่าคนเราเกิดมาไม่เท่าเทียมกัน เคารพในอาวุโส นิยมตัวบุคคล นิยมการแบ่งชั้นวรรณะ และชอบการมีอภิสิทธิ์เหนือผู้อื่น ซึ่งมีงานวิจัยที่สอดคล้องกับทัศนะนี้

งานวิจัยของหลัดศักดิ์ จีรไทรศิริ (2520 : 102, 105, 122) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง "วัฒนธรรมทางการเมืองของครูในกรุงเทพมหานคร" กลุ่มตัวอย่างจำนวน 419 คน ใช้แบบสอบถามชนิดเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ผลการวิจัยพบว่า ครูมีทัศนคติที่สนับสนุนและคัดค้านเรื่องเกี่ยวกับความเสมอภาค ดังนี้ ครูจำนวนสูงสุดร้อยละ 65.4 เห็นด้วยกับที่ว่า บุคคลที่เกิดในตระกูลสูงหรือราชสกุลย่อมมีศักดิ์ศรีเหนือกว่าบุคคลที่เกิดในตระกูลชาวบ้านธรรมดา ร้อยละ 46.8 เห็นด้วยกับที่ว่าทุกคนมีค่าเท่ากัน ร้อยละ 69 ไม่เห็นด้วยกับที่ว่า ส.ส. ชาย มีความสามารถเหนือ ส.ส. หญิง ร้อยละ 64.6 ไม่เห็นด้วยกับที่ว่า สิทธิของหญิงและชายควรแตกต่างกัน เพราะหญิงกับชายมีความแตกต่างกันในทางธรรมชาติอยู่แล้ว ร้อยละ 81.4 ไม่เห็นด้วยกับที่ว่าผู้แทนราษฎรมีสิทธิเหนือกว่าราษฎร เพราะเป็นผู้แทนของปวงชน แต่ร้อยละ 81.8 เห็นด้วยกับที่ว่าบุคคลใดได้รับการเลือกตั้งให้เป็น ส.ส. บุคคลนั้นย่อมมีสิทธิพิเศษเหนือบุคคลทั่วไป และนอกจากนี้ เรายังพบว่าครู 45.8% เห็นด้วยกับการชุมนุมประท้วงรัฐบาล ก่อให้เกิดความวุ่นวายและควรปราบให้เด็ดขาด 59.2% ไม่เห็นด้วยกับการปราบปรามผู้ชุมนุมประท้วง

ข้อค้นพบพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองของคนไทยจากผลการวิจัยที่ผ่านมาในอดีตนั้น อาจพบความแตกต่างได้ โดยเฉพาะหลังจากเกิดเหตุการณ์ในเดือนพฤษภาคม 2535 พฤติกรรมทางการเมืองของคนไทยเปลี่ยนแปลงไป และด้วยพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมืองนั้น ข้อมูลที่ศึกษาไว้มีน้อยมาก ฉะนั้น ผู้วิจัยจึงได้สนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองเปรียบเทียบระหว่าง 2 นักการเมืองไทยและคนไทย และศึกษาตัวแปรที่มีผลต่อจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมืองไทยและคนไทยด้วย

เมื่อผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎีงานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางการเมืองและปัญหาพฤติกรรมจริยธรรมที่เกิดขึ้นในเบื้องต้นแล้วนั้น ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาวิจัยครั้งนี้ โดยมีวัตถุประสงค์ดังข้างล่างนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจพฤติกรรม จริยธรรมทางการเมืองของนักการเมืองไทยและคนไทยดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมืองไทยและคนไทย
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองของคนไทยตามตัวแปรสถานการณ์ของกลุ่มตัวอย่าง ระดับการศึกษา อายุ ภูมิฐานะ
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมืองไทยตามตัวแปร อายุ ภูมิฐานะ และประสบการณ์ทางการเมือง

ขอบเขตการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยในช่วงปี พ.ศ. 2535 - 2537
2. คนไทยซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยมีจำนวน 120 คน ต่อแต่ละภาค รวมเป็นกลุ่มตัวอย่างคนไทยทั้งสิ้น 600 คน
3. นักการเมืองไทยที่ใช้ในการวิจัยมี 20 คน ต่อแต่ละภาค รวมเป็นนักการเมืองไทยทั้งสิ้น 100 คน

คำจำกัดความที่ใช้ในทางวิจัย

1. พฤติกรรมจริยธรรมทางการเมือง คือ พฤติกรรมที่ถูกต้องดีงาม แบ่งเป็น 5 พฤติกรรม คือ ความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบ การรักษาระเบียบวินัย การเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม และความยุติธรรมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางการเมือง 4 ลักษณะ คือ การเลือกตั้ง การประชุมสภาฯ ความรับผิดชอบทางการเมือง และการใช้อำนาจทางการเมือง รวมเป็น 20 พฤติกรรม จำแนกเป็นด้านบวกและลบ รวมเป็นทั้งสิ้น 40 พฤติกรรม ซึ่งพัฒนาเป็นแบบสำรวจพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมือง โดยผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย
2. นักการเมืองไทย ในการวิจัยนี้หมายถึงนักการเมืองที่เคยสมัครเป็น ส.ส. และได้รับเลือกตั้งเป็น ส.ส. อย่างน้อย 1 สมัย และยังสังกัดพรรคการเมืองพรรคหนึ่งพรรคใดอยู่ ในขณะที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. คนไทย หมายถึง คนไทยที่มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งที่มีอายุตั้งแต่ 20 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป แบ่งตามสถานภาพ คือ นิสิต นักศึกษา นักรูทกิจเจ้าของกิจการ ลูกจ้างข้าราชการ เกษตรกร และผู้ใช้แรงงานในสัดส่วนที่เท่ากันทั้ง 5 ภูมิอำเนา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อให้ทราบถึงจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมืองไทยในปัจจุบัน ซึ่งพฤติกรรมจริยธรรมของนักการเมืองนั้นมีผลต่อการปกครองประเทศเป็นอย่างมาก และทราบว่าอะไรคือตัวแปรสำคัญที่ส่งผลพฤติกรรมจริยธรรมของนักการเมืองไทย
2. เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานให้นักวิชาการและนักการเมือง ตลอดจนคนไทย ได้ทราบถึงพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองของคนไทยในอาชีพและระดับการศึกษา ตลอดจนอายุที่แตกต่างกัน
3. เพื่อให้เห็นผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมจริยธรรมระหว่างคนไทยและนักการเมืองไทยว่าใกล้เคียงหรือแตกต่างกันเพียงใด เพื่อเป็นแนวทางกำหนดทิศทางการพัฒนาการเมืองของประเทศไทย

บทที่ 2

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจสภาพที่เป็นจริงของพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองของคนไทยและนักการเมืองไทย และเปรียบเทียบพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองของคนไทยและนักการเมืองไทย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยแบ่งออกเป็นกลุ่มใหญ่ ๓ ได้แก่ กลุ่มนักการเมืองไทยจำนวน 100 คน และกลุ่มคนไทยจากทั่วทุกภูมิภาคจำนวน 600 คน รวมเป็น 700 คน โดยวิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอนดังนี้

1. แบ่งพื้นที่ประเทศไทยออกเป็น 5 ส่วน คือ กรุงเทพมหานคร ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. การเลือกกลุ่มตัวอย่างจากรัฐบาลเลือกโดยวิธีจำเพาะเจาะจง โดยแบ่งแต่ละภาคออกเป็น 2 ส่วน คือ ตอนบนและตอนล่าง นอกจากภาคกลางแบ่งเป็นริมอ่าวไทยและใกล้ทะเล และเลือกกลุ่มตัวอย่างกระจายในจังหวัดทั้ง 2 ส่วนของภูมิภาค สำหรับกรุงเทพมหานคร แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนใจกลางเมือง และชานเมืองที่พื้นที่ติดกับจังหวัดอื่นโดยใจกลางเมืองมี 16 เขต และชานเมืองมี 8 เขต ได้แก่ ดลิ่งตัน หนองแขม บางขุนเทียน ราษฎร์บูรณะ พระโขนง ลาดกระบัง หนองจอกและมีนบุรี และสุ่มเลือกกลุ่มตัวอย่างคนไทยตามสถานภาพ คือ นิสิตนักศึกษา เจ้าของกิจการ ข้าราชการลูกจ้าง ผู้ใช้แรงงานหรือเกษตรกร กลุ่มละ 30 คน ฉะนั้นการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ทั้งกลุ่มนักการเมืองและกลุ่มคนไทยจึงกระจายตามปรากฏในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงกลุ่มตัวอย่างคนไทยและนักการเมืองไทย

ภูมิภาค	กลุ่มตัวอย่าง	นักการเมือง	คนไทย	จำนวน	รวมทั้งสิ้น
ภาคกลาง	20		นิสิตนักศึกษา	30	140
			เจ้าของกิจการ	30	
			ข้าราชการลูกจ้าง	30	
			ผู้ใช้แรงงานเกษตรกร	30	
ภาคเหนือ	20		นิสิตนักศึกษา	30	140
			เจ้าของกิจการ	30	
			ข้าราชการลูกจ้าง	30	
			ผู้ใช้แรงงานเกษตรกร	30	
ภาคใต้	20		นิสิตนักศึกษา	30	140
			เจ้าของกิจการ	30	
			ข้าราชการลูกจ้าง	30	
			ผู้ใช้แรงงานเกษตรกร	30	
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	20		นิสิตนักศึกษา	30	140
			เจ้าของกิจการ	30	
			ข้าราชการลูกจ้าง	30	
			ผู้ใช้แรงงานเกษตรกร	30	
กรุงเทพมหานคร	20		นิสิตนักศึกษา	30	140
			เจ้าของกิจการ	30	
			ข้าราชการลูกจ้าง	30	
			ผู้ใช้แรงงานเกษตรกร	30	
รวม	100			600	700

อัตราส่วนนักการเมืองไทย : คนไทย

1 : 6

3. กลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 2 กลุ่มใหญ่ คือ กลุ่มนักการเมืองไทย 100 คน และกลุ่มคนไทย 600 คน ในอัตราส่วน 1 : 6 คน กลุ่มนักการเมืองไทยนั้น คือผู้ที่ เป็นหรือเคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาไม่น้อยกว่า 1 ครั้ง และยังไม่ถึงกักพรรคการเมืองอยู่ ส่วนคนไทย คือคนไทยที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภูมิภาคทั้ง 5 ของประเทศไทย คือ ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออก ฉียงเหนือ ภาคกลาง และกรุงเทพมหานคร โดยเป็นคนไทยที่มีอาชีพต่างกันตามกลุ่มอาชีพและมีอายุสูงกว่า 20 ปี ซึ่งมีสิทธิ์ออกเสียงเลือกตั้งได้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยนี้มีเครื่องมือที่ใช้แบ่งเป็น 2 ชุดคู่ขนาน คือ ชุดที่ 1 สำหรับนักการเมืองไทยชุดที่ 2 สำหรับคนไทย แต่ละชุดประกอบด้วย 3 ส่วน คือ 1. แบบสำรวจภูมิหลัง 2. แบบวัดพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมือง และ 3. แบบประเมินระดับความถูกต้องของพฤติกรรมจริยธรรม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. แบบสำรวจภูมิหลังแบ่งเป็น 2 ชุด คือ แบบสำรวจภูมิหลังของคนไทย และแบบสำรวจภูมิหลังของนักการเมืองไทย

ชุดที่ 1 เป็นแบบสำรวจภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างคนไทย ได้แก่

1. สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง - นิสิตนักศึกษา
 - นักธุรกิจที่เป็นเจ้าของกิจการ
 - ลูกจ้างและข้าราชการ
 - เกษตรกรและผู้ใช้แรงงาน
2. ระดับการศึกษา
 - ระดับน้อยกว่าประถม 4
 - ประถมศึกษาตอนต้น
 - ประถมศึกษาตอนปลาย
 - มัธยมศึกษาตอนต้น
 - มัธยมศึกษาตอนปลาย
 - อาชีวศึกษา
 - อุดมศึกษา
 - สูงกว่าอุดมศึกษา

3. อายุ - 20 - 30 ปี
 - 31 - 40 ปี
 - 41 - 50 ปี
 - 51 - 60 ปี
 - 61 ปีขึ้นไป
4. กุณิลำเนา - กรุงเทพมหานคร
 - ภาคเหนือ
 - ภาคกลาง
 - ภาคใต้
 - ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ชุดที่ 2 แบบสำรวจภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างนักการเมือง

1. สถานภาพ - เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 - เคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
2. ประสบการณ์การเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ระบุจำนวน).... ปีเดือน
3. เพศ - ชาย
 - หญิง
4. อายุ - 25 - 40 ปี
 - 41 - 50 ปี
 - 51 - 60 ปี
 - 60 ปีขึ้นไป
5. กุณิลำเนาตามทะเบียนบ้าน
 อำเภอ(เขต) จังหวัด
- อยู่ในพื้นที่ภาค
กรุงเทพมหานครตะวันออกเฉียงเหนือ
กลางใต้
เหนือ

6. ระดับการศึกษา

.....มัธยมศึกษา
อาชีวศึกษา
อุดมศึกษา
สูงกว่าอุดมศึกษา

7. ศาสนา

..... พุทธ
 คริสต์
 อิสลาม
 อื่น ๆ โปรดระบุ.....

2. แบบวัดพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองแบ่งออกเป็น 2 ชุดคู่ขนานสำหรับคนไทยและนักการเมืองไทยจำนวน 20 พฤติกรรม โดยแบ่งออกเป็นข้อกระทงทางบวก 20 พฤติกรรมทางลบ 20 พฤติกรรม รวมทั้งสิ้น 40 ข้อกระทง โดยมีขั้นตอนการพัฒนาดังนี้

2.1 รวบรวมข้อมูลจากเอกสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทางจริยธรรมและทางรัฐศาสตร์การเมือง รวมทั้งข้อมูลที่ได้จากการสำรวจความคิดเห็นจากนิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 30 คน และนำมาพิจารณาร่วมกับข้อกระทงในแบบสำรวจของชัยพรและคณะ (2530) จากการพิจารณาร่วมกันนี้ ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย ซึ่งเป็นนิสิตปริญญาโทสาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ 11 คน ซึ่งเรียนวิชาพัฒนาการทางจริยธรรมในปี พ.ศ. 2533 และ 2534 ได้พิจารณาร่วมกันและแบ่งพฤติกรรมทางการเมืองเป็น 4 ด้าน ได้แก่ การเลือกตั้ง การประชุมสภาผู้แทนราษฎร การรับผิดชอบในหน้าที่ และการใช้อำนาจทางการเมือง และได้แบ่งพฤติกรรมจริยธรรมออกเป็น 5 พฤติกรรมตามความสำคัญสำหรับสังคมไทยและคนไทย ตามที่ปรากฏในงานวิจัยที่ผ่านมา (ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา 2523, ชัยพร วิชชาวุธ และคณะ 2530, พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์ 2532) คือ ความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบ การรักษาระเบียบวินัย การเสียสละเพื่อผลประโยชน์ของส่วนรวมและความยุติธรรม หลังจากนั้นจำแนกแต่ละพฤติกรรมทางจริยธรรมออกตามพฤติกรรมทางการเมือง 4 ด้านที่กล่าวไว้เบื้องต้นได้เป็นพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมือง 20 พฤติกรรม และพัฒนาเป็นข้อกระทงทางบวก 20 ข้อกระทง และทางลบ 20 ข้อกระทง นำข้อกระทงพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมืองมาปรับเป็นพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองของคนไทยให้เป็นแบบวัดพฤติกรรมคู่ขนาน 2 ชุด

2.2 นำข้อกระทงจริยธรรมทางการเมืองให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ประธานคณะกรรมการฝ่ายศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมของสภาผู้แทนราษฎร (นายอำนาจ สวรรค์ศิริ) ประธานองค์กรกลาง (ศาสตราจารย์ ดร.เกษม สุวรรณกุล) และคณบดีคณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ศาสตราจารย์ ดร. สุจิต บุญบงการ) พิจารณาตรวจแก้ไข และนำข้อกระทงมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ 40 ข้อกระทง จัดเล่มเรียงรายชื่อ 1 - 40 ทั้ง 2 ชุด ตามตัวเลขกำกับในตารางที่ 3 ที่แสดงพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองของคนไทย และนักการเมืองไทยดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3 แสดงข้อกระทงพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองของคนไทยและนักการเมืองไทย

แบบทดสอบ พฤติกรรมจริยธรรม	คนไทย	นักการเมืองไทย
1. ความซื่อสัตย์ 1.1 การเลือกตั้ง	(1) ให้การสนับสนุนผู้ตนเองเห็นว่าดีมากกว่าที่จะสนับสนุนเพื่อต้องการที่จะตอบแทนบุญคุณ (40) (2) ให้ร้ายผู้สมัครรับเลือกตั้งโดยไม่มีมูลความจริง (27)	(1) ให้การสนับสนุนผู้ตนเองเห็นว่าดี มากกว่าที่จะสนับสนุนเพื่อต้องการที่จะตอบแทนบุญคุณ (40) (2) ให้ร้ายผู้สมัครรับเลือกตั้งโดยไม่มีมูลความจริง (27)
1.2 การประชุมสภา	(1) แสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม (30) (2) ท้วงติง คัดค้านการกระทำที่ขัดต่อผลประโยชน์ของตน (11)	(1) แสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม (30) (2) คัดค้านมติของที่ประชุมซึ่งขัดต่อผลประโยชน์ของตน (11)

<div style="text-align: center;">แบบทดสอบ</div> <div style="text-align: left;">พฤติกรรมจริยธรรม</div>	คนไทย	นักการเมืองไทย
1.3 ความรับผิดชอบ ในหน้าที่ทาง การเมือง	(1) ยินยอมให้ตรวจสอบทรัพย์สินของตนเอง เมื่อทางการต้องการ (5) (2) ไม่ติดตามการทำงานตามนโยบายที่ ส.ส. เคยพูดไว้ในช่วงหาเสียงเลือกตั้ง (21)	(1) ยินยอมให้ตรวจสอบทรัพย์สินของตนเอง เมื่อทางการต้องการ (5) (2) ละเลยนโยบายที่เคยพูดไว้ในการเลือกตั้ง (21)
1.4 การใช้อำนาจ ทางการเมือง	(1) ปกป้องผู้ที่ทำความดีเพื่อส่วนรวมเมื่อเขาโดนคุกคามทางการเมือง (36) (2) รั้งตำแหน่งจากผู้อื่น เมื่อกระทำสิ่งที่ผิดในหน้าที่ (24)	(1) ปกป้องผู้ที่ทำความดีเพื่อส่วนรวมเมื่อเขาโดนคุกคามทางการเมือง (36) (2) รั้งตำแหน่งจากผู้อื่น เพื่อกระทำสิ่งที่ผิดในหน้าที่ (24)
2. ความรับผิดชอบ 2.1 การเลือกตั้ง	(1) ไม่ลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ส.ส. ที่พูดหาเสียงเลือกตั้งในเรื่องที่สามารถปฏิบัติได้จริง (22) (2) ช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งที่สนับสนุนในการ โจมตีคู่แข่ง (10)	(1) พุดหาเสียงเลือกตั้งในเรื่องที่สามารถปฏิบัติได้จริง (22) (2) กล่าวโจมตีคู่แข่งในการหาเสียงเลือกตั้ง (10)

<p style="text-align: center;">แบบทดสอบ</p> <p>พฤติกรรมจริยธรรม</p>	คนไทย	นักการเมืองไทย
<p>2.2 การประชุมสภา</p>	<p>(1) เสนอข้อคิดเห็นแก่บุคคลที่เกี่ยวข้องให้เข้าถึงความต้องการของคนส่วนรวม (7)</p> <p>(2) นำเรื่องส่วนตัวของผู้อื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับการงานในหน้าที่มาเปิดเผยต่อสาธารณชน (35)</p>	<p>(1) เสนอข้อคิดเห็นแก่บุคคลที่เกี่ยวข้องให้เข้าถึงความต้องการของคนส่วนรวม (7)</p> <p>(2) นำเรื่องส่วนตัวของผู้อื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับการงานในหน้าที่มาเปิดเผยต่อสาธารณชน (35)</p>
<p>2.3 ความรับผิดชอบในหน้าที่ทางการเมือง</p>	<p>(1) ติดตามการทำงานของผู้แทนราษฎร (34)</p> <p>(2) โจมตีการทำงานของฝ่ายตรงข้ามโดยไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวม (26)</p>	<p>(1) สำรวจปัญหาและความต้องการของประชาชนอยู่เสมอ เพื่อหาแนวทางช่วยเหลือ (34)</p> <p>(2) โจมตีการทำงานของฝ่ายตรงข้ามโดยไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวม (26)</p>
<p>2.4 การใช้อำนาจทางการเมือง</p>	<p>(1) ช่วยเหลือประชาชนที่กำลังประสบความเดือดร้อนแม้ไม่ได้รับการร้องขอ (13)</p> <p>(2) การช่วยเหลือพรรคพวกให้มีสิทธิพิเศษเหนือผู้อื่น (15)</p>	<p>(1) ช่วยเหลือประชาชนที่กำลังประสบความเดือดร้อนแม้ไม่ได้รับการร้องขอ (13)</p> <p>(2) การช่วยเหลือพรรคพวกให้มีสิทธิพิเศษเหนือผู้อื่น (15)</p>

<p style="text-align: center;">แบบทดสอบ</p> <p>พฤติกรรมจริยธรรม</p>	คนไทย	นักการเมืองไทย
<p>3. การรักษาระเบียบวินัย</p> <p>3.1 การเลือกตั้ง</p>	<p>(1) ปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับในการเลือกตั้งอย่างเคร่งครัด (37)</p> <p>(2) เพิกเฉยเมื่อเห็นการทำผิดกฎหมายของการเลือกตั้ง (38)</p>	<p>(1) ปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับในการเลือกตั้งอย่างเคร่งครัด (37)</p> <p>(2) เพิกเฉยเมื่อเห็นการทำผิดกฎหมายของการเลือกตั้ง (38)</p>
<p>3.2 การประชุมสภาฯ</p>	<p>(1) ยอมรับและปฏิบัติตามมติของสภาฯ ถึงแม้ว่าตนจะไม่เห็นด้วย (39)</p> <p>(2) แสดงกิริยาไม่พอใจ เช่น โห่ พุดจาพยายคาย เมื่อไม่เห็นด้วยกับมติของสภาฯ (14)</p>	<p>(1) ยอมรับและปฏิบัติตามข้อตกลงของที่ประชุม ถึงแม้ว่าตนจะไม่เห็นด้วย (39)</p> <p>(1) แสดงกิริยาไม่พอใจ เช่น โห่ พุดจาพยายคาย เมื่อไม่เห็นด้วยกับข้อตกลงของที่ประชุม (14)</p>
<p>3.3 ความรับผิดชอบในหน้าที่ทางการเมือง</p>	<p>(1) ปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับในงานที่รับผิดชอบอย่างเคร่งครัด (4)</p> <p>(2) มาทำงานตามเวลาที่ตนเองพึงพอใจ (18)</p>	<p>(1) ปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับในงานที่รับผิดชอบอย่างเคร่งครัด (4)</p> <p>(2) มาทำงานตามเวลาที่ตนเองพึงพอใจ (18)</p>

<div style="text-align: center;">แบบทดสอบ</div> <div style="text-align: left;">พฤติกรรมจริยธรรม</div>	คนไทย	นักการเมืองไทย
3.4 การใช้อำนาจ ทางการเมือง	(1) ไม่นำกฎหมายเป็น เครื่องมือในการทำผิด (9) (2) กำกับหาความวุ่นวาย โดย ใช้อำนาจเด็ดขาดในการ แสวงหาผลประโยชน์จาก อำนาจหน้าที่ของตน (19)	(1) ไม่นำกฎหมายมาเป็นเครื่องมือ ในการทำผิด (9) (2) แสวงหาผลประโยชน์จาก อำนาจหน้าที่ของตนเอง (19)
4. การเอื้อสละเพื่อส่วนรวม 4.1 การเลือกตั้ง	(1) แจ้งทางการให้ทราบเมื่อ พบว่ามี การหาเสียง เลือกตั้ง ในทางที่ผิด (8) (2) สนับสนุนผู้สมัครเข้ารับการ เลือกตั้งที่ ให้ผลประโยชน์ ต่อตน (1)	(1) แจ้งทางการให้ทราบเมื่อพบ ว่ามี การหาเสียงเลือกตั้ง ในทางที่ผิด (8) (2) ใช้จ่ายทรัพย์สินส่วนตัวโดย ไม่จำกัดเพื่อหาเสียงเลือกตั้ง (1)
4.2 การประชุมสภาฯ	(1) อยู่ฟังการประชุมสภาฯ แม้ว่าจะมีการต่อเวลาการ ประชุมออกไป (23) (2) ให้ความสนใจในข้อคิดเห็น ที่คิดว่ามีประ โยชน์ต่อตน (32)	(1) อยู่ร่วมประชุมสภาฯแม้ว่า จะมีการต่อเวลาการประชุม ออกไป (23) (2) ให้ความสนใจในข้อคิดเห็น ที่คิดว่ามีประ โยชน์ต่อตน (32)

ชื่อกระทบท พฤติกรรมจริยธรรม	คนไทย	นักการเมืองไทย
4.3 ความรับผิดชอบ ในหน้าที่ทาง การเมือง	(1) เสียสละสิทธิ์ส่วนตนบาง อย่างเพื่อส่วนรวม (6) (2) เฝ้าคอยต่อหน้าที่พลเมืองดี ทุกครั้งที่มีกิจธุระส่วนตัว (20)	(1) เสียสละสิทธิ์ส่วนตนบางอย่าง เพื่อส่วนรวม (6) (2) เฝ้าคอยต่อหน้าที่พลเมืองดี ทุกครั้งที่มีกิจธุระส่วนตัว (20)
4.4 การใช้อำนาจ ทางการเมือง	(1) เสียสละความสุขส่วนตัว เพื่อประโยชน์ของชาติ บ้านเมือง (33) (2) การนำเงินกองกลางมาใช้ เพื่อประโยชน์ส่วนตน (2)	(1) เสียสละความสุขส่วนตัวเพื่อ ประโยชน์ของชาติบ้านเมือง (33) (2) ระดมเงินงบประมาณไปพัฒนา จังหวัดที่ตนอาศัยอยู่ (2)
5. ความยุติธรรม 5.1 การเลือกตั้ง	(1) ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้ กับพรรคที่มั่นนโยบายดี โดย ไม่คำนึงถึงตัวบุคคล (29) (2) ชักชวนผู้อื่นไม่ให้ลงคะแนน เสียงให้กับบุคคลที่จะนำ ผลประโยชน์มาสู่ท้องถิ่น (25)	(1) ทหาเสียงเลือกตั้งอย่างเป็น ธรรมต่อผู้แข่งขัน (29) (2) ให้สัญญากับผู้ลงคะแนนว่าจะ นำผลประโยชน์มาสู่ท้องถิ่น ของตนเท่านั้นถ้าได้รับการ เลือกตั้ง (25)

ข้อกระทบท พฤติกรรมจริยธรรม	คนไทย	นักการเมืองไทย
5.2 การประชุมสภาฯ	(1) สนับสนุนความคิดเห็นที่เห็นว่าถูกต้อง เหมาะสม ไม่ว่าจะ เป็นของกลุ่มใด (28) (2) สนับสนุนความเห็นของบุคคลที่อยู่ฝ่ายเดียวกับตน แม้จะรู้ว่า เป็นความเห็นที่ไม่ถูกต้อง (3)	(1) สนับสนุนความคิดเห็นที่เห็นว่าถูกต้อง เหมาะสม ไม่ว่าจะ เป็นของกลุ่มใด (28) (2) สนับสนุนความเห็นของบุคคลที่อยู่ฝ่ายเดียวกับตน แม้จะรู้ว่า เป็นความเห็นที่ไม่ถูกต้อง (3)
5.3 ความรับผิดชอบ ในหน้าที่ทาง การเมือง	(1) ต่อต้านกฎหมายที่ไม่ชอบธรรม (12) (2) ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ที่ได้อำนาจด้วยวิธีการที่ไม่ถูกต้อง (16)	(1) ตัดค้านกฎหมายที่ไม่ชอบธรรม (12) (2) ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ที่ได้อำนาจด้วยวิธีการที่ไม่ถูกต้อง (16)
5.4 การใช้อำนาจ ทางการเมือง	(1) ใช้อำนาจที่มีอยู่เพื่อรักษาความถูกต้อง ในสังคม (31) (2) ปฏิบัติต่อบุคคล โกลีซีดที่รักใคร่ชอบพอกันดีกว่าคนอื่น (17)	(1) ใช้อำนาจที่มีอยู่ เพื่อรักษาความถูกต้อง ในสังคม (31) (2) ปฏิบัติต่อบุคคล โกลีซีดที่รักใคร่ชอบพอกันดีกว่าคนอื่น (17)

ข้อความ (1) เป็นข้อกระทบททางบวก (2) เป็นข้อกระทบททางลบ

ผู้วิจัยนำข้อกระทบทพฤติกรรมจริยธรรมทั้ง 40 ข้อกระทบทมาสร้างแบบวัดพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมือง โดยแบ่งแบบวัดออกเป็น 2 มาตรฐาน คือ มาตรฐานที่ 1 เคยทำหรือไม่ มาตรฐานที่ 2 จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส ในแต่ละมาตรฐานให้ประเมินค่าพฤติกรรม 3 ระดับ โดยมีการให้คะแนน ดังนี้

1. มาตรการที่ 1 เคยทำหรือไม่

เคยทำบ่อย ๆ	ให้	3	คะแนน
เคยทำนาน ๆ ครั้ง	ให้	2	คะแนน
ไม่เคยทำ	ให้	1	คะแนน

ส่วนข้อกระทงทางลบให้คะแนนดังนี้

เคยทำบ่อย ๆ	ให้	1	คะแนน
เคยทำนาน ๆ ครั้ง	ให้	2	คะแนน
ไม่เคยทำ	ให้	3	คะแนน

2. มาตรการที่ 2 จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส

ในข้อกระทงทางบวก

จะทำแน่ ๆ	ให้	3	คะแนน
อาจจะทำ	ให้	2	คะแนน
จะไม่ทำ	ให้	1	คะแนน

ในข้อกระทงทางลบ

จะทำแน่ ๆ	ให้	1	คะแนน
อาจจะทำ	ให้	2	คะแนน
จะไม่ทำ	ให้	3	คะแนน

การให้ความหมายคะแนน พฤติกรรมจริยธรรม 40 ข้อกระทง วิเคราะห์เป็น 20 พฤติกรรมระบบพฤติกรรมและให้ความหมายตามคะแนนพฤติกรรมและจริยธรรมทางการเมือง ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยได้กำหนดการให้ความหมาย โดยแบ่งช่วงคะแนน 3 ช่วงไว้ดังนี้

- คะแนนอยู่ระหว่าง 2.34 - 3.00 หมายถึง
1. เคยทำพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองบ่อย ๆ
 2. มีแนวโน้มว่าจะทำพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองนั้นแน่ ๆ
- คะแนนอยู่ระหว่าง 1.67 - 2.33 หมายถึง
1. เคยทำพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองนาน ๆ ครั้ง
 2. มีแนวโน้มว่าจะอาจจะทำพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองนั้น

- คะแนนอยู่ระหว่าง 1.00 - 1.66 หมายถึง 1. ไม่เคยทำพฤติกรรมจริยธรรม
ทางการเมือง
2. มีแนวโน้มว่าจะไม่ทำพฤติกรรม
จริยธรรมทางการเมือง

3. แบบประเมินระดับความถูกต้องของพฤติกรรมจริยธรรม เมื่อได้ข้อกระทงครบ
ทั้ง 2 ชุดแล้ว นำข้อกระทงที่ได้มาพัฒนาตอนที่ 3 คือ แบบประเมินระดับความถูกต้องของการ
กระทำ โดยจัดเรียงข้อกระทงทั้ง 40 ข้อ โดยวิธีสุ่มทั้ง 2 ชุด คู่ขนาน ได้แก่ ข้อกระทงสำหรับ
คนไทยและข้อกระทงสำหรับนักการเมืองไทย โดยใช้มาตรฐานประเมินค่าความถูกต้องของ
พฤติกรรม 5 ระดับ จากถูกที่สุด ถูก ตัดสินไม่ได้ ผิด ผิดที่สุด โดยใช้คะแนนดังต่อไปนี้

	ถูกที่สุด	ถูก	ตัดสินไม่ได้	ผิด	ผิดที่สุด
ข้อกระทงทางบวก	5	4	3	2	1
ข้อกระทงทางลบ	1	2	3	4	5

คุณภาพของเครื่องมือ

การพัฒนาคุณภาพของเครื่องมือมีดังนี้

1. ความตรงตามเนื้อหา (Content validity) คือ การพัฒนาเครื่องมือจาก
การให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ตรวจสอบภาษาและข้อกระทงที่ใช่ และนำมาแก้ไขปรับปรุงตามที่ผู้ทรง
คุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน เห็นตรงกัน
2. ความตรงตามโครงสร้าง (Construct validity) ผู้วิจัยนำแบบวัด
พฤติกรรมทั้ง 2 ชุด คำนวณหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างมาตรวัดพฤติกรรมจริยธรรมมาตราที่ 2 กับแบบ
ประเมินระดับความถูกต้องของพฤติกรรมตามรายพฤติกรรมในกลุ่มคนไทย และพบค่าสหสัมพันธ์ตั้งแต่

การหาค่าความเที่ยงของเครื่องมือ

ผู้วิจัยทดสอบค่าความเที่ยง (Reliability Coefficient) ของเครื่องมือกับกลุ่ม
ตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม ดังแสดงในตารางข้างล่างนี้

ตารางที่ 4 แสดงค่าความเที่ยงของเครื่องมือ

แบบทดสอบ มาตรประเมิน	สำหรับคนไทย n = 600	สำหรับนักการเมืองไทย n = 100
มาตรที่ 1	.81	.68
มาตรที่ 2	.82	.73
แบบประเมินระดับ ความถูกต้อง	.87	.78

จากตารางข้างบนแสดงว่ามาตรวัดพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองและแบบประเมินระดับความถูกต้องสามารถใช้กับกลุ่มตัวอย่างได้อย่างมีความเชื่อถือได้ในระดับสูง

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การเก็บข้อมูลจากคนไทย ผู้วิจัยได้ทำจดหมายติดต่อขอความร่วมมือถึงอธิการบดีและอาจารย์ในมหาวิทยาลัยสวนกุมภักดิ์ คือ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์และมหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อแจกข้อสอบแก่นิสิตนักศึกษาและผู้ปกครองของนิสิตนักศึกษาและนอกจากนี้ได้ประสานงานกับวิทยาลัยครูที่ผู้ช่วยวิจัยมีภูมิลำเนาอยู่ โดยเก็บข้อมูลจากนักศึกษา ครู และผู้ปกครองนักศึกษา เมื่อเก็บข้อมูลแล้ว ผู้ช่วยวิจัยนำกลับมาส่วนหนึ่งและส่วนที่เหลือให้ส่งกลับทางไปรษณีย์ และเมื่อยังได้ไม่ครบก็ส่งกลับไปอีกครั้ง รวมทั้งสิ้น 3 ครั้ง จนได้ข้อมูลครบตามต้องการ (รายละเอียดการเก็บข้อมูลดูจากภาคผนวก ค.)

2. การเก็บข้อมูลจากนักการเมืองไทย ผู้วิจัยได้ประสานงานติดต่อกับประธานกรรมการฝ่ายศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ของสภาผู้แทนราษฎร โดยฝากแบบสำรวจไว้ให้เต็มและพร้อมกันนั้นได้นำแบบสำรวจไปมอบให้พรรคการเมือง 11 พรรค โดยฝากเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์แจกกับสมาชิกพรรค และให้นักการเมืองส่งกลับมายังภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ประสานงานติดต่อกับนักการเมืองทั้งผู้ที่เป็น และเคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยตรงเพื่อให้ตอบแบบสำรวจให้ และเมื่อไม่ได้ครบจะส่งแบบ

สำรวจกลับไปอีก รวมทั้งสิ้น 3 ครั้ง แต่ยังไม่สามารถได้กลุ่มตัวอย่างภูมิภาคละ 30 คน ในครั้งแรก ที่ายที่สุดผู้วิจัยจึงจำเป็นต้องลดจำนวนกลุ่มตัวอย่างจากภูมิภาคละ 30 คน เป็นภูมิภาคละ 20 คน

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ข้อมูลครบถ้วนแล้ว ผู้วิจัยนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยโปรแกรม SPSS ดังนี้

3.1 วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม คือ คนไทย และนักการเมืองไทยในพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองทั้ง 20 พฤติกรรม ตามมาตรวัดทั้ง 2 มาตร

3.2 เปรียบเทียบพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองระหว่างคนไทยและนักการเมืองไทยรายพฤติกรรม 20 พฤติกรรม โดย t-test

3.3 เปรียบเทียบพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองของคนไทยและของนักการเมืองไทยเป็นรายพฤติกรรมทั้ง 20 พฤติกรรม ตามตัวแปรสภาพของผู้ตอบ อายุ ภูมิภาค ระดับการศึกษา และประสบการณ์ทางการเมืองในกลุ่มของนักการเมือง โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ค่า F-test)

3.4 เปรียบเทียบเป็นรายคู่ในพฤติกรรมจริยธรรมที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

3.5 วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานและทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินระดับความถูกต้องของพฤติกรรมในคนไทยและนักการเมืองไทย

ผลการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะสำรวจความเป็นจริงของพฤติกรรมจริยธรรมของคนไทยและนักการเมืองไทย และเปรียบเทียบพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองของคนไทยและนักการเมืองไทยตามตัวแปร สถานภาพ ระดับการศึกษา อายุ และภูมิฐานะของคนไทย และเพิ่มเติมประสบการณ์ทางการเมืองของนักการเมืองไทย ฉะนั้นผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยนี้จะนำเสนอตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 เสนอข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างตามตัวแปรที่ศึกษา

ตอนที่ 2 เสนอผลค่าสถิติพื้นฐานของพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองเป็นรายพฤติกรรมพร้อมทั้งค่าทดสอบความแตกต่างโดย t-test ของคนไทย และนักการเมืองไทย

ตอนที่ 3 เสนอผลการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนของพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมือง ตามตัวแปรที่ศึกษาของกลุ่มคนไทยและกลุ่มนักการเมืองไทย พร้อมทั้งเสนอค่าเปรียบเทียบเป็นรายคู่ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญของตัวแปร

ตอนที่ 4 เสนอผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานและทดสอบค่าคะแนนประเมินระดับความถูกต้องพฤติกรรมจริยธรรมของคนไทยและนักการเมืองไทย

ตอนที่ 1 การนำเสนอข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างตามตัวแปรที่ศึกษา ในการวิจัยนี้ศึกษาตัวแปรสถานการณ์ของกลุ่มตัวอย่าง ระดับการศึกษา อายุ ภูมิฐานะ และในกลุ่มนักการเมืองเพิ่มประสบการณ์ทางการเมืองดังจะนำเสนอข้อมูลพื้นฐานเบื้องต้นดังนี้

ตารางที่ 4 ข้อมูลพื้นฐานของคนไทยและนักการเมืองไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ตัวแปรที่ศึกษา	คนไทย	นักการเมืองไทย
1. สถานภาพกลุ่มตัวอย่าง		
นิสิตนักศึกษา	150	-
เจ้าของกิจการ	150	-
ข้าราชการลูกจ้าง	150	-
เกษตรกรผู้ใช้แรงงาน	150	-
นักการเมืองไทย		100

ตัวแปรที่ศึกษา	คนไทย	นักการเมืองไทย
2. ระดับการศึกษา		
น้อยกว่าประถมศึกษาตอนต้น	20	-
ประถมศึกษาตอนต้น	68	-
ประถมศึกษาตอนปลาย	42	-
มัธยมศึกษา	99	11
อาชีวศึกษา	94	11
อุดมศึกษา	229	46
สูงกว่าอุดมศึกษา	48	32
3. อายุ		
25 - 40 ปี	315	30
31 - 40 ปี	154	
41 - 50 ปี	87	27
51 - 61 ปี	36	36
61 ปีขึ้นไป	9	7
4. ภูมิภาค		
กรุงเทพมหานคร	120	20
ภาคเหนือ	120	20
ภาคกลาง	120	20
ภาคใต้	120	20
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	120	20
5. ประสบการณ์ทางการเมือง		
1 - 4 ปี	-	70
5 - 9 ปี	-	10
10 - 25 ปี	-	20

ตารางข้างบนแสดงถึงลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่สุ่มมาทั้งหมดจะพบว่าในระดับการศึกษา กลุ่มนักรการเมืองจะ ไม่มีผู้ที่มีการศึกษาในระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้นเลย แต่จะไปกระจายมาก ในระดับปริญญาตรี และในตัวอย่างพบว่ากลุ่มตัวอย่างคนไทยนั้นอยู่ในระดับ 20 - 30 ปีมาก แต่ นักรการเมืองที่ตอบแบบสอบถามจะอยู่ในกลุ่มอายุ 51 - 60 ปี มากที่สุด ซึ่งแสดงว่าในกลุ่มคนไทย ผู้สนใจส่งแบบสอบถามคืนจะเป็นคนรุ่นหนุ่มสาว ส่วนนักรการเมืองประสบการณทางการเมืองที่ เพิ่มขึ้น หรือวัยวุฒิจะทำให้ความร่วมมือมากขึ้น จึงพบว่าในกลุ่มมีประสบการณ์ที่เพิ่มขึ้น 10-20 ปี ส่งแบบสอบถามคืนมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ ส่วนในตัวแปรภูมิฐานะนั้นผู้วิจัยได้ควบคุมจำนวนผู้ส่งแบบ สอบถามคืน ให้มีจำนวนเท่ากันอยู่แล้ว

ตอนที่ 2 การนำเสนอข้อมูลเป็นการนำเสนอข้อมูลผลค่าสถิติพื้นฐานของพฤติกรรม จริยธรรมทางการเมืองเป็นรายพฤติกรรม และตามมาตรวัดทั้งมาตรที่ 1 เคยทำหรือไม่และมาตร ที่ 2 จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส พร้อมกับค่าทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดย t-test ระหว่างกลุ่มคนไทยและนักรการเมืองไทย ในพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองเป็นรายพฤติกรรม โดยแบ่งพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองทั้งสิ้นเป็น 20 พฤติกรรม จากพฤติกรรมจริยธรรม 5 พฤติกรรม คือ 1. ความซื่อสัตย์ 2. ความรับผิดชอบ 3. การรักษาระเบียบวินัย 4. การ เสียสละเพื่อส่วนรวมและ 5. ความยุติธรรม โดยจำแนกตามพฤติกรรมทางการเมือง 4 ด้าน คือ 1. การเลือกตั้ง 2. การประชุมสภา 3. ความรับผิดชอบในหน้าที่ทางการเมือง และ 4. การใช้อำนาจทางการเมือง ดังแสดงในตารางที่ 5 ต่อไปนี้

ตารางที่ 5 แสดงค่ามัธยัมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่า t-test ของ คะแนนพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองในมาตรที่ 1 เคยทำหรือไม่ และมาตรที่ 2 จะทำหรือไม่ ถ้ามีโอกาสเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มนักรการเมืองไทยและคนไทย

n = 100

n = 600

พฤติกรรมจริยธรรม ทางการเมือง	มาตร	นักรการเมืองไทย		คนไทย		t-test
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. ความซื่อสัตย์ในการเลือกตั้ง	1	2.84	.29	2.47	.45	10.48*
	2	2.85	.30	2.64	.41	6.29*

ตารางที่ 5 (ต่อ)

n = 100

n = 600

พฤติกรรมจริยธรรม ทางการเมือง	มาตร	นักการเมืองไทย		คนไทย		t-test
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
2. ความซื่อสัตย์ในการประชุมสภา	1	2.93	.24	2.37	.46	18.23*
	2	2.91	.27	2.43	.43	15.03*
3. ความซื่อสัตย์ในความรับผิดชอบ ทางการเมือง	1	2.41	.56	1.71	.63	11.28*
	2	2.85	.33	2.36	.48	12.70*
4. ความซื่อสัตย์ในการใช้อำนาจ ทางการเมือง	1	2.80	.32	2.26	.44	14.85*
	2	2.92	.23	2.63	.40	10.33*
5. ความรับผิดชอบในการเลือกตั้ง	1	2.78	.29	2.53	.46	7.19*
	2	2.78	.28	2.67	.40	3.31*
6. ความรับผิดชอบในการประชุม สภา	1	2.93	.19	2.54	.41	15.38*
	2	2.96	.16	2.72	.35	11.10*
7. ความรับผิดชอบในความรับผิดชอบ ทางการเมือง	1	2.94	.20	2.43	.40	19.45*
	2	2.95	.18	2.63	.27	13.49*
8. ความรับผิดชอบในการใช้อำนาจ ทางการเมือง	1	2.73	.33	2.47	.41	7.14*
	2	2.73	.31	2.59	.40	4.02*
9. การรักษาระเบียบวินัยใน การเลือกตั้ง	1	2.80	.34	2.49	.52	7.47*
	2	2.83	.34	2.66	.43	4.32*
10. การรักษาระเบียบวินัยใน การประชุมสภา	1	2.83	.29	2.34	.49	13.81*
	2	2.80	.32	2.45	.46	9.25*
11. การรักษาระเบียบวินัยใน ความรับผิดชอบทางการเมือง	1	2.66	.39	2.57	.48	2.05*
	2	2.68	.37	2.61	.45	1.89*
12. การรักษาระเบียบวินัยใน การใช้อำนาจทางการเมือง	1	2.22	.44	2.16	.47	1.27
	2	2.21	.46	2.17	.49	.67

ตารางที่ 5 (ต่อ)

n = 100

n = 600

พฤติกรรมจริยธรรม ทางการเมือง	มาตร	นักการเมืองไทย		คนไทย		t-test
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
13. การเสียสละเพื่อส่วนรวมใน การเลือกตั้ง	1	2.39	.47	1.95	.40	8.94*
	2	2.47	.37	2.23	.40	5.55*
14. การเสียสละเพื่อส่วนรวมใน การประชุมสภา	1	2.49	.41	2.10	.53	8.46*
	2	2.49	.43	2.29	.49	3.71*
15. การเสียสละเพื่อส่วนรวมใน ความรับผิดชอบทางการเมือง	1	2.82	.25	2.50	.42	10.40*
	2	2.84	.26	2.61	.41	7.47*
16. การเสียสละเพื่อส่วนรวมใน การใช้อำนาจทางการเมือง	1	2.33	.43	2.52	.38	-4.44*
	2	2.27	.36	2.72	.35	-11.82*
17. ความยุติธรรมในการเลือกตั้ง	1	2.64	.43	1.65	.51	20.78*
	2	2.63	.43	1.87	.45	15.68*
18. ความยุติธรรมในการประชุมสภา	1	2.74	.31	2.50	.48	6.52*
	2	2.73	.32	2.64	.43	2.59*
19. ความยุติธรรมในความรับผิด ชอบทางการเมือง	1	2.79	.36	2.26	.40	12.29*
	2	2.93	.22	2.62	.38	11.74*
20. ความยุติธรรมในการใช้อำนาจ ทางการเมือง	1	2.50	.41	1.84	.53	14.13*
	2	2.54	.36	2.15	.44	9.75*

* P < .05

จากผลในตารางที่ 5 หากพิจารณาค่าเฉลี่ยตามความหมายของคะแนนที่ระบุไว้ในบทที่ 2
คือ 2.34 - 3.00 เคยทำบ่อย ๆ หรือมีแนวโน้มว่าจะทำแน่ ๆ
1.67 - 2.33 ทำนานานครั้ง หรืออาจจะทำ
1.00 - 1.66 ไม่เคยทำหรือจะไม่ทำ

พบว่า การทดสอบระหว่างกลุ่มนักการเมืองไทยและคนไทยนั้นพบความแตกต่างของพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองเกือบทุก ๆ พฤติกรรม นอกจากพฤติกรรมการรักษาระเบียบวินัย เกี่ยวข้องกับการใช้อำนาจทางการเมืองที่พบว่าทั้ง 2 กลุ่มเห็นว่าอาจจะทำหรือเคยทำนาน ๆ ครั้ง แต่ในกลุ่มนักการเมืองมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มคนไทยเล็กน้อย ส่วนพฤติกรรมอื่นนั้นพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทุกพฤติกรรม โดยที่กลุ่มนักการเมืองมีคะแนนอยู่ในระดับทำนาน ๆ ครั้งหรืออาจจะทำ 6 พฤติกรรม คือ พฤติกรรมความซื่อสัตย์ต่อความรับผิดชอบหน้าที่ทางการเมือง ซึ่งเคยทำนาน ๆ ครั้ง แต่จะทำมากขึ้น การรักษาระเบียบวินัยในการใช้อำนาจทางการเมือง เคยทำนาน ๆ ครั้ง และจะทำมากขึ้น การเสียสละเพื่อส่วนรวมในการเลือกตั้ง เคยทำนาน ๆ ครั้ง แต่อาจจะทำเพิ่มขึ้นแต่เพียงเล็กน้อย การเสียสละเพื่อส่วนรวมในการประชุมสภามีพฤติกรรมคงเดิม คือ จะทำนาน ๆ ครั้ง และการเสียสละเพื่อส่วนรวมในการใช้อำนาจทางการเมืองจะ ทำนาน ๆ ครั้ง และจะทำน้อยลง ส่วนข้อมูลของคนไทยนั้นพบว่าพฤติกรรมส่วนใหญ่จะอยู่ในเกณฑ์ทำนาน ๆ ครั้ง และอาจจะทำต่อไป มี 4 พฤติกรรมที่อยู่ในระดับไม่เคยทำและจะไม่ทำ คือ

1. พฤติกรรมความซื่อสัตย์ในการรับผิดชอบทางการเมือง คนไทยไม่เคยทำ แต่อาจจะทำในอนาคต
2. พฤติกรรมเสียสละเพื่อส่วนรวมในการเลือกตั้ง คนไทยไม่เคยทำ แต่อาจจะทำ
3. พฤติกรรมเกี่ยวกับความยุติธรรมในการเลือกตั้ง คนไทยไม่เคยทำและก็จะยังไม่ทำ แต่จะไม่ทำน้อยลงกว่าที่แล้วมาและพฤติกรรมที่ 4. คือ พฤติกรรมเกี่ยวกับความยุติธรรมในการใช้อำนาจทางการเมือง คนไทยไม่เคยทำแต่อาจจะทำเพิ่มขึ้น ส่วนพฤติกรรมที่คนไทยระบุว่าจะทำแน่ ๆ มี 11 พฤติกรรม คือ ความซื่อสัตย์ในการเลือกตั้ง ความซื่อสัตย์ในการใช้อำนาจทางการเมือง ความรับผิดชอบในการเลือกตั้ง ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการประชุมสภา คือ การสวดส้องหรือรับฟัง ความรับผิดชอบทางการเมืองและการใช้อำนาจทางการเมือง การรักษาระเบียบวินัยในการเลือกตั้ง การรักษาระเบียบวินัยทางการเมือง การเสียสละเพื่อส่วนรวมในการแสดงความรับผิดชอบทางการเมือง และการใช้อำนาจทางการเมือง และนอกจากนั้นคนไทยยังจะทำพฤติกรรมที่เกี่ยวกับความยุติธรรมในการประชุมสภา และการแสดงความรับผิดชอบทางการเมือง แต่เห็นว่าพฤติกรรมของคนไทยและนักการเมืองไทยจะมีทิศทางไปทางเดียวกันเป็นส่วนใหญ่ แต่ก็พบความแตกต่างระหว่างสองกลุ่ม ทั้งในการวัดทั้งสองมาตรฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติมากกว่า .01

ตอนที่ 3 เป็นการเสนอผลการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนของพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมืองไทยและคนไทย ตามตัวแปรที่ศึกษาทั้งสองกลุ่ม และพร้อมทั้งเสนอค่าเปรียบเทียบรายคู่ในกรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 6 แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (F) ของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมือง ในมาตราที่ 1 เคยกระทำหรือไม่ และมาตราที่ 2 จะทำหรือไม่ จำแนกตามสถานภาพ

n = 150 n = 150 n = 150 n = 150 n = 150

พฤติกรรมจริยธรรม ทางการเมือง	มาตรา	ข้าราชการ ลูกจ้าง		เจ้าของ ธุรกิจ		ผู้ใช้ แรงงาน		นิสิต นักศึกษา		นักการ เมือง		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. ความซื่อสัตย์ในการเลือกตั้ง	1	2.57	.46	2.49	.45	2.44	.45	2.40	.41	2.84	.29	14.98*
	2	2.68	.42	2.62	.41	2.58	.43	2.65	.35	2.85	.30	6.15 *
2. ความซื่อสัตย์ในการประชุมสภา	1	2.43	.45	2.36	.49	2.38	.48	2.31	.44	2.92	.24	29.42*
	2	2.45	.42	2.44	.44	2.34	.48	2.48	.37	2.91	.27	26.11*
3. ความซื่อสัตย์ในความรับผิดชอบ ทางการเมือง	1	1.68	.55	1.84	.72	1.71	.61	1.59	.62	2.41	.56	24.80*
	2	2.37	.44	2.38	.49	2.25	.51	2.45	.46	2.85	.33	22.32*
4. ความซื่อสัตย์ในการใช้อำนาจ ทางการเมือง	1	2.37	.43	2.32	.47	2.23	.47	2.14	.33	2.80	.32	35.12*
	2	2.72	.33	2.64	.39	2.63	.45	2.61	.41	2.91	.24	14.05*

พฤติกรรมจริยธรรม ทางการเมือง	มาตร	ข้าราชการ ลูกจ้าง		เจ้าของ ธุรกิจ		ผู้ใช้ แรงงาน		นิสิต นักศึกษา		นักการ เมือง		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
5. ความรับผิดชอบในการเลือกตั้ง	1	2.69	.41	2.63	.41	2.51	.46	2.31	.47	2.80	.27	21.06*
	2	2.72	.36	2.67	.40	2.59	.43	2.71	.39	2.80	.26	4.39 *
6. ความรับผิดชอบในการประชุม สภา	1	2.67	.36	2.54	.41	2.44	.47	2.53	.36	2.92	.19	23.56*
	2	2.82	.30	2.72	.34	2.59	.39	2.73	.34	2.95	.17	17.30*
7. ความรับผิดชอบในความรับผิดชอบทางการเมือง	1	2.50	.40	2.49	.39	2.43	.43	2.30	.35	2.94	.21	37.63*
	2	2.66	.36	2.66	.37	2.59	.38	2.62	.36	2.95	.19	15.24*
8. ความรับผิดชอบในการใช้อำนาจทางการเมือง	1	2.52	.37	2.48	.43	2.49	.44	2.38	.38	2.72	.33	9.80
	2	2.60	.38	2.60	.41	2.58	.42	2.58	.39	2.72	.31	2.56 *
9. การรักษาระเบียบวินัยในการเลือกตั้ง	1	2.68	.43	2.59	.47	2.44	.57	2.27	.52	2.78	.35	19.76*
	2	2.68	.41	2.65	.44	2.57	.48	2.73	.38	2.82	.34	5.16 *
10. การรักษาระเบียบวินัยในการประชุมสภา	1	2.48	.46	2.35	.47	2.31	.50	2.24	.50	2.83	.30	24.10*
	2	2.56	.45	2.46	.45	2.39	.47	2.41	.46	2.79	.32	12.96*

พฤติกรรมจริยธรรม ทางการเมือง	มาตร	ข้าราชการ ลูกจ้าง		เจ้าของ ธุรกิจ		ผู้ใช้ แรงงาน		นิสิต นักศึกษา		นักการ เมือง		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
11. การรักษาระเบียบวินัยใน ความรับผิดชอบทางการเมือง	1	2.66	.42	2.62	.48	2.46	.57	2.55	.44	2.66	.38	3.78 *
	2	2.69	.40	2.62	.47	2.50	.48	2.62	.43	2.69	.36	3.42 *
12. การรักษาระเบียบวินัยใน การใช้อำนาจทางการเมือง	1	2.20	.46	2.15	.48	2.08	.46	2.21	.49	2.22	.44	1.81
	2	2.20	.43	2.15	.52	2.08	.44	2.28	.54	2.20	.46	2.80 *
13. การเสียสละเพื่อส่วนรวมใน การเลือกตั้ง	1	1.95	.35	2.04	.42	1.93	.48	1.87	.31	2.38	.47	23.28*
	2	2.25	.39	2.24	.40	2.15	.41	2.28	.39	2.47	.37	7.94 *
14. การเสียสละเพื่อส่วนรวมใน การประชุมสภา	1	2.07	.51	2.24	.52	2.14	.54	1.94	.49	2.51	.41	16.33*
	2	2.22	.53	2.39	.48	2.26	.47	2.30	.47	2.50	.44	4.96 *
15. การเสียสละเพื่อส่วนรวมใน ความรับผิดชอบทางการเมือง	1	2.52	.39	2.45	.43	2.54	.46	2.51	.38	2.82	.25	11.73*
	2	2.60	.40	2.62	.42	2.56	.44	2.64	.38	2.84	.26	6.57 *
16. การเสียสละเพื่อส่วนรวมใน การใช้อำนาจทางการเมือง	1	2.57	.37	2.56	.37	2.53	.41	2.41	.36	2.30	.42	8.80 *
	2	2.72	.33	2.74	.34	2.71	.38	2.71	.36	2.25	.35	28.74*

พฤติกรรมจริยธรรม ทางการเมือง	มาตร	ข้าราชการ ลูกจ้าง		เจ้าของ ธุรกิจ		ผู้ใช้ แรงงาน		นิสิต นักศึกษา		นักการ เมือง		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
17. ความยุติธรรมในการเลือกตั้ง	1	1.78	.40	1.79	.56	1.67	.49	1.37	.46	2.62	.43	89.45*
	2	1.92	.39	1.91	.51	1.87	.45	1.78	.44	2.61	.44	51.74*
18. ความยุติธรรมในการประชุมสภา	1	2.61	.40	2.55	.46	2.41	.55	2.43	.48	2.73	.32	8.85 *
	2	2.69	.40	2.71	.38	2.53	.47	2.61	.46	2.73	.33	4.15 *
19. ความยุติธรรมในความรับผิดชอบทางการเมือง	1	2.32	.38	2.30	.41	2.23	.47	2.20	.33	2.80	.36	32.50*
	2	2.67	.33	2.62	.36	2.52	.48	2.67	.33	2.95	.18	17.51*
20. ความยุติธรรมในการใช้อำนาจทางการเมือง	1	1.90	.53	1.86	.49	1.91	.56	1.69	.49	2.48	.41	32.76*
	2	2.13	.41	2.16	.43	2.13	.48	2.16	.43	2.53	.36	14.45*

* P < .05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการวิจัยจากตารางที่ 6 พบว่ากลุ่มตัวอย่างตามตัวแปรสถานภาพ มีความแตกต่างกัน เกือบทุกพฤติกรรมยกเว้นพฤติกรรมจริยธรรมเกี่ยวกับความรับผิดชอบการใช้อำนาจทางการเมือง ในมาตราที่ 2 จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส และมาตราที่ 1 เคยทำหรือไม่ในพฤติกรรมรักษาระเบียบวินัยในการใช้อำนาจทางการเมืองและพฤติกรรมความรับผิดชอบการใช้อำนาจทางการเมือง กลุ่มตัวอย่างทุกสถานภาพมีคะแนนอยู่ในระดับทำแน่ ๆ (มากกว่า 2.34) ส่วนพฤติกรรมจริยธรรมการรักษาวินัยเกี่ยวกับการใช้อำนาจทางการเมืองพบว่า พฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองเกือบทุกสถานภาพ พบว่ามีแนวโน้มจะทำพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองในทางที่ดีขึ้น เช่น มีพฤติกรรมซื่อสัตย์ในการเลือกตั้งมากขึ้น กลุ่มที่ไม่พบความแตกต่างระหว่างมาตราที่ 1 และที่ 2 มาก คือ กลุ่มนักการเมือง เพราะว่ามีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกัน หากจะเพิ่มขึ้นหรือลดลงก็เพียงเล็กน้อยในส่วนตัวไปเป็นการนำเสนอดำทดสอบเป็นรายคู่ สำหรับพฤติกรรมจริยธรรมที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 7 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมัธยฐานเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรม

จริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ในการเลือกตั้ง ในมาตราที่ 1 เคยทำหรือไม่ จำแนกตามสถานภาพ โดยใช้สถิติทดสอบเชฟเฟ (Scheffe)

สถานภาพ	ข้าราชการ และลูกจ้าง	เจ้าของ ธุรกิจ	ผู้ใช้แรงงาน	นิสิตนักศึกษา	นักการเมือง	
	\bar{X}	2.5667	2.4867	2.4400	2.3967	2.8433
ข้าราชการและลูกจ้าง	2.5667					
เจ้าของธุรกิจ	2.4867					
ผู้ใช้แรงงาน	2.4400					
นิสิตนักศึกษา	2.3967	*				
นักการเมือง	2.8433	*	*	*	*	

* $P < .05$

จากตารางที่ 7 พบว่า กลุ่มนักการเมืองจะมีความแตกต่างกับทุกกลุ่ม ขณะที่ข้าราชการและนักศึกษามีความแตกต่างกันในกลุ่มคนไทย

ตารางที่ 8 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรม
จริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ในการประชุมสภาในมาตราที่ 1 เคยทำหรือไม่ จำแนกตามสถานภาพ
โดยใช้สถิติทดสอบเชฟเฟ (Scheffé)

สถานภาพ	ข้าราชการ และลูกจ้าง	เจ้าของ ธุรกิจ	ผู้ใช้แรงงาน	นิสิตนักศึกษา	นักการเมือง
\bar{X}	2.4333	2.3633	2.3800	2.3067	2.9394
ข้าราชการและลูกจ้าง	2.4333				
เจ้าของธุรกิจ	2.3633				
ผู้ใช้แรงงาน	2.3800				
นิสิตนักศึกษา	2.3067				
นักการเมือง	2.9394	*	*	*	*

* $P < .05$

ในพฤติกรรมนี้พบว่านักการเมืองมีความแตกต่างกับทุกกลุ่มสถานภาพ

ตารางที่ 9 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรม
จริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ในความรับผิดชอบทางการเมืองในมาตราที่ 1 เคยทำหรือไม่ จำแนกตาม
สถานภาพ โดยใช้สถิติทดสอบเชฟเฟ (Scheffé)

สถานภาพ	ข้าราชการ และลูกจ้าง	เจ้าของ ธุรกิจ	ผู้ใช้แรงงาน	นิสิตนักศึกษา	นักการเมือง
\bar{X}	1.6833	1.8433	1.7100	1.5900	2.4117
ข้าราชการและลูกจ้าง	1.6833				
เจ้าของธุรกิจ	1.8433				
ผู้ใช้แรงงาน	1.7100				
นิสิตนักศึกษา	1.5900	*			
นักการเมือง	2.4117	*	*	*	*

* $P < .05$

ในตารางที่ 9 นอกจากพบค่าความแตกต่างระหว่างนักการเมืองกับคนไทยอาชีพต่าง ๆ แล้วยังพบค่าความแตกต่างระหว่างคนไทยที่เป็นนิสิตนักศึกษากับเจ้าของธุรกิจ

ตารางที่ 10 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมัธยฐานอันดับของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ในการใช้อำนาจทางการเมืองในมาตราที่ 1 เคยทำหรือไม่ จำแนกตามสถานภาพ โดยใช้สถิติทดสอบเชฟเฟ (Scheffé)

สถานภาพ	ข้าราชการและลูกจ้าง	เจ้าของธุรกิจ	ผู้ใช้แรงงาน	นิสิตนักศึกษา	นักการเมือง
\bar{X}	2.3733	2.3200	2.2300	2.1367	2.8903
ข้าราชการและลูกจ้าง	2.3733				
เจ้าของธุรกิจ	2.3200				
ผู้ใช้แรงงาน	2.2300				
นิสิตนักศึกษา	2.1367	*	*		
นักการเมือง	2.8903	*	+	+	*

* $P < .05$

พฤติกรรมจริยธรรมความซื่อสัตย์ที่เกี่ยวข้องกับการใช้อำนาจทางการเมืองนั้นนอกจากจะพบความแตกต่างระหว่างกลุ่มนักการเมืองกับกลุ่มอื่นแล้วยังพบความแตกต่างระหว่างนิสิตศึกษากับกลุ่มข้าราชการและลูกจ้างกับเจ้าของธุรกิจ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรม
จริยธรรมด้านความรับผิดชอบในการเลือกตั้ง ในมาตราที่ 1 เคยทำหรือไม่ จำแนกตามสถานภาพ
โดยใช้สถิติทดสอบเชฟเฟ (Scheffe)

สถานภาพ	ข้าราชการ และลูกจ้าง	เจ้าของ ธุรกิจ	ผู้ใช้แรงงาน	นิสิตนักศึกษา	นักการเมือง	
	\bar{X}	2.6867	2.6267	2.5133	2.3067	2.7811
ข้าราชการและลูกจ้าง	2.6867					
เจ้าของธุรกิจ	2.6267					
ผู้ใช้แรงงาน	2.5133	*				
นิสิตนักศึกษา	2.3067	*	*	*		*
นักการเมือง	2.7811	*				

* $P < .05$

ในตารางที่ 11 พบว่านักการเมืองมีค่าความแตกต่างอยู่เฉพาะกับกลุ่มข้าราชการและ
ลูกจ้าง ส่วนนิสิตนักศึกษาเป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมจริยธรรมในมาตราที่ 1 แตกต่างกับกลุ่มตัวอย่าง
ทุกสถานภาพ และพบว่ากลุ่มข้าราชการก็แตกต่างกับกลุ่มนิสิตนักศึกษา นักการเมืองและผู้ใช้แรงงาน

ตารางที่ 12 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรม
จริยธรรมด้านความรับผิดชอบในการประชุมสภา ในมาตราที่ 1 เคยทำหรือไม่ จำแนกตามสถานภาพ
โดยใช้สถิติทดสอบเชฟเฟ (Scheffe)

สถานภาพ	ข้าราชการ และลูกจ้าง	เจ้าของ ธุรกิจ	ผู้ใช้แรงงาน	นิสิตนักศึกษา	นักการเมือง		
	\bar{X}	2.6677	2.5367	2.4367	2.5333	2.9347	3.0000
ข้าราชการและลูกจ้าง	2.6667						
เจ้าของธุรกิจ	2.5367						
ผู้ใช้แรงงาน	2.4367						
นิสิตนักศึกษา	2.5333	*					
นักการเมือง	2.9347	*	*	*	*		

* $P < .05$

ผลในตารางที่ 12 เช่นเดียวกับพฤติกรรมอื่น คือ มีความแตกต่างระหว่างนักการเมืองกับทุกกลุ่มอาชีพ และพบความแตกต่างระหว่างข้าราชการกับผู้ใช้แรงงาน

ตารางที่ 13 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมัธยฐานเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมด้านความรับผิดชอบในความรับผิดชอบทางการเมือง ในมาตราที่ 1 เคยทำหรือไม่ จำแนกตามสถานภาพ โดยใช้สถิติทดสอบเชฟเฟ (Scheffe)

สถานภาพ	ข้าราชการและลูกจ้าง	เจ้าของธุรกิจ	ผู้ใช้แรงงาน	นิสิตนักศึกษา	นักการเมือง
\bar{X}	2.5033	2.4867	2.4333	2.3000	2.9455
ข้าราชการและลูกจ้าง	2.5033				
เจ้าของธุรกิจ	2.4867				
ผู้ใช้แรงงาน	2.4333				
นิสิตนักศึกษา	2.3000	*	*		
นักการเมือง	2.9455	*	*	*	*

* $P < .05$

ตารางที่ 13 แสดงผลเช่นเดียวกับกลุ่มที่แตกต่างจากกลุ่มอื่น คือ นิสิตนักศึกษาและนักการเมือง

ตารางที่ 14 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมัถนิยมและชนิดพืชของคะแนนพฤติกรรม
จริยธรรมด้านความรับผิดชอบในการใช้อำนาจทางการเมืองในมาตราที่ 1 เคยทำหรือไม่ จำแนก
ตามสถานภาพ โดยใช้สถิติทดสอบเชฟเฟ (Scheffe)

สถานภาพ	ข้าราชการ และลูกจ้าง	เจ้าของ ธุรกิจ	ผู้ใช้แรงงาน	นิสิตนักศึกษา	นักการเมือง	
	\bar{X}	2.5200	2.4767	2.4900	2.3800	2.7304
ข้าราชการและลูกจ้าง	2.5200					
เจ้าของธุรกิจ	2.4767					
ผู้ใช้แรงงาน	2.4900					
นิสิตนักศึกษา	2.3800					
นักการเมือง	2.7304	+	+	+	+	

+ P < .05

ในตารางนี้พบว่านักการเมืองเท่านั้นที่แตกต่างและผิดจริยธรรมแตกต่างจากทุกกลุ่ม

ตารางที่ 15 - 17 เป็นตารางแสดงการเปรียบเทียบรายคู่ของพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมือง
การรักษาระเบียบวินัยกับพฤติกรรมทางการเมืองทั้ง 4 ด้าน ในมาตราที่ 1 เคยทำหรือไม่

ตารางที่ 15 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรม
จริยธรรมด้านการรักษาระเบียบวินัยในการเลือกตั้ง ในมาตราที่ 1 เคยทำหรือไม่ จำแนกตามสถานภาพ
โดยใช้สถิติทดสอบเชฟเฟ (Scheffe)

สถานภาพ	ข้าราชการ และลูกจ้าง	เจ้าของ ธุรกิจ	ผู้ใช้แรงงาน	นิสิตนักศึกษา	นักการเมือง	
	\bar{X}	2.6833	2.5867	2.4400	2.2667	2.8049
ข้าราชการและลูกจ้าง	2.6833					
เจ้าของธุรกิจ	2.5867					
ผู้ใช้แรงงาน	2.4400	*				
นิสิตนักศึกษา	2.2667	*	+		*	
นักการเมือง	2.8049					*

* $P < .05$

ตารางที่ 16 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรม
จริยธรรมด้านการรักษาระเบียบวินัยในการประชุมสภา ในมาตราที่ 1 เคยทำหรือไม่ จำแนกตาม
สถานภาพ โดยใช้สถิติทดสอบเชฟเฟ (Scheffe)

สถานภาพ	ข้าราชการ และลูกจ้าง	เจ้าของ ธุรกิจ	ผู้ใช้แรงงาน	นิสิตนักศึกษา	นักการเมือง	
	\bar{X}	2.4833	2.3500	2.3100	2.2367	2.8333
ข้าราชการและลูกจ้าง	2.4833					
เจ้าของธุรกิจ	2.3500					
ผู้ใช้แรงงาน	2.3100					
นิสิตนักศึกษา	2.2367	*				
นักการเมือง	2.8333	*	*	*	*	

* $P < .05$

ตารางที่ 17 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรม
จริยธรรมด้านการรักษาระเบียบวินัยในความรับผิดชอบทางการเมืองในมาตราที่ 1 เคยทำหรือไม่
จำแนกตามสถานภาพ โดยใช้สถิติทดสอบเชฟเฟ (Scheffe)

สถานภาพ	ข้าราชการ และลูกจ้าง	เจ้าของ ธุรกิจ	ผู้ใช้แรงงาน	นิสิตนักศึกษา	นักการเมือง	
	\bar{X}	2.6600	2.6167	2.4600	2.5467	2.6559
ข้าราชการและลูกจ้าง	2.6600					
เจ้าของธุรกิจ	2.6167					
ผู้ใช้แรงงาน	2.4600	*				
นิสิตนักศึกษา	2.5467					
นักการเมือง	2.6559					

* $P < .05$

จากพฤติกรรมการรักษาระเบียบวินัยยังพบว่ากลุ่มนักการเมืองและนิสิตนักศึกษายังเป็น
กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมแตกต่างจากกลุ่มอื่น ส่วนกลุ่มผู้ใช้แรงงานนั้นพบความแตกต่างกับกลุ่ม
ข้าราชการใน 2 พฤติกรรม

สำหรับตารางที่ 18 - 21 เป็นพฤติกรรมจริยธรรมการเสียสละเพื่อส่วนรวมในพฤติกรรมทาง
การเมือง 4 ด้าน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรม
จริยธรรมด้านการเสียสละเพื่อส่วนรวมในการเลือกตั้ง ในมาตราที่ 1 เคยทำหรือไม่ จำแนกตาม
สถานภาพ โดยใช้สถิติทดสอบเชฟเฟ (Scheffe)

สถานภาพ	ข้าราชการ และลูกจ้าง	เจ้าของ ธุรกิจ	ผู้ใช้แรงงาน	นิสิตนักศึกษา	นักการเมือง	
	\bar{X}	1.9533	2.0350	1.9333	1.8667	2.3963
ข้าราชการและลูกจ้าง	1.9533					
เจ้าของธุรกิจ	2.0350					
ผู้ใช้แรงงาน	1.9333					
นิสิตนักศึกษา	1.9667		*			
นักการเมือง	2.3963	*	*	*	*	

* $P < .05$

ตารางที่ 19 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรม
จริยธรรมด้านการเสียสละเพื่อส่วนรวมในการประชุมสภา ในมาตราที่ 1 เคยทำหรือไม่ จำแนกตาม
สถานภาพ โดยใช้สถิติทดสอบเชฟเฟ (Scheffe)

สถานภาพ	ข้าราชการ และลูกจ้าง	เจ้าของ ธุรกิจ	ผู้ใช้แรงงาน	นิสิตนักศึกษา	นักการเมือง	
	\bar{X}	2.0700	2.2433	2.1433	1.9433	2.4954
ข้าราชการและลูกจ้าง	2.0700					
เจ้าของธุรกิจ	2.2433					
ผู้ใช้แรงงาน	2.1433					
นิสิตนักศึกษา	1.9433		*	*		
นักการเมือง	2.4954	*	*	*	*	

* $P < .05$

ตารางที่ 20 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรม
จริยธรรมด้านการเสียสละ เพื่อส่วนรวมในความรับผิดชอบทางการเมืองในมาตราที่ 1 เคยทำหรือไม่
จำแนกตามสถานภาพ โดยใช้สถิติทดสอบเชฟเฟ (Scheffe)

สถานภาพ	ข้าราชการ และลูกจ้าง	เจ้าของ ธุรกิจ	ผู้ใช้แรงงาน	นิสิตนักศึกษา	นักการเมือง	
	\bar{X}	2.5233	2.4467	2.5367	2.5100	2.8226
ข้าราชการและลูกจ้าง	2.5233					
เจ้าของธุรกิจ	2.4467					
ผู้ใช้แรงงาน	2.5367					
นิสิตนักศึกษา	2.5100					
นักการเมือง	2.8226	*	*	*	*	

* $P < .05$

ตารางที่ 21 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรม
จริยธรรมด้านการเสียสละ เพื่อส่วนรวมในการใช้อำนาจทางการเมืองในมาตราที่ 1 เคยทำหรือไม่
จำแนกตามสถานภาพ โดยใช้สถิติทดสอบเชฟเฟ (Scheffe)

สถานภาพ	ข้าราชการ และลูกจ้าง	เจ้าของ ธุรกิจ	ผู้ใช้แรงงาน	นิสิตนักศึกษา	นักการเมือง	
	\bar{X}	2.5700	2.5567	2.5333	2.4100	2.3311
ข้าราชการและลูกจ้าง	2.5700					
เจ้าของธุรกิจ	2.5567					
ผู้ใช้แรงงาน	2.5333					
นิสิตนักศึกษา	2.4100	*				
นักการเมือง	2.3311	*	*	*		

* $P < .05$

ผลจากตารางที่ 17 - 21 พบว่า กลุ่มนักการเมืองยังเป็นกลุ่มที่มีความแตกต่างจาก
กลุ่มตัวอย่างสถานภาพอื่นทุกกลุ่ม ยกเว้นการเสียสละเพื่อส่วนรวมในการใช้อำนาจทางการเมืองที่
ไม่พบความแตกต่างกับกลุ่มนิสิตนักศึกษา

ข้อมูลตารางที่ 22 - 25 เป็นตารางแสดงค่าเปรียบเทียบรายคู่ของพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมือง : ความยุติธรรม

ตารางที่ 22 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมด้านความยุติธรรมในการเลือกตั้งในมาตราที่ 1 เคยทำหรือไม่ จำแนกตามสถานภาพ โดยใช้สถิติทดสอบเชฟเฟ (Scheffe)

สถานภาพ	ข้าราชการ และลูกจ้าง	เจ้าของ ธุรกิจ	ผู้ใช้แรงงาน	นิสิตนักศึกษา	นักการเมือง	
	\bar{X}	1.7767	1.7900	1.6667	1.3700	2.6483
ข้าราชการและลูกจ้าง	1.7767					
เจ้าของธุรกิจ	1.7900					
ผู้ใช้แรงงาน	1.6667					
นิสิตนักศึกษา	1.3700	*	*	*		
นักการเมือง	2.6483	*	*	*	*	

* $P < .05$

ตารางที่ 23 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมด้านความยุติธรรมในการประชุมสภาในมาตราที่ 1 เคยทำหรือไม่ จำแนกตามสถานภาพ โดยใช้สถิติทดสอบเชฟเฟ (Scheffe)

สถานภาพ	ข้าราชการ และลูกจ้าง	เจ้าของ ธุรกิจ	ผู้ใช้แรงงาน	นิสิตนักศึกษา	นักการเมือง	
	\bar{X}	2.6067	2.5500	2.4100	2.4300	2.7412
ข้าราชการและลูกจ้าง	2.6067					
เจ้าของธุรกิจ	2.5500					
ผู้ใช้แรงงาน	2.4100	*				
นิสิตนักศึกษา	2.4300	*				
นักการเมือง	2.7412		*	*		

* $P < .05$

ตารางที่ 24 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรม
จริยธรรมด้านความยุติธรรมในความรับผิดชอบทางการเมือง ในมาตราที่ 1 เคยทำหรือไม่ จำแนก
ตามสถานภาพ โดยใช้สถิติทดสอบเชฟเฟ (Scheffé)

สถานภาพ	ข้าราชการ และลูกจ้าง	เจ้าของ ธุรกิจ	ผู้ใช้แรงงาน	นิสิตนักศึกษา	นักการเมือง	
	\bar{X}	2.3233	2.2967	2.2300	2.1967	2.7957
ข้าราชการและลูกจ้าง	2.3233					
เจ้าของธุรกิจ	2.2967					
ผู้ใช้แรงงาน	2.2300					
นิสิตนักศึกษา	2.1967					
นักการเมือง	2.7957	*	*	*	*	

* $P < .05$

ตารางที่ 25 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรม
จริยธรรมด้านความยุติธรรมในการใช้อำนาจทางการเมือง ในมาตราที่ 1 เคยทำหรือไม่ จำแนกตาม
สถานภาพ โดยใช้สถิติทดสอบเชฟเฟ (Scheffé)

สถานภาพ	ข้าราชการ และลูกจ้าง	เจ้าของ ธุรกิจ	ผู้ใช้แรงงาน	นิสิตนักศึกษา	นักการเมือง	
	\bar{X}	1.8967	1.8600	1.9100	1.6900	2.5085
ข้าราชการและลูกจ้าง	1.8967					
เจ้าของธุรกิจ	1.8600					
ผู้ใช้แรงงาน	1.9100					
นิสิตนักศึกษา	1.6900	*	*			
นักการเมือง	2.5085	*	*	*	*	

* $P < .05$

ผลการเปรียบเทียบรายคู่จากตารางที่ 22 - 25 พบว่านักการเมืองยังเป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างอื่น นอกจากพฤติกรรมความยุติธรรมในการประชุมสภาที่ไม่แตกต่างจากกลุ่มข้าราชการและเจ้าของธุรกิจ

ตารางที่ 26 - 44 เป็นตารางแสดงค่าเปรียบเทียบรายคู่ของมาตราที่ 2 จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส ผู้วิจัยอธิบายตารางตามพฤติกรรมจริยธรรมทั้ง 5 พฤติกรรม โดยตารางที่ 26 - 29 เป็นพฤติกรรมความซื่อสัตย์ของพฤติกรรมทางการเมืองทั้ง 4 ด้าน

ตารางที่ 26 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมีดัชนีเลขอันดับของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ในการเลือกตั้งในมาตราที่ 2 จะทำหรือไม่ จำแนกตามสถานภาพ โดยใช้สถิติทดสอบเชฟเฟ (Scheffe)

สถานภาพ	ข้าราชการและลูกจ้าง	เจ้าของธุรกิจ	ผู้ใช้แรงงาน	นิสิตนักศึกษา	นักการเมือง	
	\bar{X}	2.6800	2.6233	2.5833	2.6567	2.8595
ข้าราชการและลูกจ้าง	2.6800					
เจ้าของธุรกิจ	2.6233					
ผู้ใช้แรงงาน	2.5833					
นิสิตนักศึกษา	2.6567					
นักการเมือง	2.8595	*	*	*		

* $P < .05$

ตารางที่ 27 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรม
จริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ในการประชุมสภาในมาตราที่ 2 จะทำหรือไม่ จำแนกตามสถานภาพ
โดยใช้สถิติทดสอบเชฟเฟ (Scheffe)

สถานภาพ	ข้าราชการ และลูกจ้าง	เจ้าของ ธุรกิจ	ผู้ใช้แรงงาน	นิสิตนักศึกษา	นักการเมือง	
	\bar{X}	2.4533	2.4367	2.3367	2.4800	2.9132
ข้าราชการและลูกจ้าง	2.4533					
เจ้าของธุรกิจ	2.4367					
ผู้ใช้แรงงาน	2.3367					
นิสิตนักศึกษา	2.4800					
นักการเมือง	2.9132	*	*	*	*	

* $P < .05$

ตารางที่ 28 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรม
จริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ในความรับผิดชอบทางการเมืองในมาตราที่ 2 จะทำหรือไม่ จำแนกตาม
สถานภาพ โดยใช้สถิติทดสอบเชฟเฟ (Scheffe)

สถานภาพ	ข้าราชการ และลูกจ้าง	เจ้าของ ธุรกิจ	ผู้ใช้แรงงาน	นิสิตนักศึกษา	นักการเมือง	
	\bar{X}	2.3700	2.3833	2.2533	2.4467	2.8587
ข้าราชการและลูกจ้าง	2.3700					
เจ้าของธุรกิจ	2.3833					
ผู้ใช้แรงงาน	2.2533					
นิสิตนักศึกษา	2.4467			*		
นักการเมือง	2.8587	*	*	*	*	

* $P < .05$

ตารางที่ 29 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรม
จริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ในการใช้อำนาจทางการเมืองในมาตราที่ 2 จะทำหรือไม่ จำแนกตาม
สถานภาพ โดยใช้สถิติทดสอบเอฟเฟ (Scheffe)

สถานภาพ	ข้าราชการ และลูกจ้าง	เจ้าของ ธุรกิจ	ผู้ใช้แรงงาน	นิสิตนักศึกษา	นักการเมือง	
	\bar{X}	2.7167	2.6433	2.5333	2.6100	2.9240
ข้าราชการและลูกจ้าง	2.7167					
เจ้าของธุรกิจ	2.6433					
ผู้ใช้แรงงาน	2.5333	+				
นิสิตนักศึกษา	2.6100					
นักการเมือง	2.9240	+	+	+	+	

+ $P < .05$

ผลจากตารางที่ 26 - 29 แสดงค่าการเปรียบเทียบรายคู่พบว่า กลุ่มนักการเมืองมี
ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมจริยธรรมความซื่อสัตย์ ต่างกับกลุ่มตัวอย่างอื่นทุกสถานภาพ ยกเว้นพฤติกรรม
ความซื่อสัตย์ในการเลือกตั้ง ซึ่งไม่แตกต่างจากกลุ่มข้าราชการลูกจ้าง และพบว่ากลุ่มผู้ใช้แรงงาน
แตกต่างกับกลุ่มข้าราชการในพฤติกรรมความซื่อสัตย์ในการใช้อำนาจทางการเมือง

ตารางที่ 30 - 32 แสดงค่าเปรียบเทียบรายคู่พฤติกรรมความรับผิดชอบทางการเมืองทั้ง 4 ด้าน

ตารางที่ 30 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของเมื่อมีเพศหญิงของคะแนนพฤติกรรม

จริยธรรมด้านความรับผิดชอบในการเลือกตั้ง ในมาตราที่ 2 จะทำหรือไม่ จำแนกตามสถานภาพ โดยใช้สถิติทดสอบเชฟเฟ (Scheffe)

สถานภาพ	ข้าราชการ และลูกจ้าง	เจ้าของ ธุรกิจ	ผู้ใช้แรงงาน	นิสิตนักศึกษา	นักการเมือง	
	\bar{X}	2.7200	2.6700	2.5900	2.7133	2.7811
ข้าราชการและลูกจ้าง	2.7200					
เจ้าของธุรกิจ	2.6700					
ผู้ใช้แรงงาน	2.5900					
นิสิตนักศึกษา	2.7133					
นักการเมือง	2.7811					*

* $P < .05$

ตารางที่ 31 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของเมื่อมีเพศชายของคะแนนพฤติกรรม

จริยธรรมด้านความรับผิดชอบในการประชุมสภา ในมาตราที่ 2 เคยทำหรือไม่ จำแนกตามสถานภาพ โดยใช้สถิติทดสอบเชฟเฟ (Scheffe)

สถานภาพ	ข้าราชการ และลูกจ้าง	เจ้าของ ธุรกิจ	ผู้ใช้แรงงาน	นิสิตนักศึกษา	นักการเมือง	
	\bar{X}	2.8233	2.7200	2.5900	2.7300	2.9616
ข้าราชการและลูกจ้าง	2.8233					
เจ้าของธุรกิจ	2.7200					
ผู้ใช้แรงงาน	2.5900	*	*			
นิสิตนักศึกษา	2.7300			*		
นักการเมือง	2.9616		*	*	*	

* $P < .05$

ตารางที่ 32 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมด้านความรับผิดชอบในความรับผิดชอบทางการเมือง ในมาตราที่ 2 จะทำหรือไม่ จำแนกตามสถานภาพ โดยใช้สถิติทดสอบเชฟเฟ (Scheffe)

สถานภาพ	ข้าราชการ และลูกจ้าง	เจ้าของ ธุรกิจ	ผู้ใช้แรงงาน	นิสิตนักศึกษา	นักการเมือง	
	\bar{X}	2.6600	2.6600	2.5867	2.6233	2.9562
ข้าราชการและลูกจ้าง	2.6600					
เจ้าของธุรกิจ	2.6600					
ผู้ใช้แรงงาน	2.5868					
นิสิตนักศึกษา	2.6233					
นักการเมือง	2.9562	*	*	+	+	

+ $P < .05$

ผลจากตารางที่ 30 - 32 พบว่าในพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อในการเลือกตั้งนั้น นักการเมืองแตกต่างจากกลุ่มผู้ใช้แรงงานเพียงกลุ่มเดียว แต่อีก 2 พฤติกรรมนั้นจะแตกต่างกันเกือบทุกกลุ่ม พฤติกรรมความรับผิดชอบต่อในการประชุมสภาไม่แตกต่างกับกลุ่มข้าราชการ

ตารางที่ 33 - 66 เป็นตารางแสดงพฤติกรรมจริยธรรมการรักษาระเบียบวินัย

ตารางที่ 33 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมัธยฐานเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรม
จริยธรรมด้านการรักษาระเบียบวินัยในการเลือกตั้งในมาตราที่ 2 จะทำหรือไม่ จำแนกตาม
สถานภาพ โดยใช้สถิติทดสอบเชฟเฟ (Scheffe)

สถานภาพ	ข้าราชการ และลูกจ้าง	เจ้าของ ธุรกิจ	ผู้ใช้แรงงาน	นิสิตนักศึกษา	นักการเมือง	
	\bar{X}	2.6867	2.6533	2.5700	2.7333	2.8372
ข้าราชการและลูกจ้าง	2.6867					
เจ้าของธุรกิจ	2.6533					
ผู้ใช้แรงงาน	2.5700					
นิสิตนักศึกษา	2.7333			*		
นักการเมือง	2.8372				*	

* $P < .05$

ตารางที่ 34 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมัธยฐานเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรม
จริยธรรมด้านการรักษาระเบียบวินัยในการประชุมสภาในมาตราที่ 2 จะทำหรือไม่ จำแนกตาม
สถานภาพ โดยใช้สถิติทดสอบเชฟเฟ (Scheffe)

สถานภาพ	ข้าราชการ และลูกจ้าง	เจ้าของ ธุรกิจ	ผู้ใช้แรงงาน	นิสิตนักศึกษา	นักการเมือง	
	\bar{X}	2.5567	2.4567	2.3867	2.4100	2.8003
ข้าราชการและลูกจ้าง	2.5567					
เจ้าของธุรกิจ	2.4567					
ผู้ใช้แรงงาน	2.3867					
นิสิตนักศึกษา	2.4100					
นักการเมือง	2.8003	*	*	*	*	

* $P < .05$

ตารางที่ 35 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมัธยฐานเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรม
จริยธรรมด้านการรักษาระเบียบวินัยในความรับผิดชอบทางการเมืองในมาตราที่ 2 เคยทำหรือไม่
จำแนกตามสถานภาพ โดยใช้สถิติทดสอบเชฟเฟ (Scheffe)

สถานภาพ	ข้าราชการ และลูกจ้าง	เจ้าของ ธุรกิจ	ผู้ใช้แรงงาน	นิสิตนักศึกษา	นักการเมือง	
	\bar{X}	2.6867	2.6200	2.5000	2.6233	2.6832
ข้าราชการและลูกจ้าง	2.6867					
เจ้าของธุรกิจ	2.6200					
ผู้ใช้แรงงาน	2.5000	*				
นิสิตนักศึกษา	2.6233					
นักการเมือง	2.6882					

* $P < .05$

ตารางที่ 36 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมัธยฐานเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรม
จริยธรรมด้านการรักษาระเบียบวินัยในการใช้อำนาจทางการเมืองในมาตราที่ 2 จะทำหรือไม่
จำแนกตามสถานภาพ โดยใช้สถิติทดสอบเชฟเฟ (Scheffe)

สถานภาพ	ข้าราชการ และลูกจ้าง	เจ้าของ ธุรกิจ	ผู้ใช้แรงงาน	นิสิตนักศึกษา	นักการเมือง	
	\bar{X}	2.1967	2.1467	2.0800	2.2767	2.2143
ข้าราชการและลูกจ้าง	2.1967					
เจ้าของธุรกิจ	2.1467					
ผู้ใช้แรงงาน	2.0800					
นิสิตนักศึกษา	2.2767		*			
นักการเมือง	2.2143					

* $P < .05$

ผลจากตารางที่ 33 - 36 พบว่ามีเฉพาะพฤติกรรมรักษาระเบียบวินัยในการประชุมสภาเท่านั้น ที่กลุ่มนักการเมืองแตกต่างจากทุกกลุ่ม ส่วนพฤติกรรมอื่นนั้นแตกต่างกันเฉพาะกลุ่มเดียว

ตารางที่ 37 - 40 แสดงค่าพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองการเสียสละเพื่อส่วนรวมตามพฤติกรรมทางการเมืองทั้ง 4 ด้าน

ตารางที่ 37 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมีซเด็ม เลขระดับของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมด้านการเสียสละเพื่อส่วนรวมในการเลือกตั้งโมเมตอร์ที่ 2 จะทำหรือไม่ จำแนกตามสถานภาพ โดยใช้สถิติทดสอบเชฟเฟ (Scheffe)

สถานภาพ	ข้าราชการ และลูกจ้าง	เจ้าของ ธุรกิจ	ผู้ใช้แรงงาน	นิสิตนักศึกษา	นักการเมือง
\bar{X}	2.2450	2.2433	2.1533	2.2833	2.4731
ข้าราชการและลูกจ้าง	2.2450				
เจ้าของธุรกิจ		2.2433			
ผู้ใช้แรงงาน			2.1533		
นิสิตนักศึกษา				2.2833	
นักการเมือง					2.4731
		+	+	+	+

* $P < .05$

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 38 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมีดมีเลขคดีของคะแนนพฤติกรรม
จริยธรรมด้านการเสียสละเพื่อส่วนรวมในการประชุมสภาในมาตราที่ 2 เคยทำหรือไม่ จำแนกตาม
สถานภาพ โดยใช้สถิติทดสอบเชฟเฟ (Scheffe)

สถานภาพ	ข้าราชการ และลูกจ้าง	เจ้าของ ธุรกิจ	ผู้ใช้แรงงาน	นิสิตนักศึกษา	นักการเมือง
	\bar{X} 2.2233	2.3867	2.2567	2.2967	2.4900
ข้าราชการและลูกจ้าง	2.2233				
เจ้าของธุรกิจ	2.3867				
ผู้ใช้แรงงาน	2.2567				
นิสิตนักศึกษา	2.2967				
นักการเมือง	2.4900	*	*		

* $P < .05$

ตารางที่ 39 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมีดมีเลขคดีของคะแนนพฤติกรรม
จริยธรรมด้านการเสียสละเพื่อส่วนรวมในความรับผิดชอบทางการเมืองในมาตราที่ 2 จะทำหรือไม่
จำแนกตามสถานภาพ โดยใช้สถิติทดสอบเชฟเฟ (Scheffe)

สถานภาพ	ข้าราชการ และลูกจ้าง	เจ้าของ ธุรกิจ	ผู้ใช้แรงงาน	นิสิตนักศึกษา	นักการเมือง
	\bar{X} 2.6033	2.6167	2.5600	2.6433	2.8487
ข้าราชการและลูกจ้าง	2.6033				
เจ้าของธุรกิจ	2.6167				
ผู้ใช้แรงงาน	2.5600				
นิสิตนักศึกษา	2.6433				
นักการเมือง	2.8487	*	*	*	*

* $P < .05$

ตารางที่ 40 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรม จริยธรรมด้านการเสียสละ เพื่อส่วนรวมในการใช้อำนาจทางการเมืองในมาตราที่ 2 จะทำหรือไม่ จำแนกตามสถานภาพ โดยใช้สถิติทดสอบเชฟเฟ (Scheffe)

สถานภาพ	ข้าราชการ และลูกจ้าง	เจ้าของ ธุรกิจ	ผู้ใช้แรงงาน	นิสิตนักศึกษา	นักการเมือง	
	\bar{X}	2.7267	2.7367	2.7067	2.7100	2.2727
ข้าราชการและลูกจ้าง	2.7267					
เจ้าของธุรกิจ	2.7367					
ผู้ใช้แรงงาน	2.7067					
นิสิตนักศึกษา	2.7100					
นักการเมือง	2.2727	*	*	*	*	

* $P < .05$

ผลจากตาราง 37 - 40 พบว่า นักการเมืองมีพฤติกรรมจริยธรรมแตกต่างกับกลุ่ม ตัวอย่างสถานภาพอื่นทุกกลุ่ม ยกเว้นการเสียสละเพื่อส่วนรวมในการประชุมสภานักการเมืองจะแตกต่างเฉพาะกลุ่มข้าราชการลูกจ้างและผู้ใช้แรงงานเท่านั้น

ผลตารางที่ 41 - 44 เป็นค่าแสดงพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมือง ความยุติธรรมใน พฤติกรรมทางการเมืองทั้ง 4 ด้าน

ตารางที่ 41 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมีซิมิเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมด้านความยุติธรรมในการเลือกตั้งในมาตรที่ 2 จะทำหรือไม่ จำแนกตามสถานภาพ โดยใช้สถิติทดสอบเชฟเฟ (Scheffe)

สถานภาพ	ข้าราชการและลูกจ้าง	เจ้าของธุรกิจ	ผู้ใช้แรงงาน	นิสิตนักศึกษา	นักการเมือง	
	\bar{X}	1.9167	1.9067	1.8667	1.7800	2.6329
ข้าราชการและลูกจ้าง	1.9167					
เจ้าของธุรกิจ	1.9067					
ผู้ใช้แรงงาน	1.8667					
นิสิตนักศึกษา	1.7800					
นักการเมือง	2.6329	*	*	*	*	

* $P < .05$

ตารางที่ 42 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมีซิมิเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมด้านความยุติธรรมในการประชุมสภาในมาตรที่ 2 จะทำหรือไม่ จำแนกตามสถานภาพ โดยใช้สถิติทดสอบเชฟเฟ (Scheffe)

สถานภาพ	ข้าราชการและลูกจ้าง	เจ้าของธุรกิจ	ผู้ใช้แรงงาน	นิสิตนักศึกษา	นักการเมือง	
	\bar{X}	2.6867	2.7067	2.5333	2.6133	2.7358
ข้าราชการและลูกจ้าง	2.6867					
เจ้าของธุรกิจ	2.7067					
ผู้ใช้แรงงาน	2.5333		*			
นิสิตนักศึกษา	2.6133					
นักการเมือง	2.7358				*	

* $P < .05$

ตารางที่ 43 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมัธยัมเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรม
จริยธรรมด้านความยุติธรรมในความรับผิดชอบทางการเมืองในมาตราที่ 2 จะทำหรือไม่ จำแนก
ตามสถานภาพ โดยใช้สถิติทดสอบเชฟเฟ (Scheffe)

สถานภาพ	ข้าราชการ และลูกจ้าง	เจ้าของ ธุรกิจ	ผู้ใช้แรงงาน	นิสิตนักศึกษา	นักการเมือง
\bar{X}	2.6667	2.6167	2.5167	2.6700	2.9316
ข้าราชการและลูกจ้าง	2.6667				
เจ้าของธุรกิจ	2.6167				
ผู้ใช้แรงงาน	2.5167	*			
นิสิตนักศึกษา	2.6700		*		
นักการเมือง	2.9316	*	*	*	*

* $P < .05$

ตารางที่ 44 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมัธยัมเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรม
จริยธรรมด้านความยุติธรรมในการใช้อำนาจทางการเมืองในมาตราที่ 2 จะทำหรือไม่ จำแนกตาม
สถานภาพ โดยใช้สถิติทดสอบเชฟเฟ (Scheffe)

สถานภาพ	ข้าราชการ และลูกจ้าง	เจ้าของ ธุรกิจ	ผู้ใช้แรงงาน	นิสิตนักศึกษา	นักการเมือง
\bar{X}	2.1333	2.1600	2.1333	2.1567	2.5469
ข้าราชการและลูกจ้าง	2.1333				
เจ้าของธุรกิจ	2.1600				
ผู้ใช้แรงงาน	2.1333				
นิสิตนักศึกษา	2.1567				
นักการเมือง	2.5469	*	*	*	*

* $P < .05$

ผลจากตารางที่ 41 - 44 พบว่านักการเมืองแตกต่างกันทุกกลุ่ม ยกเว้นพฤติกรรม
จริยธรรมความซื่อสัตย์ในการประชุมสภาที่พบว่าแตกต่างเฉพาะกลุ่มผู้ใช้แรงงานเท่านั้น

ตารางที่ 45 - 57 เป็นตารางแสดงค่าความแปรปรวนและเปรียบเทียบรายคู่ของพฤติกรรม
จริยธรรมทางการเมืองด้านความยุติธรรมในมาตราที่ 1 และมาตราที่ 2

ตารางที่ 45 แสดงค่ามัธยิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน
แบบทางเดียว (F) ของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมือง ในมาตราที่ 1 เคยกระทำหรือไม่ และมาตราที่
จะทำหรือไม่ ของกลุ่มนักการเมืองจำแนกตามระดับการศึกษา

n = 11 n = 11 n = 46 n = 32

พฤติกรรมจริยธรรม ทางการเมือง	มาตร	มัธยมศึกษา		อาชีวศึกษา		อุดมศึกษา		>อุดมศึกษา		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. ความซื่อสัตย์ในการเลือกตั้ง	1	2.82	.33	2.68	.41	2.82	.30	2.92	.18	2.08
	2	3.00	.00	2.77	.34	2.78	.36	2.92	.18	2.73*
2. ความซื่อสัตย์ในการประชุมสภา	1	2.91	.30	3.00	.00	2.93	.20	2.89	.30	0.61
	2	2.91	.30	3.00	.00	2.93	.20	2.84	.37	1.19
3. ความซื่อสัตย์ในความรับผิดชอบ ทางการเมือง	1	2.31	.64	2.36	.50	2.42	.58	2.42	.56	0.13
	2	2.82	.74	2.82	.25	2.80	.41	2.94	.17	1.12
4. ความซื่อสัตย์ในการใช้อำนาจ ทางการเมือง	1	2.64	.45	2.64	.50	2.87	.22	2.83	.27	2.93*
	2	3.00	.00	2.77	.41	2.93	.20	2.92	.22	2.03
5. ความรับผิดชอบในการเลือกตั้ง	1	2.77	.26	2.68	.40	2.80	.27	2.78	.28	0.53
	2	2.86	.23	2.68	.40	2.77	.25	2.79	.28	0.84

พฤติกรรมจรรยาบรรณ ทางการเมือง	มาตร	มัธยมศึกษา		อาชีวศึกษา		อุดมศึกษา		>อุดมศึกษา		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
6. ความรับผิดชอบในการประชุม สภา	1	2.95	.15	3.00	.00	2.90	.23	2.94	.17	0.91
	2	3.00	.00	3.00	.00	2.95	.19	2.94	.17	0.75
7. ความรับผิดชอบในความรับผิดชอบทางการเมือง	1	3.00	.00	2.91	.30	2.96	.18	2.91	.24	0.78
	2	2.95	.15	2.95	.15	2.95	.19	2.95	.20	0.02
8. ความรับผิดชอบในการใช้อำนาจทางการเมือง	1	2.68	.40	2.86	.32	2.78	.29	2.63	.34	2.24
	2	2.68	.40	2.86	.32	2.77	.27	2.64	.32	1.95
9. การรักษาระเบียบวินัยในการเลือกตั้ง	1	2.59	.54	2.91	.20	2.84	.32	2.77	.31	2.10
	2	2.64	.45	2.82	.34	2.86	.33	2.84	.30	1.36
10. การรักษาระเบียบวินัยในการประชุมสภา	1	2.64	.45	2.86	.32	2.86	.27	2.86	.23	1.94
	2	2.64	.45	2.82	.25	2.79	.33	2.84	.27	1.19
11. การรักษาระเบียบวินัยในความรับผิดชอบทางการเมือง	1	2.68	.46	2.73	.47	2.70	.37	2.58	.36	0.72
	2	2.72	.47	2.73	.47	2.74	.35	2.58	.31	1.35
12. การรักษาระเบียบวินัยในการใช้อำนาจทางการเมือง	1	2.05	.15	2.27	.47	2.22	.46	2.27	.47	0.74
	2	2.05	.35	2.27	.47	2.21	.48	2.25	.48	0.61
13. การเสียสละเพื่อส่วนรวมในการเลือกตั้ง	1	2.20	.53	2.32	.51	2.36	.44	2.52	.46	1.63
	2	2.30	.33	2.59	.30	2.43	.40	2.54	.35	1.74
14. การเสียสละเพื่อส่วนรวมในการประชุมสภา	1	2.59	.44	2.41	.49	2.48	.39	2.50	.40	0.38
	2	2.54	.47	2.32	.40	2.53	.44	2.45	.41	0.87

พฤติกรรมจริยธรรม ทางการเมือง	มาตร	มัธยมศึกษา		อาชีวศึกษา		อุดมศึกษา		>อุดมศึกษา		F
		X̄	S.D.	X̄	S.D.	X̄	S.D.	X̄	S.D.	
15. การเสียสละเพื่อส่วนรวมใน ความรับผิดชอบทางการเมือง	1	2.77	.26	2.95	.15	2.84	.26	2.77	.25	1.79
	2	2.82	.25	3.00	.00	2.80	.29	2.83	.24	1.80
16. การเสียสละเพื่อส่วนรวมใน การใช้อำนาจทางการเมือง	1	2.18	.46	2.05	.35	2.43	.44	2.33	.39	3.09*
	2	2.23	.41	2.09	.20	2.37	.40	2.20	.28	2.65
17. ความยุติธรรมในการเลือกตั้ง	1	2.55	.47	2.64	.39	2.66	.41	2.63	.46	0.23
	2	2.55	.52	2.68	.54	2.67	.40	2.58	.48	0.50
18. ความยุติธรรมในการประชุมสภา	1	2.64	.39	2.73	.26	2.79	.29	2.70	.33	1.00
	2	2.68	.40	2.68	.25	2.78	.29	2.69	.35	0.76
19. ความยุติธรรมในความรับผิดชอบ ทางการเมือง	1	2.64	.50	2.86	.32	2.79	.36	2.81	.33	0.84
	2	3.00	.00	3.00	.00	2.88	.30	2.97	.12	1.87
20. ความยุติธรรมในการใช้อำนาจ ทางการเมือง	1	2.64	.45	2.55	.27	2.49	.47	2.44	.35	0.69
	2	2.59	.44	2.64	.32	2.54	.38	2.47	.31	0.76

* $P < .05$

ข้อมูลในตารางที่ 45 พบว่าการศึกษาไม่มีผลต่อพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมืองส่วนใหญ่ เว้นแต่พฤติกรรมความซื่อสัตย์ในการใช้อำนาจทางการเมืองและการเสียสละเพื่อส่วนรวมในการใช้อำนาจทางการเมือง ซึ่งพบว่าคนที่มีการศึกษาน้อยจะมีน้อยกว่าทุกกลุ่ม นอกจากกลุ่มอาชีวศึกษา แต่ในมาตรที่ 1 เคยทำหรือไม่ และในมาตรที่ 2 จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส พบว่าคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมความซื่อสัตย์ในการเลือกตั้ง กลุ่มมัธยมศึกษาแตกต่างจากกลุ่มอาชีวศึกษาและกลุ่มอุดมศึกษาแต่ไม่แตกต่างจากกลุ่มสูงกว่าอุดมศึกษา ในตารางที่ 46 และ 47 แสดงการทดสอบความแตกต่างรายคู่ในพฤติกรรมที่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 46 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมัธยิมเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรม จริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ในการเลือกตั้งในมาตราที่ 2 จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส จำแนกตาม ระดับการศึกษา โดยใช้สถิติทดสอบเชฟเฟ (Scheffé)

ระดับการศึกษา		มัธยมศึกษา	อาชีวศึกษา	อุดมศึกษา	สูงกว่า อุดมศึกษา
	\bar{X}	3.0000	2.7727	2.7826	2.9219
มัธยมศึกษา	3.0000				
อาชีวศึกษา	2.7727	*			
อุดมศึกษา	2.7826	*			
สูงกว่าอุดมศึกษา	2.9219				

* $P < .05$

ผลจากตารางที่ 46 พบว่าค่ามัธยิมเลขคณิตของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาสูงกว่าระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญ แต่ใกล้เคียงกับผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่าอุดมศึกษา

ตารางที่ 47 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ในการใช้อำนาจทางการเมือง ในมาตราที่ 1 เคยทำหรือไม่ จำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้สถิติทดสอบเชฟเฟ (Scheffé)

ระดับการศึกษา	มัธยมศึกษา	อาชีวศึกษา	อุดมศึกษา	สูงกว่า อุดมศึกษา
	\bar{X}	2.6364	2.6364	2.8696
มัธยมศึกษา	2.6364			
อาชีวศึกษา	2.6364			
อุดมศึกษา	2.8696	*	*	
สูงกว่าอุดมศึกษา	2.8281			

* $P < .05$

ผลที่แสดงในตารางที่ 46.1 พบว่ากลุ่มอุดมศึกษามีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา

ตารางที่ 48 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมด้านการเสียสละเพื่อส่วนรวมในการใช้อำนาจทางการเมือง ในมาตราที่ 1 เคยทำหรือไม่ จำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้สถิติทดสอบเชฟเฟ (Scheffé)

ระดับการศึกษา	มัธยมศึกษา	อาชีวศึกษา	อุดมศึกษา	สูงกว่า อุดมศึกษา
	\bar{X}	2.1818	2.0455	2.4348
มัธยมศึกษา	2.1818			
อาชีวศึกษา	2.0455			
อุดมศึกษา	2.4348	*		
สูงกว่าอุดมศึกษา	2.3281			

* $P < .05$

ผลในตาราง 48 พบว่ากลุ่มอุดมศึกษามีค่ามัชฌิมเลขคณิตสูงกว่ากลุ่มอาชีวศึกษาอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 49 - 50 แสดงค่าพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมืองไทยตามระดับอายุ

ตารางที่ 49 แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (F) ของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองในมาตราที่ 1 เคยกระทำหรือไม่ และมาตราที่ 2 จะทำหรือไม่ ของกลุ่มนักการเมืองไทย จำแนกตามระดับอายุ

n = 30 n = 27 n = 36 n = 7

พฤติกรรมจริยธรรม ทางการเมือง	มาตรา	25-40		41-50		51-60		>60		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
		1. ความซื่อสัตย์ในการเลือกตั้ง	1	2.88	.22	2.70	.40	2.92	.19	
	2	2.86	.27	2.78	.38	2.92	.22	2.86	.38	1.59
2. ความซื่อสัตย์ในการประชุมสภา	1	2.89	.28	2.94	.21	2.92	.25	3.00	.00	0.39
	2	2.88	.32	2.89	.29	2.93	.24	3.00	.00	0.45
3. ความซื่อสัตย์ในความรับผิดชอบทางการเมือง	1	2.32	.61	2.52	.51	2.32	.56	2.57	.53	1.37
	2	2.84	.41	2.89	.21	2.79	.37	3.00	.00	0.84
4. ความซื่อสัตย์ในการใช้อำนาจทางการเมือง	1	2.89	.21	2.78	.32	2.74	.37	2.86	.38	1.26
	2	2.96	.13	2.93	.18	2.86	.33	3.00	.00	1.10
5. ความรับผิดชอบในการเลือกตั้ง	1	2.75	.25	2.74	.32	2.79	.30	2.93	.19	0.98
	2	2.73	.25	2.74	.32	2.81	.27	2.93	.19	1.24

พฤติกรรมจรรยา ทางการเมือง	มาตร	25-40		41-50		51-60		>60		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
		6. ความรับผิดชอบในการประชุม สภา	1	2.88	.26	2.93	.18	2.96	.14	
	2	2.93	.22	2.94	.16	2.97	.12	3.00	.00	0.49
7. ความรับผิดชอบในความรับผิดชอบ ทางการเมือง	1	2.93	.18	2.96	.19	2.94	.20	2.86	.38	0.43
	2	2.98	.09	2.93	.18	2.96	.18	2.86	.38	0.85
8. ความรับผิดชอบในการใช้อำนาจ ทางการเมือง	1	2.75	.25	2.69	.37	2.69	.36	2.93	.19	1.24
	2	2.73	.29	2.65	.39	2.74	.28	2.93	.19	1.58
9. การรักษาระเบียบวินัยใน การเลือกตั้ง	1	2.73	.35	2.72	.40	2.90	.26	2.71	.39	1.77
	2	2.77	.35	2.80	.35	2.90	.29	2.71	.49	1.06
10. การรักษาระเบียบวินัยใน การประชุมสภา	1	2.84	.24	2.83	.31	2.80	.34	2.93	.19	0.42
	2	2.82	.28	2.78	.35	2.75	.35	2.93	.19	0.75
11. การรักษาระเบียบวินัยใน ความรับผิดชอบทางการเมือง	1	2.57	.38	2.59	.44	2.75	.33	2.71	.49	1.49
	2	2.55	.34	2.67	.39	2.79	.32	2.64	.48	2.16
12. การรักษาระเบียบวินัยใน การใช้อำนาจทางการเมือง	1	2.21	.48	2.24	.42	2.24	.45	2.14	.38	0.20
	2	2.16	.51	2.22	.45	2.26	.47	2.14	.38	0.34
13. การเสียสละเพื่อส่วนรวมใน การเลือกตั้ง	1	2.36	.45	2.37	.50	2.44	.48	2.29	.49	0.27
	2	2.46	.40	2.47	.30	2.55	.36	2.21	.49	2.13

พฤติกรรมจริยธรรม ทางการเมือง	มาตร	25-40		41-50		51-60		>60		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
		14. การเสียสละเพื่อส่วนรวมใน การประชุมสภา	1	2.48	.42	2.43	.43	2.50	.40	
	2	2.45	.42	2.43	.49	2.49	.39	2.86	.38	1.53
15. การเสียสละเพื่อส่วนรวมใน ความรับผิดชอบทางการเมือง	1	2.82	.24	2.80	.25	2.83	.27	2.93	.19	1.23
	2	2.82	.24	2.83	.24	2.86	.28	2.86	.24	0.98
16. การเสียสละเพื่อส่วนรวมใน ใช้อำนาจทางการเมือง	1	2.27	.40	2.24	.42	2.42	.49	2.43	.35	0.96
	2	2.18	.31	2.22	.35	2.36	.41	2.29	.27	1.39
17. ความยุติธรรมในการเลือกตั้ง	1	2.61	.53	2.54	.44	2.69	.30	2.71	.49	0.99
	2	2.63	.52	2.50	.44	2.69	.34	2.79	.39	1.36
18. ความยุติธรรมในการประชุมสภา	1	2.66	.36	2.78	.32	2.74	.28	2.86	.24	1.14
	2	2.66	.36	2.72	.35	2.75	.28	2.86	.24	0.99
19. ความยุติธรรมในความรับผิด ชอบทางการเมือง	1	2.84	.31	2.74	.42	2.81	.32	2.86	.38	2.95*
	2	2.93	.18	3.00	.00	2.93	.24	3.00	.00	1.53*
20. ความยุติธรรมในการใช้อำนาจ ทางการเมือง	1	2.48	.37	2.43	.51	2.51	.35	2.57	.45	1.03
	2	2.46	.33	2.46	.41	2.61	.30	2.57	.45	1.89

* P < .05

ข้อมูลในตารางที่ 49 พบว่าอายุมีผลต่อพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมืองเพียงพฤติกรรมเดียวคือ ความยุติธรรมเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางการเมือง ที่พบความแตกต่างในมาตราที่ 1 เคยทำหรือไม่ ซึ่งความแตกต่างในแต่ละกลุ่มอายุ ผลการเปรียบเทียบรายคู่ในตารางที่ 50

ตารางที่ 50 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมด้านความยุติธรรมในความรับผิดชอบทางการเมือง ในมาตราที่ 1 เคยทำหรือไม่ ของกลุ่มนักการเมืองจำแนกตามอายุ โดยใช้สถิติทดสอบเชฟเฟ (Scheffe)

อายุ (ปี)		25 - 40	41 - 50	51 - 60	> 60
	\bar{X}	2.8393	2.7407	2.8194	2.8571
25 - 40	2.839		*		
41 - 50	2.7407	*		*	*
51 - 60	2.8194		*		*
> 60	2.8571		*	*	

* $P < .05$

ผลจากตารางที่ 50 เป็นค่าการทดสอบรายคู่มาตราที่ 1 เคยทำหรือไม่ พบว่ากลุ่มอายุมากกว่า 60 ปี มีค่าพฤติกรรมจริยธรรมแตกต่างจากกลุ่มอายุอื่นนอกจากกลุ่มอายุ 25 - 40 ปี และกลุ่มอายุ 41 - 50 ปี มีค่าพฤติกรรมจริยธรรมแตกต่างจากทุกกลุ่ม

ตารางที่ 51 - 55 แสดงค่า F ของพฤติกรรมวิจัยธรรมทางการเมืองของนักการเมืองตามตัวแปรภูมิลำเนา

ตารางที่ 51 แสดงค่ามัธยเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (F) ของคะแนนพฤติกรรมวิจัยธรรมทางการเมืองในมาตราที่ 1 เคยกระทำหรือไม่ และมาตราที่ 2 จะทำหรือไม่ ของกลุ่มนักการเมืองจำแนกตามภูมิลำเนา

n = 20 n = 20 n = 20 n = 20 n = 20

พฤติกรรมวิจัยธรรม ทางการเมือง	มาตรา	กทม.		กลาง		เหนือ		ต.เฉียงเหนือ		ใต้		F
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
1. ความซื่อสัตย์ในการเลือกตั้ง	1	2.93	.18	2.88	.22	2.83	.37	2.75	.34	2.80	.30	1.06
	2	2.90	.26	2.90	.21	2.83	.37	2.78	.38	2.85	.24	.63
2. ความซื่อสัตย์ในการประชุมสภา	1	2.93	.18	2.93	.24	2.90	.31	2.93	.24	2.95	.22	.10
	2	2.93	.24	2.90	.26	2.90	.31	2.93	.24	2.90	.31	.05
3. ความซื่อสัตย์ในความรับผิดชอบทางการเมือง	1	2.65	.46	2.73	.38	2.08	.65	2.28	.65	2.30	.50	5.60*
	2	2.90	.26	2.85	.29	2.90	.26	2.78	.50	2.83	.29	.51
4. ความซื่อสัตย์ในการใช้อำนาจทางการเมือง	1	2.83	.29	2.93	.18	2.75	.30	2.73	.38	2.80	.38	1.22
	2	2.90	.26	2.95	.15	2.95	.22	2.95	.15	2.85	.33	.73

n = 20 n = 20 n = 20 n = 20 n = 20

พฤติกรรมวิจัยธรรม ทางการเมือง	จำนวน	กทม.		กลาง		เหนือ		ตอ. เชียงเหนือ		ใต้		F
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
5. ความรับผิดชอบในการเลือกตั้ง	1	2.75	.30	2.80	.30	2.83	.24	2.83	.29	2.70	.30	.70
	2	2.78	.30	2.78	.30	2.88	.22	2.78	.26	2.70	.30	1.00
6. ความรับผิดชอบในการประชุมสภา	1	2.90	.21	2.93	.24	2.95	.15	2.88	.22	3.00	.00	1.32
	2	2.95	.15	2.93	.24	2.95	.15	2.95	.15	3.00	.00	.57
7. ความรับผิดชอบในความรับผิดชอบทางการเมือง	1	2.90	.26	3.00	.00	2.90	.21	2.95	.2	2.95	.22	.83
	2	2.93	.24	3.00	.00	3.00	.00	2.88	.2	2.95	.15	1.77
8. ความรับผิดชอบในการใช้อำนาจทางการเมือง	1	2.58	.41	2.80	.30	2.73	.34	2.73	.3	2.83	.24	1.81
	2	2.60	.35	2.78	.34	2.78	.26	2.68	.34	2.83	.24	1.73
9. การรักษาระเบียบวินัยในการเลือกตั้ง	1	2.88	.28	2.83	.34	2.83	.24	2.65	.43	2.80	.30	1.27
	2	2.93	.24	2.88	.28	2.90	.26	2.60	.18	2.83	.29	3.33*
10. การรักษาระเบียบวินัยในการประชุมสภา	1	2.90	.26	2.83	.24	2.90	.26	2.70	.34	2.85	.33	1.61
	2	2.83	.34	2.80	.30	2.93	.18	2.63	.39	2.80	.30	2.44
11. การรักษาระเบียบวินัยในความรับผิดชอบทางการเมือง	1	2.78	.26	2.73	.38	2.55	.36	2.63	.43	2.63	.48	1.06
	2	2.80	.25	2.70	.38	2.65	.40	2.63	.39	2.65	.40	0.72

n = 20 n = 20 n = 20 n = 20 n = 20

พฤติกรรมจริยธรรม ทางการเมือง	มาตรา	กทม.		กลาง		เหนือ		ตอ. เชียงเหนือ		ใต้		F
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
		12. การรักษาระเบียบวินัยใน การใช้อำนาจทางการเมือง	1	2.40	.50	2.78	.44	2.15	.43	2.05	.36	
	2	2.40	.50	2.25	.47	2.15	.46	2.03	.41	2.23	.41	1.84
13. การเสียสละเพื่อส่วนรวมใน การเลือกตั้ง	1	2.49	.48	2.61	.38	2.43	.40	2.01	.43	2.41	.45	5.49*
	2	2.58	.37	2.44	.43	2.48	.36	2.28	.37	2.59	.25	2.45
14. การเสียสละเพื่อส่วนรวมใน การประชุมสภา	1	2.55	.46	2.43	.37	2.48	.30	2.40	.45	2.60	.45	.84
	2	2.53	.50	2.43	.34	2.63	.39	2.33	.47	2.53	.41	1.44
15. การเสียสละเพื่อส่วนรวมใน ความรับผิดชอบทางการเมือง	1	2.80	.25	2.80	.25	2.78	.26	2.80	.30	2.93	.18	1.13
	2	2.80	.34	2.73	.26	2.85	.24	2.83	.24	2.98	.11	2.69*
16. การเสียสละเพื่อส่วนรวมใน การใช้อำนาจทางการเมือง	1	2.30	.34	2.30	.41	2.50	.43	2.15	.46	2.40	.48	1.87
	2	2.33	.41	2.25	.38	2.30	.30	2.18	.34	2.30	.38	.54
17. ความยุติธรรมในการเลือกตั้ง	1	2.83	.24	2.60	.48	2.55	.51	2.55	.46	2.65	.37	1.46
	2	2.75	.30	2.65	.46	2.60	.53	2.50	.46	2.65	.37	.89
18. ความยุติธรรมในการประชุมสภา	1	2.83	.24	2.68	.37	2.70	.30	2.68	.37	2.83	.24	1.26
	2	2.88	.22	2.70	.41	2.68	.29	2.65	.37	2.75	.26	1.58

n = 20 n = 20 n = 20 n = 20 n = 20

พฤติกรรมจริยธรรม ทางการเมือง	มาตร	กทม.		กลาง		เหนือ		ตอ.เจียงเหนือ		ใต้		F
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
19. ความยุติธรรมในความรับผิดชอบทางการเมือง	1	2.90	.21	2.75	.44	2.93	.18	2.65	.46	2.73	.38	2.21
	2	2.93	.24	2.85	.37	3.00	.00	2.95	.15	2.95	.15	1.24
20. ความยุติธรรมในการใช้อำนาจทางการเมือง	1	2.53	.34	2.58	.37	2.45	.46	2.40	.55	2.53	.30	.56
	2	2.63	.28	2.53	.34	2.53	.41	2.48	.44	2.53	.30	.46

* P < .05

ผลจากตารางที่ 50 พบว่าตัวแปรภูมิำเนาส่งผลความแตกต่างพฤติกรรมจริยธรรม 4 พฤติกรรม คือ พฤติกรรมความซื่อสัตย์เกี่ยวกับความรับผิดชอบทางการเมืองในมาตรที่ 1 แต่ไม่พบในมาตรที่ 2 จะทำหรือไม่ และพฤติกรรมการรักษาระเบียบวินัยในการเลือกตั้ง มาตรที่ 2 จะทำหรือไม่ และพฤติกรรมที่ 3 คือ พฤติกรรมการเสียสละเพื่อส่วนรวมเกี่ยวกับการเลือกตั้ง และพฤติกรรมสุดท้ายที่พบความแตกต่าง คือ การเสียสละเพื่อส่วนรวมที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบทางการเมือง และเพื่อดูความแตกต่างจึงแสดงการเปรียบเทียบรายคู่ในตารางที่ 51 - 54 ที่ตามมา

ตารางที่ 52 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมัธยฐานเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรม
จริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ในความรับผิดชอบทางการเมืองในมาตราเคยทำหรือไม่ ของกลุ่ม
นักการเมืองจำแนกตามภูมิภาค โดยใช้สถิติทดสอบเชฟเฟ (Scheffe)

ภูมิภาค		กรุงเทพฯ	กลาง	เหนือ	ตอ. เชียงเหนือ	ใต้
	\bar{X}	2.6500	2.7250	2.0750	2.2750	2.300
กรุงเทพฯ	2.6500					
กลาง	2.7250	*				
เหนือ	2.0750	*				
ตอ. เชียงเหนือ	2.2750					
ใต้	2.300					

* $P < .05$

ตารางที่ 53 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมัธยฐานเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรม
จริยธรรมด้านการรักษาระเบียบวินัยในการเลือกตั้งในมาตรา 2 จะทำหรือไม่ ของกลุ่มนักการเมือง
จำแนกตามภูมิภาค โดย ใช้สถิติทดสอบเชฟเฟ (Scheffe)

ภูมิภาค		กรุงเทพฯ	กลาง	เหนือ	ตอ. เชียงเหนือ	ใต้
	\bar{X}	2.9250	2.8750	2.9000	2.6000	2.8250
กรุงเทพฯ	2.9250					
กลาง	2.8750					
เหนือ	2.9000					
ตอ. เชียงเหนือ	2.6000	*				
ใต้	2.8250					

* $P < .05$

ตารางที่ 54 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมีซิมิ เลขคณิตของคะแนนพฤติกรรม จริยธรรมด้านการเสียสละเพื่อส่วนรวมในการเลือกตั้งในมาตรการเคยทำหรือไม่ (มาตราที่ 1) ของ กลุ่มนักการเมืองจำแนกตามภูมิภาค โดยใช้สถิติทดสอบเชฟเฟ (Scheffé)

ภูมิภาค		กรุงเทพฯ	กลาง	เหนือ	ต.เฉียงเหนือ	ใต้
ภูมิภาค	\bar{X}	2.4875	2.6125	2.4250	2.0125	2.4125
กรุงเทพฯ	2.4875					
กลาง	2.6125					
เหนือ	2.4250					
ต.เฉียงเหนือ	2.0125	*	*			
ใต้	2.4125					

* $P < .05$

ตารางที่ 55 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมีซิมิ เลขคณิตของคะแนนพฤติกรรม จริยธรรมด้านการเสียสละเพื่อส่วนรวมในความรับผิดชอบทางการเมืองในมาตราที่ 2 จะทำหรือไม่ ของกลุ่มนักการเมืองจำแนกตามภูมิภาค โดยใช้สถิติทดสอบเชฟเฟ (Scheffé)

ภูมิภาค		กรุงเทพฯ	กลาง	เหนือ	ต.เฉียงเหนือ	ใต้
ภูมิภาค	\bar{X}	2.8000	2.7250	2.8500	2.8250	2.9750
กรุงเทพฯ	2.8000					
กลาง	2.7250					
เหนือ	2.8500					
ต.เฉียงเหนือ	2.8250					
ใต้	2.9750		*			

* $P < .05$

เมื่อพิจารณาผลการเปรียบเทียบรายคู่จากตารางที่ 52 - 55 แล้วพบว่าตัวแปรภูมิภาคที่พบว่าแตกต่างจากกลุ่มอื่นในพฤติกรรม 3 พฤติกรรม คือ กทม. ซึ่งแตกต่างจากภาคกลางและภาคเหนือในพฤติกรรมความซื่อสัตย์ที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบทางการเมือง และพบว่าแตกต่างจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือในพฤติกรรมการเสียสละเพื่อส่วนรวม และการรักษาระเบียบวินัยในการเลือกตั้ง ส่วนพฤติกรรมการเสียสละเพื่อส่วนรวมเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางการเมืองนั้น พบว่าภาคใต้และภาคกลางเท่านั้นที่แตกต่างกันในกลุ่มนักการเมืองไทย

ตารางที่ 56 - 58 แสดงค่า F ของพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมืองตามตัวแปร
ประสบการณ์ทางการเมือง

ตารางที่ 56 แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (X) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการวิเคราะห์
ความแปรปรวนแบบทางเดียว (F) ของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองในมาตราที่ 1
เคยกระทำหรือไม่ และมาตราที่ 2 จะทำหรือไม่ ของกลุ่มนักการเมือง จำแนกตามประสบการณ์
การเป็น จ.ส.

n = 70 n = 10 n = 18

พฤติกรรมจริยธรรม ทางการเมือง	มาตรา	1-4 ปี		5-9 ปี		10-25 ปี		F
		X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.	
1. ความซื่อสัตย์ในการเลือกตั้ง	1	2.84	.27	2.95	.16	2.78	.41	1.19
	2	2.86	.27	2.95	.16	2.77	.41	1.23
2. ความซื่อสัตย์ในการประชุมสภา	1	2.89	.28	3.00	.00	3.00	.00	2.15
	2	2.87	.31	3.00	.00	3.00	.00	2.46
3. ความซื่อสัตย์ในการรับผิดชอบ ทางการเมือง	1	2.37	.57	2.60	.46	2.43	.59	.73
	2	2.84	.36	2.80	.26	2.93	.24	.69
4. ความซื่อสัตย์ในการใช้อำนาจ ทางการเมือง	1	2.82	.33	2.85	.24	2.73	.30	.83
	2	2.91	.25	2.95	.16	2.95	.22	.35
5. ความรับผิดชอบในการเลือกตั้ง	1	2.79	.28	2.75	.35	2.79	.28	.07
	2	2.78	.26	2.75	.35	2.80	.30	.11

n = 70 n = 10 n = 18

พฤติกรรมจริยธรรม ทางการเมือง	มาตร	1-4 ปี		5-9 ปี		10-25 ปี		F
		X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.	
6. ความรับผิดชอบในการประชุม สภา	1	2.92	.20	2.95	.16	2.95	.15	.24
	2	2.95	.17	2.95	.16	2.98	.11	.19
7. ความรับผิดชอบในความรับผิดชอบ ทางการเมือง	1	2.92	.24	3.00	.00	2.98	.11	1.01
	2	2.94	.20	2.95	.16	2.95	.18	.24
8. ความรับผิดชอบในการใช้อำนาจ ทางการเมือง	1	2.76	.29	2.70	.42	2.65	.40	.87
	2	2.74	.29	2.65	.47	2.73	.30	.38
9. การรักษาระเบียบวินัยใน การเลือกตั้ง	1	2.79	.32	2.85	.34	2.78	.41	.16
	2	2.82	.33	2.85	.34	2.83	.34	.03
10. การรักษาระเบียบวินัยใน การประชุมสภา	1	2.84	.28	2.70	.35	2.87	.32	1.28
	2	2.80	.29	2.60	.46	2.88	.32	2.59
11. การรักษาระเบียบวินัยใน ความรับผิดชอบทางการเมือง	1	2.65	.40	2.75	.35	2.65	.37	.29
	2	2.66	.37	2.75	.35	2.75	.38	.67
12. การรักษาระเบียบวินัยใน การใช้อำนาจทางการเมือง	1	2.27	.48	2.10	.32	2.10	.31	1.61
	2	2.24	.50	2.10	.32	2.15	.37	.63
13. การเสียสละเพื่อส่วนรวมใน การเลือกตั้ง	1	2.36	.46	2.53	.59	2.43	.42	.60
	2	2.49	.39	2.45	.28	2.40	.35	.50

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

n = 70 n = 10 n = 18

พฤติกรรมจริยธรรม ทางการเมือง	มาตร	1-4 ปี		5-9 ปี		10-25 ปี		F
		X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.	
		14. การเสียสละเพื่อส่วนรวมใน การประชุมสภา	1	2.49	.42	2.30	.42	
	2	2.46	.41	2.20	.35	2.73	.41	6.04*
15. การเสียสละเพื่อส่วนรวมใน ความรับผิดชอบทางการเมือง	1	2.82	.26	2.80	.26	2.83	.24	.04
	2	2.84	.25	2.85	.24	2.83	.29	.03
16. การเสียสละเพื่อส่วนรวมใน การใช้อำนาจทางการเมือง	1	2.29	.44	2.45	.44	2.40	.42	.90
	2	2.24	.36	2.45	.44	2.30	.30	1.67
17. ความยุติธรรมในการเลือกตั้ง	1	2.65	.43	2.65	.41	2.58	.44	.24
	2	2.63	.42	2.65	.41	2.63	.48	.01
18. ความยุติธรรมในการประชุมสภา	1	2.71	.32	2.75	.35	2.83	.24	.97
	2	2.70	.32	2.80	.35	2.73	.32	1.02
19. ความยุติธรรมในความรับผิด ชอบทางการเมือง	1	2.76	.39	2.85	.34	2.85	.29	.58
	2	2.91	.26	3.00	.00	2.98	.11	1.07
20. ความยุติธรรมในการใช้อำนาจ ทางการเมือง	1	2.49	.42	2.35	.34	2.58	.41	1.60
	2	2.54	.35	2.35	.34	2.60	.38	1.71

* P < .05

ผลจากตารางที่ 56 แสดงถึงพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองตามตัวแปรประสบการณ์ทางการเมืองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ 1 พฤติกรรม คือ การเสียสละเพื่อส่วนรวมที่เกี่ยวกับการประชุมสภาในมาตราที่ 2 จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส โดยมีผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบรายคู่ในตารางที่ 57

ตารางที่ 57 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมัธยฐานเลขอันดับของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมด้านการเสียสละเพื่อส่วนรวมในการประชุมสภาในมาตราที่ 2 จะทำหรือไม่ ของกลุ่มนักการเมืองจำแนกตามประสบการณ์การเป็น ส.ส. โดยใช้สถิติทดสอบเชฟเฟ (Scheffe)

ประสบการณ์การเป็น ส.ส. (ปี)	\bar{X}	1 - 4	5 - 9	10 - 25
		2.4571	2.2000	2.7250
1 - 4	2.4571			
5 - 9	2.2000			
10 - 25	2.7250		*	

* $P < .05$

ผลในตารางที่ 57 พบว่า กลุ่มที่มีประสบการณ์ทางการเมือง 5 - 9 ปี มีพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมือง คือ การเสียสละเพื่อส่วนรวมในเรื่องการประชุมสภาต่างจากกลุ่มที่มีประสบการณ์ 10 - 20 ปี และมากกว่า 20 ปี โดยกลุ่มที่มีประสบการณ์มาก จะให้ความสำคัญในการประชุมสภาอย่างเสียสละมากกว่ากลุ่มที่มีประสบการณ์ทางการเมืองน้อย

การนำเสนอผลตารางที่ 58 - 87 เป็นตารางแสดงค่า F และค่าสถิติพื้นฐานของพฤติกรรมจริยธรรมของคนไทยจำแนกตามตัวแปรระดับการศึกษา อายุ และภูมิฐานะ

ตารางที่ 58. แสดงค่ามัธยัมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (F) ของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรม การเมือง ในมาตร จะทำหรือไม่ (1) และมาตร จะทำหรือไม่ (2) ของกลุ่มคนไทย จำแนกตามระดับการศึกษา

พฤติกรรมจริยธรรม ทางการเมือง	มาตร	<ป.4		ประถมต้น		ประถมปลาย		มัธยมต้น		มัธยมปลาย		อนุปริญา		ปริญาตรี		>ปริญาตรี		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. ความซื่อสัตย์-การเลือกตั้ง	1	2.50	.46	2.45	.42	2.45	.45	2.53	.48	2.36	.44	2.50	.45	2.45	.45	2.69	.42	2.46
	2	2.50	.41	2.58	.41	2.56	.46	2.71	.38	2.60	.43	2.64	.40	2.65	.40	2.74	.41	1.38
2. ความซื่อสัตย์-การประชุมสภา	1	2.25	.60	2.36	.42	2.36	.42	2.35	.58	2.35	.45	2.45	.51	2.36	.44	2.42	.42	0.71
	2	2.20	.52	2.31	.47	2.43	.46	2.33	.48	2.45	.44	2.47	.43	2.47	.39	2.42	.39	2.31
3. ความซื่อสัตย์-ความรับผิดชอบ ทางการเมือง	1	1.98	.62	1.69	.64	1.82	.63	1.71	.63	1.85	.65	1.71	.68	1.63	.61	1.69	.58	1.71
	2	2.25	.47	2.25	.51	2.29	.55	2.29	.42	2.45	.47	2.34	.54	2.41	.44	2.40	.47	1.70
4. ความซื่อสัตย์-การใช้อำนาจ ทางการเมือง	1	2.23	.57	2.21	.47	2.27	.48	2.27	.40	2.32	.44	2.17	.43	2.26	.40	2.50	.43	3.04
	2	2.38	.54	2.58	.37	2.52	.49	2.64	.38	2.63	.43	2.61	.41	2.66	.38	2.74	.31	2.54
5. ความรับผิดชอบ-การเลือกตั้ง	1	2.43	.61	2.60	.44	2.61	.41	2.42	.44	2.58	.47	2.49	.44	2.50	.48	2.68	.39	1.92
	2	2.40	.62	2.71	.36	2.63	.43	2.52	.44	2.73	.32	2.65	.40	2.71	.39	2.68	.38	2.78
6. ความรับผิดชอบ-การประชุม สภา	1	2.28	.50	2.39	.47	2.46	.49	2.58	.44	2.52	.34	2.54	.44	2.60	.35	2.70	.34	4.60
	2	2.48	.50	2.58	.38	2.58	.40	2.68	.30	2.71	.32	2.70	.38	2.78	.31	2.85	.27	6.33

พฤติกรรมจริยธรรม ทางการเมือง	มาตรา	<ป. 4		ประณตต้น		ประณตปลาย		มัธยมต้น		มัธยมปลาย		อนุปริญญา		ปริญญาตรี		>ปริญญาตรี		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
		7. ความรับผิดชอบ-ความรับผิดชอบทางการเมือง	1	2.53	.53	2.44	.40	2.49	.42	2.47	.47	2.45	.38	2.37	.38	2.39	.39	
	2	2.63	.54	2.56	.31	2.61	.44	2.71	.35	2.64	.38	2.63	.39	2.65	.36	2.65	.36	.69
8. ความรับผิดชอบ-การใช้อำนาจทางการเมือง	1	2.48	.55	2.45	.44	2.50	.41	2.56	.39	2.52	.43	2.45	.40	2.43	.40	2.53	.36	.87
	2	2.40	.53	2.58	.40	2.63	.43	2.58	.38	2.64	.39	2.60	.44	2.58	.37	2.58	.35	.91
9. การรักษาระเบียบวินัย-การเลือกตั้ง	1	2.23	.62	2.42	.58	2.50	.51	2.53	.47	2.63	.46	2.41	.60	2.47	.50	2.74	.34	3.75
	2	2.33	.63	2.62	.41	2.56	.51	2.64	.47	2.73	.35	2.59	.52	2.73	.37	2.67	.39	3.76*
10. การรักษาระเบียบวินัย-การประชุมสภา	1	2.08	.61	2.29	.48	2.35	.51	2.36	.46	2.36	.45	2.32	.50	2.35	.49	2.50	.43	1.87
	2	2.15	.54	2.30	.51	2.43	.49	2.41	.48	2.52	.38	2.43	.47	2.49	.44	2.63	.44	3.80*
11. การรักษาระเบียบวินัย-ความรับผิดชอบทางการเมือง	1	2.38	.67	2.40	.61	2.50	.49	2.56	.57	2.69	.41	2.54	.47	2.65	.43	2.50	.41	3.40
	2	2.43	.52	2.53	.52	2.55	.45	2.56	.50	2.67	.42	2.55	.47	2.67	.42	2.58	.42	2.04
12. การรักษาระเบียบวินัย-การใช้อำนาจทางการเมือง	1	2.10	.45	2.10	.46	2.15	.60	2.12	.42	2.10	.46	2.06	.41	2.22	.48	2.28	.45	1.92
	2	2.08	.49	2.08	.45	2.20	.54	2.11	.45	2.09	.47	2.10	.42	2.25	.52	2.27	.47	2.37
13. การเสียสละเพื่อส่วนรวม-การเลือกตั้ง	1	1.99	.53	1.82	.44	2.07	.52	2.01	.45	2.03	.37	1.94	.38	1.95	.36	1.85	.33	2.50
	2	2.23	.38	2.14	.39	2.26	.53	2.21	.32	2.21	.42	2.21	.41	2.27	.39	2.26	.36	0.87

พฤติกรรมวิจัยธรรม ทางการเมือง	ภาค	<ป.4		ประภคณด้น		ประภคณปลจย		ภคณด้น		ภคณปลจย		อนุปรคณญ		ปรคณญตรค		>ปรคณญตรค		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
14. การเสยสละเพอสงวรวม- การประชฐสงภ	1	2.03	.44	2.15	.60	2.17	.51	2.17	.55	2.27	.51	2.08	.53	2.02	.50	2.15	.53	2.06
	2	2.13	.48	2.29	.43	2.24	.52	2.24	.49	2.46	.50	2.29	.50	2.29	.51	2.24	.46	1.66
15. การเสยสละเพอสงวรวม- ควมร้นผดชอมทงการเมอง	1	2.33	.54	2.46	.49	2.63	.35	2.48	.46	2.58	.37	2.51	.45	2.47	.39	2.60	.33	2.21
	2	2.45	.48	2.57	.47	2.65	.42	2.55	.44	2.67	.37	2.65	.42	2.59	.39	2.61	.38	1.12
16. การเสยสละเพอสงวรวม- การใชอำนจทงการเมอง	1	2.45	.53	2.50	.40	2.58	.38	2.47	.39	2.55	.38	2.55	.38	2.48	.38	2.61	.33	1.28
	2	2.55	.51	2.71	.38	2.59	.40	2.71	.33	2.83	.27	2.73	.37	2.71	.34	2.72	.31	1.62
17. ควมยุดคธรรม-การเลอองตั้ง	1	1.75	.70	1.60	.41	1.65	.46	1.71	.55	1.64	.51	1.64	.53	1.60	.51	1.90	.47	2.18
	2	1.83	.67	1.81	.35	1.82	.36	1.83	.46	1.84	.51	1.89	.46	1.87	.45	2.02	.44	1.14
18. ควมยุดคธรรม-การประชฐสงภ	1	2.18	.73	2.46	.50	2.51	.52	2.52	.52	2.48	.48	2.49	.45	2.50	.44	2.69	.39	2.53*
	2	2.40	.62	2.60	.41	2.55	.48	2.64	.40	2.65	.43	2.64	.45	2.66	.42	2.69	.37	1.40
19. ควมยุดคธรรม-ควมร้นผด ชอมทงการเมอง	1	1.98	.44	2.18	.44	2.30	.40	2.38	.45	2.22	.42	2.31	.39	2.25	.36	2.42	.43	3.77*
	2	2.20	.65	2.49	.44	2.58	.41	2.61	.41	2.60	.42	2.70	.34	2.66	.33	2.66	.28	6.21*
20. ควมยุดคธรรม-การใชอำนจ ทงการเมอง	1	1.85	.54	1.80	.45	1.94	.58	1.83	.73	1.95	.55	1.88	.46	1.74	.51	2.04	.52	2.93
	2	2.10	.58	2.10	.43	2.15	.46	2.08	.63	2.20	.41	2.16	.41	2.14	.41	2.18	.41	0.47

* P < .05

ผลในตารางที่ 58 นี้พบว่าการศึกษาที่มีผลต่อพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมือง 9 พฤติกรรม คือ ความซื่อสัตย์ในการเลือกตั้งในมาตราที่ 1 ความซื่อสัตย์เกี่ยวกับการใช้อำนาจทางการเมือง มาตราที่ 1 ความรับผิดชอบในการประชุมสภา ทั้ง 2 มาตร การมีระเบียบวินัยในการเลือกตั้ง มาตราที่ 2 และในการประชุมสภามาตราที่ 2 ความยุติธรรมในการประชุมสภามาตราที่ 1 และความยุติธรรมในความรับผิดชอบทางการเมืองทั้ง 2 มาตร ซึ่งจะแสดงการเปรียบเทียบเป็น รายดูตามวิธีของ Scheffé ในตารางที่ 59 - 66 ต่อไป

ตารางที่ 59 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของร้อยละเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรม จริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ในการเลือกตั้งในมาตราที่ 2 จะทำหรือไม่ ของคนไทย จำแนกตาม ระดับการศึกษา โดยใช้สถิติทดสอบเชฟเฟ (Scheffé)

ระดับการศึกษา	<ป.4	ป.ต้น	ป.ปลาย	ม.ต้น	ม.ปลาย	อาชีว- ศึกษา	อุดมศึกษา สูงกว่า ศึกษา	อุดมศึกษา สูงกว่า ศึกษา
\bar{X}	2.5000	2.4485	2.4524	2.5303	2.3636	2.5000	2.4476	2.6875

< ป. 4	2.5000
ป. ต้น	2.4485
ป. ปลาย	2.4524
ม. ต้น	2.5303
ม. ปลาย	2.3636
อาชีวศึกษา	2.5000
อุดมศึกษา	2.4476
สูงกว่า- อุดมศึกษา	2.6875

* $P < .05$

ตารางที่ 60 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรม
จริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ในการใช้อำนาจทางการเมืองในมาตราเคยทำหรือไม่ ของคนไทย
จำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้สถิติทดสอบเชฟเฟ (Scheffé)

ระดับการศึกษา	<ป.4	ป.ต้น	ป.ปลาย	ม.ต้น	ม.ปลาย	อาชีว- ศึกษา	อุดมศึกษา สูงกว่า อุดมศึกษา
\bar{X}	2.2250	2.2059	2.2738	2.2727	2.3182	2.1702	2.2576 2.5000

< ป. 4 2.2250

ป. ต้น 2.2059

ป. ปลาย 2.2738

ม. ต้น 2.2727

ม. ปลาย 2.3182

อาชีวศึกษา 2.1702

อุดมศึกษา 2.2576

สูงกว่า- 2.5000

อุดมศึกษา

*

* P < .05

ตารางที่ 61 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของร้อยละ (เลขคณิตของคะแนนพฤติกรรม) จริยธรรมด้านความรับผิดชอบในการประชุมสภาในวาระเคยทำหรือไม่ ของคนไทย จำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้สถิติทดสอบเชฟเฟ (Scheffé)

ระดับการศึกษา	<ป.4	ป.ต้น	ป.ปลาย	ม.ต้น	ม.ปลาย	อนุปริญญา	ป.ตรี	สูงกว่า ป.ตรี
\bar{X}	2.2750	2.3897	2.4643	2.5758	2.5227	2.5426	2.5961	2.6979

< ป. 4	2.2750		
ป. ต้น	2.3897		
ป. ปลาย	2.4643		
ม. ต้น	2.5758		
ม. ปลาย	2.5227		
อนุปริญญา	2.5426		
ป. ตรี	2.5961		
สูงกว่า- ป. ตรี	2.6979	*	*

* $P < .05$

ตารางที่ 62 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมัธยฐานเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรม
จริยธรรมด้านความยุติธรรมในการประชุมสภาในมาตราเคยทำหรือไม่ ของคนไทย จำแนกตามระดับ
การศึกษา โดยใช้สถิติทดสอบเชฟเฟ (Scheffe)

ระดับการศึกษา	<ป.4	ป.ต้น	ป.ปลาย	ม.ต้น	ม.ปลาย	อนุปริญา	ป.ตรี	สูงกว่า ป. ตรี
	\bar{X} 2.1750	2.4559	2.5119	2.5152	2.4773	2.4947	2.5044	2.6875

< ป. 4	2.1750
ป. ต้น	2.4559
ป. ปลาย	2.5119
ม. ต้น	2.5152
ม. ปลาย	2.4773
อนุปริญา	2.4947
ป. ตรี	2.5044
สูงกว่า- ป. ตรี	2.6875 *

* $P < .05$

ตารางที่ 63 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรม
จริยธรรมด้านความยุติธรรมในความรับผิดชอบทางการเมือง ในมาตราเคยทำหรือไม่ ของคนไทย
จำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้สถิติทดสอบเชฟเฟ (Scheffé)

ระดับการศึกษา	<ป.4	ป.ต้น	ป.ปลาย	ม.ต้น	ม.ปลาย	อนุปริญญา	ป.ตรี	สูงกว่า ป.ตรี
	\bar{X} 1.9750	2.1765	2.2976	2.3788	2.2197	2.3085	2.2489	2.4167

< ป. 4	1.9750	
ป. ต้น	2.1765	
ป. ปลาย	2.2976	
ม. ต้น	2.3788	
ม. ปลาย	2.2197	
อนุปริญญา	2.3085	
ป. ตรี	2.2489	
สูงกว่า- ป. ตรี	2.4167	*

* $P < .05$

ตารางที่ 64 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรม
จรรยาบรรณด้านความรับผิดชอบในการประชุมสภาในมาตราเคยทำหรือไม่ ของคนไทย จำแนกตาม
ระดับการศึกษา โดยใช้สถิติทดสอบเชฟเฟ (Scheffe)

ระดับการศึกษา	<ป.4	ป.ต้น	ป.ปลาย	ม.ต้น	ม.ปลาย	อนุปริญา	ป.ตรี	สูงกว่า ป. ตรี
\bar{X}	2.4750	2.5809	2.5833	2.6818	2.7121	2.7021	2.7838	2.8542

< ป. 4	2.4750							
ป. ต้น	2.5809							
ป. ปลาย	2.5833							
ม. ต้น	2.6818							
ม. ปลาย	2.7121							
อนุปริญา	2.7021							
ป. ตรี	2.7838	*	*					
สูงกว่า- ป. ตรี	2.8542	*	*					

* $P < .05$

ตารางที่ 65 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของร้อยละเฉลี่ยเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรม
จริยธรรมด้านการรักษาระเบียบวินัยในการเลือกตั้งในมาตรเคยทำหรือไม่ ของคนไทย จำแนกตาม
ระดับการศึกษา โดยใช้สถิติทดสอบเชฟเฟ (Scheffe)

ระดับการศึกษา	<ป.4	ป.ต้น	ป.ปลาย	ม.ต้น	ม.ปลาย	อนุปริญญา	ป.ตรี	สูงกว่า ป.ตรี
	\bar{X} 2.3250	2.6176	2.5595	2.6364	2.7348	2.5904	2.7314	2.6667

< ป. 4	2.3250							
ป. ต้น	2.6176							
ป. ปลาย	2.5595							
ม. ต้น	2.6364							
ม. ปลาย	2.7348	*						
อนุปริญญา	2.5904							
ป. ตรี	2.7314	*						
สูงกว่า- ป. ตรี	2.6667							

* $P < .05$

ตารางที่ 66 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมัถนิยมเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรม
จริยธรรมด้านการรักษาระเบียบวินัยในการประชุมสภาในมาตราเคยทำหรือไม่ ของคนไทย จำแนก
ตามระดับการศึกษา โดยใช้สถิติทดสอบเชฟเฟ (Scheffe)

ระดับการศึกษา	<ป.4	ป.ต้น	ป.ปลาย	ม.ต้น	ม.ปลาย	อนุปริญา	ป.ตรี	สูงกว่า ป. ตรี
	\bar{X} 2.1500	2.3015	2.4286	2.4091	2.5152	2.4309	2.4891	2.6250

< ป. 4	2.1500							
ป. ต้น	2.3015							
ป. ปลาย	2.4286							
ม. ต้น	2.4091							
ม. ปลาย	2.5152							
อนุปริญา	2.4309							
ป. ตรี	2.4891							
สูงกว่า- ป. ตรี	2.6250	*	*					

* $P < .05$

ตารางที่ 67 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมด้านความยุติธรรมในความรับผิดชอบทางการเมือง ในมาตราเคยทำหรือไม่ ของคนไทย จำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้สถิติทดสอบเชฟเฟ (Scheffé)

ระดับการศึกษา	<ป.4	ป.ต้น	ป.ปลาย	ม.ต้น	ม.ปลาย	อนุปริญา	ป.ตรี	สูงกว่าป.ตรี
	2.2000	2.4853	2.5833	2.6061	2.5985	2.7021	2.6638	2.6563

< ป. 4	2.2000	
ป. ต้น	2.4853	
ป. ปลาย	2.5833	*
ม. ต้น	2.6061	*
ม. ปลาย	2.5985	*
อนุปริญา	2.7021	*
ป. ตรี	2.6638	*
สูงกว่า- ป. ตรี	2.6563	*

* $P < .05$

ผลการแสดงทดสอบความแตกต่าง เป็นรายคู่จากตารางที่ 59 ถึงตารางที่ 67 พบว่ากลุ่มสูงกว่าอุดมศึกษาจะมีความแตกต่างอื่น นี้ในพฤติกรรมความซื่อสัตย์ในการเลือกตั้งแตกต่างกับกลุ่มม. ต้น ความซื่อสัตย์ในการใช้อำนาจทางการเมืองแตกต่างกับกลุ่มอาชีวศึกษา ในพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อการประชุมสภาแตกต่างกับกลุ่มและควารับผิดชอบทางการเมืองน้อยกว่า ป. 4 และ ป. ต้น เช่นเดียวกับพฤติกรรมความยุติธรรมในการประชุมสภา พบว่าแตกต่างจากกลุ่มที่น้อยกว่า ป. 4 และพบว่าอุดมศึกษาและสูงกว่าอุดมศึกษาแตกต่างจากกลุ่ม น้อยกว่า ป. 4 และ ป. ต้น ในพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อการประชุมสภาและพบว่า เฉพาะกลุ่มสูงกว่าอุดมศึกษาที่แตกต่างจากน้อยกว่า ป. 4 และ ป. ต้น ในพฤติกรรมการมีระเบียบวินัยในการประชุมสภา ส่วนในพฤติกรรมความยุติธรรมที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อการเมืองนั้น กลุ่มน้อยกว่า ป. 4 ต่างจากทุกกลุ่ม ยกเว้นกลุ่ม ป. ต้น

ตารางที่ 68 แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (F) ของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมือง ในมาตรเคยกระทำหรือไม่ (1) และจะหรือไม่ (2) ของกลุ่มคนไทย จำแนกตามระดับอายุ

พฤติกรรมจริยธรรม ทางการเมือง	มาตร	20-30		31-40		41-50		51-60		>60		F
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
		1. ความซื่อสัตย์ในการเลือกตั้ง	1	2.41	.43	2.50	.47	2.57	.45	2.63	.42	
	2	2.64	.39	2.61	.44	2.63	.39	2.69	.40	2.67	.43	0.41
2. ความซื่อสัตย์ในการประชุมสภา	1	2.34	.46	2.39	.46	2.43	.47	2.47	.45	2.17	.25	1.59
	2	2.44	.40	2.41	.45	2.39	.49	2.54	.44	2.28	.36	1.22
3. ความซื่อสัตย์ในความรับผิดชอบ ทางการเมือง	1	1.64	.61	1.79	.68	1.71	.61	1.89	.64	1.83	.66	2.33
	2	2.38	.47	2.34	.47	2.29	.48	2.49	.58	2.44	.39	1.34
4. ความซื่อสัตย์ในการใช้อำนาจ ทางการเมือง	1	2.20	.41	2.29	.44	2.37	.47	2.39	.49	2.22	.51	3.66*
	2	2.63	.41	2.61	.40	2.59	.41	2.75	.33	2.56	.39	1.14
5. ความรับผิดชอบในการเลือกตั้ง	1	2.46	.47	2.59	.43	2.57	.46	2.78	.39	2.72	.36	5.93*
	2	2.69	.38	2.64	.42	2.61	.41	2.75	.41	2.83	.35	1.65

พฤติกรรมเจริญธรรม ทางการเมือง	มาตรา	20-30		31-40		41-50		51-60		>60		F
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
		6. ความรับผิดชอบในการประชุม สภา	1	2.54	.40	2.55	.42	2.55	.43	2.58	.41	
	2	2.73	.35	2.68	.37	2.71	.35	2.76	.28	2.72	.44	0.67
7. ความรับผิดชอบในความรับผิดชอบ ทางการเมือง	1	2.37	.36	2.48	.43	2.48	.43	2.63	.40	2.56	.46	5.48*
	2	2.65	.34	2.61	.43	2.59	.37	2.74	.33	2.56	.46	1.36
8. ความรับผิดชอบในการใช้อำนาจ ทางการเมือง	1	2.42	.40	2.47	.40	2.53	.44	2.67	.41	2.56	.30	4.01*
	2	2.59	.39	2.56	.41	2.56	.42	2.71	.39	2.72	.26	1.33
9. การรักษาระเบียบวินัยใน การเลือกตั้ง	1	2.38	.55	2.66	.45	2.56	.48	2.58	.46	2.56	.53	8.27*
	2	2.69	.43	2.70	.40	2.55	.48	2.60	.44	2.50	.43	2.60
10. การรักษาระเบียบวินัยใน การประชุมสภา	1	2.30	.49	2.39	.49	2.40	.47	2.36	.53	2.44	.53	1.21
	2	2.46	.45	2.45	.47	2.44	.49	2.43	.45	2.44	.63	0.06
11. การรักษาระเบียบวินัยใน ความรับผิดชอบทางการเมือง	1	2.58	.48	2.58	.50	2.55	.48	2.51	.51	2.61	.49	0.20
	2	2.61	.46	2.59	.46	2.59	.44	2.61	.42	2.72	.44	0.22
12. การรักษาระเบียบวินัยใน การใช้อำนาจทางการเมือง	1	2.17	.46	2.15	.53	2.17	.44	2.13	.42	2.17	.50	0.80
	2	2.20	.49	2.14	.50	2.14	.47	2.18	.45	2.33	.43	0.71
13. การเสียสละเพื่อส่วนรวมใน การเลือกตั้ง	1	1.92	.37	1.99	.42	1.97	.43	1.98	.50	1.86	.28	0.92
	2	2.25	.39	2.19	.44	2.22	.39	2.26	.43	2.31	.39	0.65

พฤติกรรมจริยธรรม ทางการเมือง	มาตรา	20-30		31-40		41-50		51-60		>60		F
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
		14. การเสียสละเพื่อส่วนรวมใน การประชุมสภา	1	2.05	.53	2.10	.52	2.16	.49	2.36	.53	
	2	2.31	.48	2.26	.54	2.20	.44	2.47	.46	2.39	.42	2.30
15. การเสียสละเพื่อส่วนรวมใน ความรับผิดชอบทางการเมือง	1	2.50	.40	2.47	.44	2.55	.41	2.56	.49	2.56	.39	0.69
	2	2.64	.39	2.55	.42	2.52	.44	2.69	.40	2.78	.36	3.06
16. การเสียสละเพื่อส่วนรวมใน ใช้อำนาจทางการเมือง	1	2.46	.37	2.59	.38	2.55	.39	2.61	.45	2.61	.42	3.97*
	2	2.73	.34	2.69	.37	2.70	.36	2.74	.35	2.89	.22	0.92
17. ความยุติธรรมในการเลือกตั้ง	1	1.55	.51	1.78	.49	1.76	.49	1.75	.47	1.44	.39	7.64*
	2	1.84	.46	1.89	.43	1.93	.47	1.89	.42	1.89	.65	0.86
18. ความยุติธรรมในการประชุมสภา	1	2.44	.47	2.57	.46	2.56	.52	2.58	.47	2.50	.56	2.79
	2	2.62	.43	2.63	.43	2.64	.46	2.71	.40	2.72	.44	0.40
19. ความยุติธรรมในความรับผิดชอบ ทางการเมือง	1	2.22	.38	2.30	.40	2.32	.49	2.35	.37	2.11	.42	2.53
	2	2.64	.37	2.60	.40	2.53	.42	2.71	.30	2.39	.42	2.76
20. ความยุติธรรมในการใช้อำนาจ ทางการเมือง	1	1.75	.52	1.90	.53	1.93	.47	2.15	.46	1.89	.55	7.00*
	2	2.17	.43	2.10	.45	2.08	.43	2.31	.42	2.11	.33	2.43

* P < .05

ผลในตารางที่ 68 นี้พบว่าความแตกต่างของพฤติกรรมจริยธรรมมีอยู่ 9 พฤติกรรม อันเป็นผลจากระดับอายุ ได้แก่ พฤติกรรมความซื่อสัตย์ การใช้อำนาจทางการเมือง มาตราที่ 1 ความรับผิดชอบในการเลือกตั้งมาตราที่ 1 เช่นเดียวกัน ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการใช้อำนาจทางการเมือง การรักษาระเบียบวินัยในการเลือกตั้ง การเสียสละเพื่อส่วนรวมในการประชุมสภา การเสียสละเพื่อส่วนรวมในการใช้อำนาจทางการเมือง และความยุติธรรมในการเลือกและการใช้อำนาจทางการเมือง ซึ่งผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่แสดงในตารางที่ 69-77 ซึ่งกล่าวถึง

ตารางที่ 69 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมัถถิมเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์ในการใช้อำนาจทางการเมืองในมาตราที่ 1 เดียวกันหรือไม่ ของกลุ่มคนไทยจำแนกตามอายุ โดยใช้สถิติทดสอบของเชฟเฟ (Scheffe)

อายุ (ปี)	20 - 30	31 - 40	41 - 50	51 - 60	> 60
\bar{X}	2.21	2.29	2.37	2.39	2.22
20 - 30	2.21				
31 - 40	2.29				
41 - 50	2.37	*			
51 - 60	2.39	*			
> 60	2.22				

* $P < .05$

ตารางที่ 70 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมีซิมิลีเลชคณิตของคะแนนพฤติกรรมด้านความรับผิดชอบในการเลือกตั้ง ในมาตราที่ 1 เคยกระทำหรือไม่ ของกลุ่มคนไทย จำแนกตามอายุ โดยใช้สถิติทดสอบของเชฟเฟ (Scheffe)

อายุ (ปี)		20 - 30	31 - 40	41 - 50	51 - 60	> 60
	\bar{X}	2.46	2.59	2.57	2.78	2.72
20 - 30	2.46					
31 - 40	2.59					
41 - 50	2.57					
51 - 60	2.78		*			
> 60	2.72					

* $P < .05$

ตารางที่ 71 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมีซิมิลีเลชคณิตของคะแนนพฤติกรรมด้านความรับผิดชอบในความรับผิดชอบในหน้าที่ ในมาตราที่ 1 เคยกระทำหรือไม่ ของกลุ่มคนไทย จำแนกตามอายุ โดยใช้สถิติทดสอบของเชฟเฟ (Scheffe)

อายุ (ปี)		20 - 30	31 - 40	41 - 50	51 - 60	> 60
	\bar{X}	2.37	2.48	2.48	2.63	2.56
20 - 30	2.37					
31 - 40	2.48					
41 - 50	2.48					
51 - 60	2.63		*			
> 60	2.56					

* $P < .05$

ตารางที่ 72 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรมด้านความรับผิดชอบในการใช้อำนาจทางการเมืองในมาตราที่ 1 เคยกระทำหรือไม่ ของกลุ่มคนไทย จำแนกตามอายุ โดยใช้สถิติทดสอบของเชฟเฟ (Scheffe)

อายุ (ปี)		20 - 30	31 - 40	41 - 50	51 - 60	> 60
	\bar{X}	2.42	2.48	2.53	2.67	2.56
20 - 30	2.42					
31 - 40	2.48					
41 - 50	2.53					
51 - 60	2.67		*			
> 60	2.56					

* $P < .05$

ตารางที่ 73 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรมด้านการรักษาระเบียบวินัยในการเลือกตั้งในมาตราที่ 1 เคยกระทำหรือไม่ ของกลุ่มคนไทย จำแนกตามอายุ โดยใช้สถิติทดสอบของเชฟเฟ (Scheffe)

อายุ (ปี)		20 - 30	31 - 40	41 - 50	51 - 60	> 60
	\bar{X}	2.38	2.66	2.56	2.58	2.56
20 - 30	2.38					
31 - 40	2.66		*			
41 - 50	2.56					
51 - 60	2.58					
> 60	2.56					

* $P < .05$

ตารางที่ 74 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรมด้านการเสียสละเพื่อส่วนรวมในการประชุมสภาในมาตราที่ 1 เคยกระทำหรือไม่ ของกลุ่มคนไทย จำแนกตามอายุ โดยใช้สถิติทดสอบของเชฟเฟ (Scheffe)

อายุ (ปี)		20 - 30	31 - 40	41 - 50	51 - 60	> 60
	\bar{X}	2.05	2.10	2.16	2.36	2.22
20 - 30	2.05					
31 - 40	2.10					
41 - 50	2.16					
51 - 60	2.36	*				
> 60	2.22					

* $P < .05$

ตารางที่ 75 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรมด้านการเสียสละเพื่อส่วนรวมในการใช้อำนาจทางการเมืองในมาตราที่ 1 เคยกระทำหรือไม่ของกลุ่มคนไทย จำแนกตามอายุ โดยใช้สถิติทดสอบของเชฟเฟ (Scheffe)

อายุ (ปี)		20 - 30	31 - 40	41 - 50	51 - 60	> 60
	\bar{X}	2.46	2.59	2.55	2.61	2.61
20 - 30	2.46					
31 - 40	2.59	*				
41 - 50	2.55					
51 - 60	2.61	*				
> 60	2.61	*				

* $P < .05$

ตารางที่ 76 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมีซิมิลี เลขคณิตของคะแนนพฤติกรรมด้านความยุติธรรมในการเลือกตั้งในมาตราที่ 1 เคยกระทำหรือไม่ ของกลุ่มคนไทย จำแนกตามอายุ โดยใช้สถิติทดสอบของเชฟเฟ (Scheffe)

อายุ (ปี)	20 - 30	31 - 40	41 - 50	51 - 60	> 60
\bar{X}	1.55	1.78	1.76	1.75	1.44
20 - 30	1.55				
31 - 40	1.78	*			
41 - 50	1.76	*			
51 - 60	1.75				
> 60	1.44				

* $P < .05$

ตารางที่ 77 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมีซิมิลี เลขคณิตของคะแนนพฤติกรรมด้านความยุติธรรมในการใช้อำนาจทางการเมืองในมาตราที่ 1 เคยกระทำหรือไม่ ของกลุ่มคนไทย จำแนกตามอายุ โดยใช้สถิติทดสอบของเชฟเฟ (Scheffe)

อายุ (ปี)	20 - 30	31 - 40	41 - 50	51 - 60	> 60
\bar{X}	1.75	1.90	1.93	2.15	1.89
20 - 30	1.75				
31 - 40	1.90				
41 - 50	1.93				
51 - 60	2.15	*			
> 60	1.89				

* $P < .05$

ผลการทดสอบรายคู่จากตารางที่ 69 ถึงตารางที่ 77 นี้พบว่ากลุ่มอายุที่แตกต่างจากกลุ่มอื่นมากที่สุดคือกลุ่มอายุ 20 - 30 ปี ที่พบว่าแตกต่างจากกลุ่ม 31 - 40 ปี 3 พฤติกรรม 41 - 50 ปี 2 พฤติกรรม และ 51 - 60 ปี 8 พฤติกรรม และมากกว่า 60 ปี หนึ่งพฤติกรรม ส่วนกลุ่มอายุอื่นนั้น ไม่พบความแตกต่างกันในรายพฤติกรรม

การเสนอผลจากตารางที่ 78 - 87 เป็นการเสนอค่าการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F) และค่าสถิติพื้นฐานของพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองของคนไทยตามตัวแปรภูมิลำเนา โดยตารางที่ 78 - 87 เป็นการเสนอผลทดสอบความแตกต่างรายคู่ที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 78 แสดงค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (F) ของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองโยมาตร์ที่ 1 เคยกระทำหรือไม่ และโยมาตร์ที่ 2 จะทำหรือไม่ ของกลุ่มคนไทย จำแนกตามภูมิลำเนา

n = 120 n = 120 n = 120 n = 120 n = 120

พฤติกรรมจริยธรรม ทางการเมือง	มาตรา	กทพ.		กลาง		เหนือ		ตอ. เชียงเหนือ		ใต้		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
		1. ความซื่อสัตย์-การเลือกตั้ง	1	2.43	.46	2.56	.41	2.41	.47	2.53	.45	
	2	2.67	.40	2.66	.39	2.59	.43	2.68	.38	2.58	.43	1.61
2. ความซื่อสัตย์-การบรรจุสภา	1	2.34	.45	2.26	.45	2.36	.47	2.42	.47	2.48	.43	3.74*
	2	2.44	.41	2.36	.45	2.40	.45	2.41	.43	2.52	.38	2.32
3. ความซื่อสัตย์-ความรับผิดชอบ ทางการเมือง	1	1.68	.63	1.68	.64	1.79	.63	1.63	.62	1.75	.64	1.24
	2	2.33	.43	2.65	.50	2.44	.46	2.44	.51	2.34	.48	2.98
4. ความซื่อสัตย์-การใช้อำนาจ ทางการเมือง	1	2.23	.45	2.23	.41	2.18	.42	2.35	.46	2.33	.42	3.21
	2	2.59	.46	2.59	.38	2.61	.42	2.69	.36	2.65	.38	1.36
5. ความรับผิดชอบ-การเลือกตั้ง	1	2.51	.45	2.53	.44	2.54	.48	2.58	.46	2.51	.46	.48
	2	2.63	.40	2.68	.38	2.69	.43	2.74	.37	2.63	.40	1.74

n = 120 n = 120 n = 120 n = 120 n = 120

พฤติกรรมวิจัยรวม ทางการเมือง	มาตรา	กทม.		กลา		เหนือ		ตอ.เจียงเหนือ		ใต้		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
6. ความรับผิดชอบ-การประชุมสภา	1	2.56	.42	2.46	.36	2.57	.41	2.56	.44	2.57	.41	1.65
	2	2.70	.40	2.68	.34	2.74	.34	2.73	.36	2.73	.32	.63
7. ความรับผิดชอบ-ความรับผิดชอบทางการเมือง	1	2.33	.41	2.45	.39	2.45	.40	2.43	.40	2.49	.39	2.64
	2	2.60	.41	2.60	.35	2.65	.36	2.68	.37	2.62	.34	.95
8. ความรับผิดชอบ-การใช้อำนาจทางการเมือง	1	2.41	.42	2.41	.41	2.48	.42	2.50	.41	2.53	.38	2.10
	2	2.53	.41	2.65	.38	2.58	.40	2.57	.42	2.60	.37	1.49
9. การรักษาระเบียบวินัย-การเลือกตั้ง	1	2.49	.54	2.38	.53	2.45	.52	2.54	.54	2.60	.45	3.06*
	2	2.65	.44	2.58	.46	2.62	.45	2.74	.39	2.71	.41	2.63
10. การรักษาระเบียบวินัย-การประชุมสภา	1	2.28	.48	2.26	.44	2.31	.51	2.43	.51	2.45	.47	4.15
	2	2.55	.39	2.35	.47	2.40	.49	2.49	.50	2.47	.43	3.68
11. การรักษาระเบียบวินัย-ความรับผิดชอบต่อทางการเมือง	1	2.57	.48	2.48	.51	2.52	.52	2.60	.47	2.68	.42	2.86
	2	2.60	.41	2.56	.48	2.61	.48	2.63	.45	2.64	.43	.53
12. การรักษาระเบียบวินัย-การใช้อำนาจทางการเมือง	1	2.16	.49	2.27	.45	2.11	.47	2.11	.50	2.15	.43	2.20
	2	2.20	.56	2.28	.46	2.14	.45	2.08	.50	2.16	.43	3.01*
13. การเสียสละเพื่อส่วนรวม-การเลือกตั้ง	1	1.92	.38	1.88	.36	1.95	.44	1.93	.37	2.05	.42	2.88*
	2	2.25	.40	2.24	.39	2.24	.41	2.21	.41	2.21	.41	.32

n = 120 n = 120 n = 120 n = 120 n = 120

พฤติกรรมจริยธรรม ทางการเมือง	มาตรา	กทม.		กลา		เหนือ		ตอ. เชียงเหนือ		ใต้		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
14. การเสียสละเพื่อส่วนรวม- การประชุมสภา	1	2.04	.48	2.06	.52	2.05	.52	2.09	.58	2.26	.50	3.54*
	2	2.28	.46	2.24	.53	2.30	.49	2.31	.51	2.33	.48	
15. การเสียสละเพื่อส่วนรวม- ความรับผิดชอบทางการเมือง	1	2.50	.43	2.38	.40	2.49	.41	2.56	.43	2.58	.39	4.22*
	2	2.59	.42	2.60	.44	2.59	.42	2.65	.40	2.61	.38	
16. การเสียสละเพื่อส่วนรวม- การใช้อำนาจทางการเมือง	1	2.47	.41	2.48	.37	2.49	.40	2.59	.33	2.56	.39	2.39
	2	2.70	.40	2.72	.33	2.72	.35	2.75	.32	2.71	.36	
17. ความยุติธรรม-การเลือกตั้ง	1	1.69	.55	1.60	.45	1.62	.51	1.73	.53	1.62	.49	1.30
	2	1.89	.54	1.82	.36	1.83	.45	1.95	.43	1.85	.47	
18. ความยุติธรรม-การประชุมสภา	1	2.41	.55	2.48	.47	2.47	.45	2.58	.47	2.57	.43	2.65
	2	2.56	.50	2.65	.42	2.60	.45	2.72	.38	2.65	.40	
19. ความยุติธรรม-ความรับผิดชอบทางการเมือง	1	2.25	.42	2.18	.38	2.24	.44	2.31	.37	2.32	.39	2.49
	2	2.63	.36	2.56	.40	2.60	.43	2.68	.31	2.60	.40	
20. ความยุติธรรม-การใช้อำนาจทางการเมือง	1	1.73	.52	1.85	.47	1.80	.48	1.87	.56	1.94	.58	2.64
	2	2.09	.44	2.15	.46	2.18	.40	2.13	.45	2.18	.43	

* P < .05

ผลจากตารางที่ 78 แสดงค่าความแตกต่างของพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองของคนไทยอื่น เป็นผลจากตัวแปรภูมิภาคเพียง 9 พฤติกรรมดังนี้ คือ พฤติกรรมความซื่อสัตย์ในการประชุมสภามาตราที่ 1 พฤติกรรมความรักษาระเบียบวินัยในการเลือกตั้ง มาตราที่ 1 และการรักษาระเบียบวินัยในการประชุมสภาทั้ง 2 มาตรา การรักษาระเบียบวินัยเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางการเมืองมาตราที่ 1 การใช้อำนาจทางการเมืองมาตราที่ 2 และการเสียสละเพื่อส่วนรวมในการเลือกตั้งมาตราที่ 1 เช่นเดียวกัน ในการประชุมสภาและความรับผิดชอบทางการเมือง รวมทั้งสิ้น 9 พฤติกรรม และผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยแสดงในตารางที่ 79 - 88 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 79 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมัธยฐานเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์ในการประชุมสภาในมาตราที่ 1 เคยกระทำหรือไม่ ของกลุ่มคนไทย จำแนกตามภูมิภาค โดยใช้สถิติทดสอบของเชฟเฟ (Scheffe)

ภูมิภาค	กทม.	กลาง	เหนือ	ตอ.เฉียงเหนือ	ใต้	
ภูมิภาค	กทม.	กลาง	เหนือ	ตอ.เฉียงเหนือ	ใต้	
	\bar{X}	2.3375	2.2625	2.3636	2.4167	2.4748
กทม.	2.3375					
กลาง	2.2625					
เหนือ	2.3636					
ตอ.เฉียงเหนือ	2.4167					
ใต้	2.4748				*	

* $P < .05$

ตารางที่ 80 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมัธยฐานเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรมด้านการรักษาระเบียบวินัยในการเลือกตั้งในมาตราที่ 1 เคยกระทำหรือไม่ ของกลุ่มคนไทยจำแนกตามภูมิภาค โดยใช้สถิติทดสอบของเชฟเฟ (Scheffe)

ภูมิภาค	กทม.	กลาง	เหนือ	ตอ.เฉียงเหนือ	ใต้
\bar{X}	2.4917	2.3833	2.4545	2.5417	2.6008
กทม.	2.4917				
กลาง	2.3833				
เหนือ	2.4545				
ตอ.เฉียงเหนือ	2.5417				
ใต้	2.6008		*		

* $P < .05$

ตารางที่ 81 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมัธยฐานเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรมด้านการรักษาระเบียบวินัยในการประชุมสภาในมาตราที่ 1 เคยกระทำหรือไม่ ของกลุ่มคนไทย จำแนกตามภูมิภาค โดยใช้สถิติทดสอบของเชฟเฟ (Scheffe)

ภูมิภาค	กทม.	กลาง	เหนือ	ตอ.เฉียงเหนือ	ใต้
\bar{X}	2.2792	2.2583	2.3058	2.4292	2.4538
กทม.	2.2792				
กลาง	2.2583				
เหนือ	2.3058				
ตอ.เฉียงเหนือ	2.4292				
ใต้	2.4538		*		

* $P < .05$

ตารางที่ 82 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรมด้านการรักษาระเบียบวินัยในความรับผิดชอบในมาตราที่ 1 เคยกระทำหรือไม่ ของกลุ่มคนไทย จำแนกตามภูมิภาค โดยใช้สถิติทดสอบของเชฟเฟ (Scheffe)

ภูมิภาค	กม.	กลาง	เหนือ	ตอ.เจียงเหนือ	ใต้	
ภูมิภาค	\bar{X}	2.5750	2.4833	2.5207	2.6000	2.6765
กม.	2.5750					
กลาง	2.4833					
เหนือ	2.5207					
ตอ.เจียงเหนือ	2.6000					
ใต้	2.6765		*			

* $P < .05$

ตารางที่ 83 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรมด้านการเสียสละเพื่อส่วนรวมในการเลือกตั้ง ในมาตราที่ 1 เคยกระทำหรือไม่ ของกลุ่มคนไทย จำแนกตามภูมิภาค โดยใช้สถิติทดสอบของเชฟเฟ (Scheffe)

ภูมิภาค	กม.	กลาง	เหนือ	ตอ.เจียงเหนือ	ใต้	
ภูมิภาค	\bar{X}	1.9208	1.8833	1.9504	1.9333	2.0483
กม.	1.9208					
กลาง	1.8833					
เหนือ	1.9504					
ตอ.เจียงเหนือ	1.9333					
ใต้	2.0483		*			

* $P < .05$

ตารางที่ 84 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรมด้านการเสียสละเพื่อส่วนรวมในการประชุมสภาในมาตราที่ 1 เคยกระทำหรือไม่ ของกลุ่มคนไทย จำแนกตามภูมิลำเนา โดยใช้สถิติทดสอบของเชฟเฟ (Scheffe)

ภูมิลำเนา	กม.	กลาง	เหนือ	ตอ.เจียงเหนือ	ใต้
\bar{X}	2.0375	2.0583	2.0537	2.0958	2.2563
กม.	2.0375				
กลาง	2.0583				
เหนือ	2.0537				
ตอ.เจียงเหนือ	2.0958				
ใต้	2.2563		*		

* $P < .05$

ตารางที่ 85 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนพฤติกรรมด้านการเสียสละเพื่อส่วนรวมในความรับผิดชอบในหน้าที่ในมาตราที่ 1 เคยกระทำหรือไม่ ของกลุ่มคนไทย จำแนกตามภูมิลำเนา โดยใช้สถิติทดสอบของเชฟเฟ (Scheffe)

ภูมิลำเนา	กม.	กลาง	เหนือ	ตอ.เจียงเหนือ	ใต้
\bar{X}	2.5000	2.3833	2.4959	2.5583	2.5840
กม.	2.5000				
กลาง	2.3833				
เหนือ	2.4959				
ตอ.เจียงเหนือ	2.5583				
ใต้	2.5840		*		

* $P < .05$

ตารางที่ 86 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของวัชฉิมิ เลขคณิตของคะแนนพฤติกรรมด้านการรักษาระเบียบวินัยในการประชุมสภาในมาตราที่ 1 เคยกระทำหรือไม่ ของกลุ่มคนไทย จำแนกตามภูมิลำเนา โดยใช้สถิติทดสอบของเชฟเฟ (Scheffé)

ภูมิลำเนา	กทม.	กลาง	เหนือ	ตอ.เฉียงเหนือ	ใต้
\bar{X}	2.5542	2.3458	2.4050	2.4917	2.4664
กทม.	2.5542				
กลาง	2.3458				
เหนือ	2.4050				
ตอ.เฉียงเหนือ	2.4917				
ใต้	2.4664		*		

* $P < .05$

ตารางที่ 87 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ของวัชฉิมิ เลขคณิตของคะแนนพฤติกรรมด้านการรักษาระเบียบวินัยในการใช้อำนาจทางการเมืองในมาตราที่ 1 เคยกระทำหรือไม่ ของกลุ่มคนไทย จำแนกตามภูมิลำเนา โดยใช้สถิติทดสอบของเชฟเฟ (Scheffé)

ภูมิลำเนา	กทม.	กลาง	เหนือ	ตอ.เฉียงเหนือ	ใต้
\bar{X}	2.2042	2.2875	2.1364	2.0833	2.1639
กทม.	2.2042				
กลาง	2.2875				
เหนือ	2.1364				
ตอ.เฉียงเหนือ	2.0833		*		
ใต้	2.1639				

* $P < .05$

ผลจากตารางที่ 79 ถึงตารางที่ 87 พบว่ากลุ่มคนไทยในภูมิภาค ภาคใต้จะแตกต่างจากภาคกลางถึง 7 พฤติกรรมที่พบความแตกต่างและต่างจากกรุงเทพมหานคร 1 พฤติกรรม คือ การเลี้ยงสัตว์เพื่อส่วนรวมในการประชุมสภา นอกจากนี้พบว่ากลุ่มภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความแตกต่างในพฤติกรรมการรักษาระเบียบวินัยเกี่ยวกับการใช้อำนาจทางการเมือง ส่วนคนไทยในกลุ่มภูมิภาคอื่นนั้น ไม่พบค่าความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ จะพบว่านักการเมืองภาคใต้จะมีคะแนนค่าเฉลี่ยในพฤติกรรมการรักษาระเบียบวินัยสูงกว่าภาคอื่นเกือบทุกพฤติกรรม นอกจากนี้พฤติกรรมการรักษาระเบียบวินัยในการประชุมสภาซึ่งต่ำกว่านักการเมืองกรุงเทพมหานคร

ผลการวิจัยเมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F) พบว่าตัวแปรต่าง ๓ ส่งผลไปยังพฤติกรรมการจริยธรรมทางการเมืองในกลุ่มคนไทยมากกว่านักการเมืองไทย ตัวแปรที่ศึกษาส่งผลต่อพฤติกรรมการจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมืองค่อนข้างน้อยพฤติกรรม

ตอนที่ 4 ในส่วนนี้เป็นการเสนอผลในตอนที่ 4 เป็นคะแนนประเมินระดับความถูกต้องของพฤติกรรมการจริยธรรมทางการเมืองของคนไทยและนักการเมืองไทยในตารางที่ 88

ตารางที่ 88 แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่า t test ของคะแนนการประเมินระดับความถูกต้องของพฤติกรรมการจริยธรรมทางการเมืองของคนไทยและนักการเมืองไทย

พฤติกรรมจริยธรรม: ทางการเมือง	นักการเมืองไทย		คนไทย		t-test
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. ความซื่อสัตย์ในการเลือกตั้ง	4.16	0.54	4.14	0.61	5.38*
2. ความซื่อสัตย์ในการประชุมสภา	4.51	0.45	3.88	0.60	12.21*
3. ความซื่อสัตย์ในความรับผิดชอบทางการเมือง	4.21	0.63	4.03	0.55	2.61*
4. ความซื่อสัตย์ในการใช้อำนาจทางการเมือง	4.59	0.53	4.32	0.58	4.58*

พฤติกรรมจริยธรรม ทางการเมือง	นักการเมืองไทย		คนไทย		t-test
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
5. ความรับผิดชอบในการเลือกตั้ง	3.31	0.57	4.08	0.60	-12.54*
6. ความรับผิดชอบในการประชุมสภา	4.52	0.44	4.25	0.54	5.61*
7. ความรับผิดชอบในความรับผิดชอบทางการเมือง	4.40	0.56	4.06	0.59	5.58*
8. ความรับผิดชอบในการใช้อำนาจทางการเมือง	4.25	0.50	4.00	0.56	4.45*
9. การรักษาระเบียบวินัยในการเลือกตั้ง	4.43	0.56	4.29	0.52	2.31*
10. การรักษาระเบียบวินัยในการประชุมสภา	4.41	0.48	4.02	0.69	6.97*
11. การรักษาระเบียบวินัยในความรับผิดชอบทางการเมือง	4.24	0.51	4.19	0.60	1.03
12. การรักษาระเบียบวินัยในการใช้อำนาจทางการเมือง	4.45	0.75	4.25	0.76	2.35*
13. การเสียสละเพื่อส่วนรวมในการเลือกตั้ง	4.25	0.67	3.84	0.70	5.57*
14. การเสียสละเพื่อส่วนรวมในการประชุมสภา	2.05	0.78	3.64	0.62	-19.20*
15. การเสียสละเพื่อส่วนรวมในความรับผิดชอบทางการเมือง	4.49	0.40	4.04	0.52	10.10*
16. การเสียสละเพื่อส่วนรวมในการใช้อำนาจทางการเมือง	3.59	0.56	4.44	0.53	-14.09*

พฤติกรรมจริยธรรม ทางการเมือง	นักการเมืองไทย		คนไทย		t-test
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
17. ความยุติธรรมในการเลือกตั้ง	4.03	0.70	2.99	0.71	13.54*
18. ความยุติธรรมในการประชุมสภา	4.31	0.53	4.11	0.61	3.35*
19. ความยุติธรรมในความรับผิดชอบ ของทางการเมือง	4.69	0.48	4.21	0.62	8.68*
20. ความยุติธรรมในการใช้อำนาจ ทางการเมือง	3.86	0.56	3.47	0.62	6.41*

* $P < .05$

จากตารางที่ 88 พบว่าค่า t ของคะแนนประเมินระดับความถูกต้องของพฤติกรรมจริยธรรมของคนไทยและนักการเมืองไทยแตกต่างกันทุกพฤติกรรม นอกจากการรักษาระเบียบวินัยเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางการเมือง ซึ่งสอดคล้องกับคะแนนจากมาตรวัดพฤติกรรมจริยธรรมที่พบว่านักการเมืองไทยและคนไทยมีพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองแตกต่างกันเกือบทุกพฤติกรรม

ตารางที่ 89 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างมาตร คือมาตรที่ 1 เคยทำหรือไม่ถึงมาตรที่ 2 จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาสของนักการเมืองไทยและคนไทยตามรายพฤติกรรมทั้ง 20 พฤติกรรม

พฤติกรรม มาตร	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
นักการเมืองไทย	.824	.833	.454	.574	.881	.731	.698	.903	.784	.796	.889
คนไทย	.654	.600	.436	.525	.548	.646	.550	.610	.480	.502	.758
พฤติกรรม มาตร	12	13	14	15	16	17	18	19	20		
นักการเมืองไทย	.902	.650	.893	.670	.819	.897	.875	.332	.878		
คนไทย	.759	.520	.628	.604	.473	.630	.699	.437	.599		

ผลจากตารางที่ 89 แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมจริยธรรมที่นักการเมือง มีแนวโน้มจะกระทำในลำดับสูง (<.80) มีถึง 10 พฤติกรรม ขณะที่ในกลุ่มคนไทยพบค่าสหสัมพันธ์ที่ <.60 เพียง 10 พฤติกรรม และ <.70 เพียง 2 พฤติกรรม และเมื่อตรวจสอบตามคะแนนประเมินระดับความถูกต้องพบว่าในกลุ่มนักการเมืองตาม ไม่สอดคล้องระหว่างการประเมินความถูกต้อง กับคะแนนความสัมพันธ์ระหว่าง 2 มาตรมีอยู่สองพฤติกรรม ได้แก่ พฤติกรรมที่ 14 การเสียสละเพื่อส่วนรวมในการประชุมสภา พฤติกรรมที่ 16 การเสียสละเพื่อช่วยรวมในการใช้อำนาจทางการเมือง ซึ่งแผนการประเมินจะอยู่ในระดับระหว่างตัดสินไม่ได้กับถูก (.59) แต่ในค่าสหสัมพันธ์ระหว่างสองมาตรอยู่ในระดับสูงกว่า .80 ซึ่งแสดงถึงแนวโน้มในการกระทำสูง

ส่วนในกลุ่มคนไทยพบความไม่สอดคล้องระหว่างระดับประเมินความถูกต้อง กับคะแนน สหสัมพันธ์ระหว่างมาตรอยู่สามพฤติกรรมเช่นกัน คือ พฤติกรรมที่ 14 พบค่าประเมินระดับความ ถูกต้องอยู่ในเกณฑ์ตัดสินไม่ได้ (3.64) แต่ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างมาตรสูงกว่า .60 และในพฤติกรรม ที่ 17 ตามพฤติกรรมในการเลือกตั้งพบค่าประเมินระดับความถูกต้องในเกณฑ์ผิด (2.29) แต่ค่า สหสัมพันธ์ < .60 และในพฤติกรรมที่ 20 พฤติกรรมความยุติธรรมในการใช้อำนาจทางการเมือง พบว่าคะแนนระดับความถูกต้องเท่ากับ 3.47 ในขณะที่ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างมาตร คือ .599

การอภิปรายผล

การวิจัยเป็นการวิจัยเชิงสำรวจพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมืองไทยและคนไทย โดยมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมืองไทยและคนไทย
 2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองของคนไทยตามตัวแปรสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างระดับการศึกษา อายุ และภูมิลำเนา
 3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมืองไทยตามตัวแปรระดับการศึกษา อายุ ภูมิลำเนา และประสบการณ์ทางการเมือง
- ฉะนั้นการอภิปรายผลจะอภิปรายผลเป็น 2 ขั้นตอน คือ

1. อภิปรายผลการศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองระหว่างนักการเมืองไทยและคนไทยตามมาตรวัดพฤติกรรมและแบบประเมินระดับความถูกต้องของพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมือง
2. อภิปรายผลเปรียบเทียบพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองของกลุ่มนักการเมืองและกลุ่มคนไทย ตามตัวแปรที่ศึกษา

1. อภิปรายผลการศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมือง ระหว่างนักการเมืองไทยและคนไทย ตามมาตรวัดพฤติกรรมและแบบประเมินระดับความถูกต้องของพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมือง

จากผลการวิจัยในตารางที่ 6 พบว่า พฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองระหว่างคนไทยกับนักการเมืองไทยพบค่าความแตกต่างกันเกือบทุกพฤติกรรม พฤติกรรมที่ไม่พบค่าความแตกต่างมีเพียงพฤติกรรมเดียว คือ การรักษาระเบียบวินัยในการใช้อำนาจทางการเมืองในมาตราที่ 2 ที่พบว่าทั้งคนไทยและนักการเมืองไทยมีคะแนนอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานโดยที่นักการเมืองไทยมีคะแนนอาจจะทำสูงกว่าคนไทยเล็กน้อย และเมื่อพิจารณาค่า t ของแบบวัดระดับความถูกต้องก็พบว่า คนไทยและนักการเมืองไทยต่างกันทุกพฤติกรรม นอกจากการรักษาระเบียบวินัยเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางการเมือง โดยทั้งสองกลุ่มเห็นว่าเป็นพฤติกรรมที่ถูกที่ควร โดยนักการเมืองไทยจะเห็นว่าถูกและควรสูงกว่ากลุ่มคนไทยเล็กน้อย หากเปรียบเทียบบุคคลทั้งสองกลุ่มถึงพฤติกรรมที่เห็นว่าจะทำแน่ ๓ และเป็นพฤติกรรมที่ถูกที่ควร 10 พฤติกรรม นั้น อาจจะมีจำแนกได้ดังนี้

ตารางที่ 90 แสดงค่าดัชนีชี้วัดคุณภาพชีวิตที่คนไทยและพฤติกรรมที่ประเมินว่าถูกที่สุด และ
 นักการเมืองไทยจะทำแน่ ๓ (< 2.34) 5 พฤติกรรมแรก

คนไทย		นักการเมืองไทย	
<u>จะทำแน่ ๓</u>			
1. ความรับผิดชอบต่อการประชุมสภา	2.72	1. ความรับผิดชอบต่อการประชุมสภา	2.96
2. การเสียสละเพื่อส่วนรวมในการใช้อำนาจทางการเมือง	2.72	2. ความรับผิดชอบต่อเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อทางการเมือง	2.95
3. ความรับผิดชอบต่อเกี่ยวกับการเลือกตั้ง	2.67	3. ความยุติธรรมในความรับผิดชอบต่อทางการเมือง	2.93
4. ความซื่อสัตย์ในการเลือกตั้ง	2.64	4. ความซื่อสัตย์ในการใช้อำนาจทางการเมือง	2.92
5. ความยุติธรรมในการประชุมสภา	2.64	5. ความซื่อสัตย์ในการประชุมสภา	2.91
<u>พฤติกรรมที่ถูกต้องที่สุด</u>			
1. การเสียสละเพื่อส่วนรวมในการใช้อำนาจทางการเมือง	4.44	1. ความยุติธรรมในความรับผิดชอบต่อทางการเมือง	4.69
2. ความซื่อสัตย์ในการใช้อำนาจทางการเมือง	4.32	2. ความซื่อสัตย์ในการใช้อำนาจทางการเมือง	4.59
3. การรักษาระเบียบวินัยในการเลือกตั้ง	4.29	3. ความรับผิดชอบต่อการประชุมสภา	4.52
4. ความรับผิดชอบต่อการประชุมสภา	4.25	4. ความซื่อสัตย์ในการประชุมสภา	4.51
5. การรักษาระเบียบวินัยในการใช้อำนาจทางการเมือง	4.25	5. การเสียสละเพื่อส่วนรวมในความรับผิดชอบต่อทางการเมือง	4.49

ผลจากตารางที่ 90 พบว่าทั้งคนไทยและนักการเมืองไทยให้ความสำคัญสูงสุดที่จะทำเน ๓ สูงสุดเหมือนกัน คือ ความรับผิดชอบในการประชุมสภา ส่วนพฤติกรรมลำดับที่ 2-5 นั้น แตกต่างกัน โดยคนไทยจะเน้นเรื่องการเลือกตั้ง โดยในกลุ่มคนไทยเน้นที่การรักษาระเบียบวินัยในการเลือกตั้ง เป็นพฤติกรรมที่มีระดับความถูกต้องในระดับที่ 3 และความซื่อสัตย์ในการเลือกตั้งเป็นพฤติกรรมที่จะทำเน ๓ ในระดับที่ 4 ซึ่งจะเห็นว่าคนไทยส่วนใหญ่นั้นเมื่อหมดหน้าที่ในการเลือกตั้งแล้วก็ขาดความสนใจพฤติกรรมทางการเมืองในเรื่องอื่น ๓ อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะพฤติกรรมจริยธรรมของนักการเมืองที่ตนเลือกไป นอกจากการพฤติกรรมประชุมสภาที่คนไทยอาจมีส่วนได้รับรู้ด้วยเท่านั้น ส่วนกลุ่มนักการเมืองนั้นเน้นเรื่องการใช้อำนาจทางการเมือง และการประชุมสภา แต่ไม่ได้ให้ความสำคัญกับการเลือกตั้ง ซึ่งพบว่าทั้งพฤติกรรมที่นักการเมืองจะทำเน ๓ และประเมินว่ามีความถูกต้องในระดับสูง เป็นพฤติกรรมทางการเมืองเกี่ยวกับการประชุมและการใช้อำนาจทางการเมือง และความรับผิดชอบทางการเมืองเท่านั้น มีเพียงพฤติกรรมเดียวที่เสียสละเพื่อส่วนรวม คือ พฤติกรรมเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อทางการเมืองเท่านั้น

ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ วิศิษฐ์ เอี่ยมบริบูรณ์ (2530) ซึ่งได้ศึกษาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 88 คน พบว่า นักการเมืองที่มีการศึกษาสูงจะยึดบทบาท โดยมุ่งพรรคการเมือง และหน้าที่ทางการเมืองเป็นหลักมากกว่าเน้นเรื่องการเลือกตั้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเน้นเรื่องความซื่อสัตย์ในการใช้อำนาจทางการเมือง ซึ่งในการวิจัยนี้ก็พบว่านักการเมืองให้ความสำคัญเป็นพฤติกรรมจะทำเน ๓ เป็นลำดับที่ 4 และประเมินเป็นพฤติกรรมที่ถูกที่ควรอยู่ในลำดับที่ 2

แต่อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาต่อผลค่าสหสัมพันธ์ระหว่างมาตรฐาน เมื่อดูศักยภาพพฤติกรรมแล้วพบว่ากลุ่มนักการเมืองมีคะแนนศักยภาพพฤติกรรมอยู่ในระดับสูงเกือบทุกพฤติกรรม ไม่ว่าจะเป็นพฤติกรรมที่ 1 ความซื่อสัตย์ในการเลือกตั้งพฤติกรรมที่ 2 ความซื่อสัตย์ในการประชุมสภา และพฤติกรรมที่ 5 ความรับผิดชอบในการเลือกตั้งและพฤติกรรมที่มีศักยภาพจะกระทำสูงลุดมี 2 พฤติกรรม คือ พฤติกรรมที่ 8 ความรับผิดชอบต่อการใช้งานทางการเมือง และพฤติกรรมที่ 12 การรักษาระเบียบวินัยในการใช้อำนาจทางการเมือง ตามข้อมูลที่ปรากฏที่ระบุ นักการเมืองไทยมีความตั้งใจที่จะใช้อำนาจทางการเมืองอย่างมีคุณธรรม และมีแนวโน้มจะมีความซื่อสัตย์ในการเลือกตั้งมากขึ้น แต่ทั้งนี้อาจเป็นได้ว่านักการเมืองที่ตอบแบบสำรวจทั้ง 100 ท่านนี้เป็นนักการเมืองกลุ่มที่มีความรับผิดชอบ และมีความตั้งใจที่จะทำหน้าที่ของตนดีอยู่แล้ว แต่อย่างไรก็ตามมีนักการเมืองตอบแบบสำรวจคืนมาเกินกว่า 100 ท่าน แต่ผู้วิจัยได้คัดเอาแบบสำรวจที่ไม่สมบูรณ์ หรือแสดงการตอบอย่างไม่ร่วมมือออกจากกลุ่มตัวอย่างไป เนื่องจากนักการเมืองบางท่านยังมีความเข้าใจคลาด

เคลื่อนเกี่ยวกับงานวิจัยโดยไม่เชื่อว่า กระบวนการทางการวิจัยที่ถูกต้องนั้น จะสามารถทำให้ทราบได้ถึงสภาพที่เป็นอยู่ของพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองได้

ผลการวิจัยในตารางที่ 88 นี้ ยังได้แสดงถึงค่าศักยภาพพฤติกรรมของคนไทย พบว่าค่าสหสัมพันธ์ของคนไทยเกือบทุกพฤติกรรมอยู่ในระดับต่ำกว่า 70 นอกจากพฤติกรรมที่ 11 การรักษาระเบียบวินัยในความรับผิดชอบทางการเมือง และการรักษาระเบียบวินัยในการใช้อำนาจทางการเมือง ซึ่งแสดงว่าสิ่งที่คนไทยเห็นว่าถูก และบอกว่าจะทำแน่ ๆ นั้น คนไทยอาจจะไม่ทำจริง ๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะคนไทยส่วนใหญ่ยังไม่ตระหนักว่าตนเองมีหน้าที่รับผิดชอบทางการเมือง ไม่ค่อยกว่านักการเมืองเหมือนกัน เช่น การไม่ออกเสียงเลือกตั้ง การคอยติดตามผลงานของนักการเมือง และการรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง ในฐานะเป็นพลเมืองไทย

2. อภิปรายผลการศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองของกลุ่มนักการเมืองและกลุ่มคนไทยตามตัวแปรที่ศึกษาตามลำดับดังนี้

2.1 สถานภาพของผู้ตอบ ผลการวิจัยเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบพบว่านักการเมือง เป็นกลุ่มที่มีความแตกต่างในพฤติกรรมจริยธรรมกับกลุ่มอาชีพอื่น เกือบทุกกลุ่มมีเพียง 3 พฤติกรรมที่ไม่แตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างสถานภาพอื่นเลย คือ 1. ความรับผิดชอบการใช้อำนาจทางการเมือง 2. การรักษาระเบียบวินัยในความรับผิดชอบทางการเมือง และ 3. การรักษาระเบียบวินัยในการใช้อำนาจทางการเมือง และกลุ่มที่พบว่ามีความสนใจพฤติกรรมทางการเมืองน้อย เพราะพฤติกรรมจะอยู่ในระดับอาจจะทำมากกว่ากลุ่มอื่น คือ กลุ่มผู้ใช้แรงงาน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของบุญเลิศ ธีระตระกูล (2527) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของกรรมกรไทย โดยศึกษากรรมกรท่าเรือแห่งประเทศไทยพบว่า โดยทั่วไปกรรมกรจะเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับต่ำ และส่วนรวมนี้จะสนใจเกี่ยวกับการเลือกตั้งมากที่สุด กลุ่มสถานภาพอื่นนั้นพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญเพียง 1 - 2 พฤติกรรม ซึ่งพฤติกรรมในกลุ่มสถานภาพอื่นที่มีใช้นักการเมือง ไม่มีความแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธีระพลเกษมสุวรรณ (2528) ซึ่งทำงานวิจัยเรื่องความรู้สึกเป็นห่วงทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมการเมืองของประชาชนในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยคนกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 20 ปีบริบูรณ์ขึ้นไปที่มีอาชีพต่าง ๆ กัน 400 คน และพบว่าอาชีพไม่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกเป็นห่วงทางการเมืองของบุคคล

2.2 ระดับการศึกษา ในตารางวิเคราะห์ความแปรปรวน (ค่า F) ตัวแปรระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม พบว่า ในกลุ่มนักการเมืองมีความแตกต่าง 3 พฤติกรรม คือ พฤติกรรมจริยธรรม ความซื่อสัตย์เกี่ยวกับการใช้อำนาจทางการเมือง ซึ่งพบว่ากลุ่มอาชีพศึกษา

และกลุ่มมัธยมศึกษาแตกต่างจากกลุ่มอุดมศึกษา และยังพบว่ากลุ่มมัธยมศึกษาต่างจากกลุ่มอาชีวศึกษาและกลุ่มอุดมศึกษาในพฤติกรรมความซื่อสัตย์ในการเลือกตั้ง ส่วนพฤติกรรมที่ 3 ที่แตกต่างกันคือการเสียสละเพื่อส่วนรวมในการใช้อำนาจทางการเมือง โดยกลุ่มอุดมศึกษาแตกต่างจากกลุ่มอาชีวศึกษา ส่วนในกลุ่มคนไทยพบว่าตัวแปรการศึกษาส่งผลต่อพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมือง 9 พฤติกรรม จาก 20 พฤติกรรม และส่วนใหญ่จะพบว่าการศึกษาในระดับสูงกว่าอุดมศึกษาจะแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างในระดับการศึกษาอื่น และมีอยู่พฤติกรรมเดียว คือ ความยุติธรรมในความรับผิดชอบทางการเมืองที่กลุ่มตัวอย่างคนไทยที่มีการศึกษาน้อยกว่า ป. 4 แตกต่างจากทุกกลุ่ม แม้จะมีคะแนนอยู่ในระดับอาจจะทำ แต่ก็มีคะแนนน้อยกว่าทุกกลุ่ม (2.2) นอกจากกลุ่มการศึกษาาระดับประถมศึกษาตอนต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยในอดีตเป็นงานวิจัยของสุเทวี โควิท และ สนิท สัมครการ (2522) ที่เปรียบเทียบด้านนิมระหว่างกลุ่มบุคคลที่มีการศึกษาระดับต่าง ๆ กัน ตั้งแต่ต่ำกว่าประถม 4 จนถึงกลุ่มปริญญาโท พบว่ากลุ่มการศึกษาต่ำเห็นว่าการแก้ปัญหาความยากจนของสังคมไม่จำเป็นที่คนจนต้องเข้าไปมีส่วนร่วมด้วย และเห็นว่าการใช้อำนาจเด็ดขาดในการปกครองประเทศไม่จำเป็นจะขัดข้อง ตราบใดที่ประชาชนไม่เดือดร้อน และได้อยู่อย่างสงบก็พอใจแล้ว และนอกจากนั้นยังมีงานวิจัยอีกเป็นจำนวนมากที่ระบุว่ากลุ่มที่มีการศึกษาสูงจะเข้าใจพฤติกรรมทางการเมืองได้ดีกว่า เช่น สุจิต บุญงการ และ พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว (2527) พบว่า การศึกษามีผลต่อพฤติกรรมการเลือกตั้ง ผู้มีการศึกษาสูงจะ ไปลงคะแนนเลือกตั้งมากกว่า เพราะเห็นว่าเป็นหน้าที่ของพลเมือง และในต่างประเทศ Almond Venban (1965) พบว่าผู้ที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองสูงนั้นเป็นผู้ที่มีระดับการศึกษาสูง แต่ที่พบในแง่การเมืองที่แตกต่างไปจากคนไทยนั้นแม้พฤติกรรมเดียว คือ ความซื่อสัตย์ในการเลือกตั้ง ปรากฏว่ากลุ่มมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีคะแนนในมาตราที่ 2 จะทำเรื่องมีโอกาสนสูงสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอิทธิพลจากตัวแปร ประสบการณ์ทางการเมืองมาเกี่ยวข้องก็ได้

2.3 อายุ ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมจริยธรรมตามตัวแปรอายุในกลุ่มที่การเมืองไทยนั้น พบความแตกต่างเพียงพฤติกรรมเดียว คือ ความยุติธรรมในความรับผิดชอบทางการเมือง แต่พบความแตกต่างในมาตราที่ 1 คือ เคยทำหรือไม่ ในมาตราเคยทำหรือไม่พบว่าอายุน้อย มีคะแนนอยู่ในเกณฑ์ อาจจะต่ำมากที่สุด และพบกลุ่มที่มีอายุมากกว่า 60 ปี เป็นกลุ่มที่มีคะแนนสูงที่สุดทั้ง 2 มาตรา จากผลนี้อาจกล่าวได้ว่า นักการเมืองอาวุโสมีความเฝือกในการรับผิดชอบทางการเมืองมากกว่า นักการเมืองอายุน้อยทุกกลุ่มอายุ ส่วนในกลุ่มคนไทยความแตกต่างของพฤติกรรมจริยธรรมตามตัวแปรอายุมีทั้งสิ้น 9 พฤติกรรม เช่นกัน และพบว่าพฤติกรรมของกลุ่มที่มีอายุ 20 - 30 ปี จะแตกต่างกับกลุ่ม 51 - 60 ปี เกือบทุกพฤติกรรม ยกเว้นอยู่ 2 พฤติกรรม คือ การรักษาระเบียบวินัยในการเลือกตั้งและการยุติธรรมในการเลือกตั้ง ซึ่งคะแนนของกลุ่ม 51-60 ปี จะสูงกว่ากลุ่ม

20 - 30 ปี ทั้ง 2 พฤติกรรม และกลุ่มอายุ 20 - 30 จะมีความแตกต่างกับทุกกลุ่มอายุในแต่ละกลุ่มอายุจะพบความแตกต่าง 1 - 2 พฤติกรรม ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการวิจัยของ Bone และ Boanney ที่พบว่าอายุและการมีส่วนร่วมทางการเมืองมีความสัมพันธ์ทางบวก การมีอายุมากขึ้นก็ยิ่งมีความสนใจในการเมืองมากขึ้น มีความกระตือรือร้นที่จะเข้าร่วมในกิจกรรมทางการเมืองมากขึ้น และ Garceau (1951) พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง คือ 21 - 27 ปี มีร้อยละ 57 และ 45 - 54 ปี มีถึงร้อยละ 75 แต่จะกลับลดลงเล็กน้อยในกลุ่มอายุ 61 - 74 ปี คือเหลือร้อยละ 71.5 ซึ่งการวิจัยของ Garceau จะพบว่าเมื่ออายุมากขึ้นอัตราการเพิ่มจะค่อย ๆ ลดลง ซึ่งในการค้นพบในการวิจัยนี้พบเช่นกัน พฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองจะสูงขึ้นตามกลุ่มอายุ แต่จะลดลงเล็กน้อยในกลุ่มที่มีอายุมากกว่า 61 ปี แต่อย่างไรก็ตามกลุ่มนี้ยังมีคะแนนสูงกว่ากลุ่มอายุ 20 - 30 ปี เกือบทุกพฤติกรรม ฉะนั้นจากผลการวิจัยจึงพบว่าอายุมีผลต่อพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมือง โดยเฉพาะในกลุ่มของคนไทยมากกว่าพฤติกรรมกลุ่มของนักการเมืองไทย และกลุ่มที่ให้ความสำคัญต่อจริยธรรมทางการเมืองมากที่สุดคือ กลุ่มอายุ 45 - 54 ปี

2.4 ภูมิลำเนา ตัวแปรที่ศึกษาในการวิจัยนี้คือตัวหนึ่งของภูมิลำเนาของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งผลการวิจัยพบว่าในกลุ่มนักการเมืองไทยพบว่าพฤติกรรมจริยธรรมที่แตกต่างกันมี 4 พฤติกรรม คือ การรักษาระเบียบวินัยในการเลือกตั้งมาตราที่ 2 ความซื่อสัตย์เกี่ยวกับความรับผิดชอบทางการเมืองในมาตราที่ 1 การเสียสละเพื่อส่วนรวมในการเลือกตั้งมาตราที่ 1 และการเสียสละเพื่อส่วนรวมเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางการเมือง ซึ่งในแต่ละพฤติกรรมที่พบความแตกต่างนั้น เมื่อพิจารณารายละเอียดแล้วพบว่า ความซื่อสัตย์ในความรับผิดชอบทางการเมืองนั้น กลุ่มที่มีคะแนนน้อยที่สุดคือ กลุ่มนักการเมืองภาคเหนือ กลุ่มที่มีคะแนนสูงสุด คือ กลุ่มนักการเมืองภาคกลาง แต่อย่างไรก็ตามทุกกลุ่มมีคะแนนสูงขึ้นและไม่มีความแตกต่างกันในมาตราที่ 2 คือ จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส และอยู่ในระดับคะแนนจะทำแน่ ๆ ทุกกลุ่ม ส่วนพฤติกรรมการรักษาระเบียบวินัยในการเลือกตั้ง และการเสียสละเพื่อส่วนรวมในการเลือกตั้งนั้น กลุ่มที่มีคะแนนน้อยที่สุด คือ กลุ่มนักการเมืองภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แต่อย่างไรก็ตามคะแนนอยู่ในระดับจะทำ (1.76 - 2.33) คือ 2.01 ในพฤติกรรมการจริยธรรมการเสียสละเพื่อส่วนรวม แต่อยู่ในระดับจะทำแน่ ๆ (2.34 - 3) คือ 2.60 ในพฤติกรรมการรักษาระเบียบวินัยในการเลือกตั้ง ส่วนคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมที่เกี่ยวกับการเลือกตั้งทั้ง 2 พฤติกรรมนี้ คือ กลุ่มนักการเมืองกรุงเทพมหานคร และภาคกลางตามลำดับ ในพฤติกรรมที่พบความแตกต่างพฤติกรรมสุดท้าย คือ การเสียสละเพื่อส่วนรวมในความรับผิดชอบทางการเมือง กลุ่มที่มีคะแนนต่ำสุด คือ นักการเมืองภาคกลาง กลุ่มที่มีคะแนนสูงสุด คือ นักการเมือง

ภาคใต้ แต่ทุกกลุ่มมีคะแนนอยู่ในระดับจะต่ำแน่ ๓ ทั้งสิ้น ส่วนในกลุ่มคนไทยนั้นพบว่ามีความแตกต่างกัน 9 พฤศจิกายนเช่นกัน และใน 9 พฤศจิกายนนี้ กลุ่มภาคใต้เป็นกลุ่มที่แตกต่างจากภาคอื่น 7 พฤศจิกายน โดยมีคะแนนสูงกว่ากลุ่มอื่น ๓ ทั้งสิ้น แต่ที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญคือกับกลุ่มภาคกลาง 6 พฤศจิกายน และต่างจากกลุ่มกรุงเทพมหานคร จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ส่วนพฤศจิกายนที่ไม่ว่าจะต่างจากภาคอื่น 2 พฤศจิกายนนี้คือการรักษาระเบียงวินัยในการประชุมสภาและการรักษาระเบียงวินัยในการใช้อำนาจทางการเมือง ซึ่ง 2 พฤศจิกายนภาคกลางจะต่างจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือและกรุงเทพมหานครอย่างฉะฉาน พฤติกรรม ซึ่งผลการวิจัยนี้พบว่าภูมิปัญญาของกลุ่มตัวอย่างเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อพฤติกรรมจริยธรรมของคนไทยและนักการเมืองมากกว่าตัวแปรอื่นและสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุจิต บุญบงการ และพรศักดิ์ ผ่องแผ้ว (2527) ซึ่งเปรียบเทียบพฤติกรรมการเลือกตั้งของคนกรุงเทพมหานคร สุพรรณบุรี และปัตตานี พบว่า คนในกรุงเทพมหานครออกไปใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะถือเป็นหน้าที่มากที่สุด (67 %) ส่วนคนในเขตชนบทนั้นพบว่าการไปลงคะแนนเสียงนั้นเป็นเพราะผู้สมัคร คือ พรรคพวกมากกว่า การศึกษาวิจัยในเรื่องการเมืองในการเปรียบเทียบตัวแปรภูมิภาคนั้นก็มีอยู่ แต่อย่างไรก็ตามจากเอกสารทางวิชาการเกี่ยวกับลักษณะความแตกต่างของภูมิกษณภูมิภาคนั้นก็แสดงให้เห็นชัดเจนว่า แต่ละภูมิภาคมีลักษณะพิเศษเฉพาะทั้งทางสังคมขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมที่แตกต่างกันไป (ประเสริฐ แยมกลิ่นฟ้า, 2521)

2.5 ประสบการณ์ทางการเมือง ตัวแปรประสบการณ์ทางการเมืองมุ่งศึกษาเฉพาะในกลุ่มนักการเมืองเท่านั้น มิได้ศึกษาในกลุ่มคนไทย เพราะในกลุ่มคนไทยประสบการณ์ทางการเมืองจะมีระดับมากน้อยต่างกันมาก ซึ่งจะทำให้การศึกษามีได้ภาพที่ชัดเจน แต่ส่วนในกลุ่มนักการเมืองนั้น โดยเฉพาะผู้ที่เคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แล้วประสบการณ์ทางการเมืองจะใกล้เคียงกันสิ่งที่แตกต่างกัน คือ เวลาที่ใช้ในการเป็นนักการเมือง ซึ่งผู้วิจัยพบว่าในตัวแปรนี้พฤติกรรมการเมืองของนักการเมืองแตกต่างกันเพียงพฤติกรรมเดียว คือ การเสียสละเพื่อส่วนรวมในการประชุมสภา ในมาตราที่ 2 จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส ในพฤติกรรมการเสียสละเพื่อส่วนรวมในการประชุมสภานั้น กลุ่มที่มีประสบการณ์ 5 - 9 ปี แตกต่างจากกลุ่มที่มีประสบการณ์ 10 - 25 ปี อย่างมีนัยสำคัญ แต่ไม่แตกต่างจากกลุ่มที่มีประสบการณ์ 1 - 4 ปี เมื่อพิจารณาข้อมูลทั้งหมดโดยส่วนรวมแล้วพบว่ากลุ่มที่มีคะแนนสูงกว่ากลุ่มอื่นเกือบทุกพฤติกรรม คือ กลุ่มที่มีประสบการณ์ทางการเมือง 10 - 25 ปี ส่วนกลุ่มอื่นนั้นมีความแตกต่างกันอย่างไม่ชัดเจน งานวิจัยในต่างประเทศและเมืองไทยเกี่ยวกับประสบการณ์ทางการเมืองนั้นมีอยู่น้อยมาก และผู้วิจัยไม่พบในประเทศไทย แต่อย่างไรก็ตามด้วยการเมืองเป็นระบบที่ผู้เล่นการเมืองหรือผู้ที่จะเป็นหรือเป็นนักการเมืองต้องเรียนรู้ด้วยประสบการณ์ นักการเมืองที่มีประสบการณ์ยาวนาน ย่อมรู้วิธีการแก้ไขและปรับตน

เข้ากับระบบการเมือง ได้ดีกว่านักการเมืองรุ่นใหม่ ฉะนั้นหากเราจะพิจารณาว่าระบบการเมืองของประเทศไทยได้พัฒนาขึ้นหรือไม่ก็จะต้องได้จากคุณภาพของนักการเมืองที่มีประสบการณ์สูงขึ้นไป ซึ่งเป็นตัวแบบให้กับนักการเมืองรุ่นหลัง ๆ ต่อไป ผลการวิจัยในการวิจัยนี้ไม่เป็นจำนวนมาก ผู้วิจัยจึงเลือกผลการวิจัยที่ตอบคำถามตรงกับวัตถุประสงค์การวิจัยเท่านั้นมาอภิปรายเพื่อตอบปัญหาการวิจัย แต่ยังมีผลการวิจัยอื่น ๆ ที่พบนอกเหนือไปจากวัตถุประสงค์ที่สูงไว้จึงจะเป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจพิจารณาได้ด้วยตนเอง

สิ่งที่น่าสนใจในผลนี้อีกอย่างหนึ่งคือการประเมินระดับความถูกต้องของพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มจะพบว่านักการเมืองไทยและคนไทยประเมินว่าถูกต้องที่สุดนั้นมีเป็นจำนวนมากที่เมื่อมาพิจารณาเทียบกับผลของมาตรวัดพฤติกรรมเป็นมาตรจะทำหรือไม่ กลับพบว่าผลการวิจัยระบุว่าอยู่ในระดับอาจจะทำเท่านั้น เช่น การรักษาระเบียบวินัยในการใช้อำนาจทางการเมืองพบว่าทั้งสองกลุ่มประเมินว่าถูกต้องที่สุด (4.45, 4.25) แต่กลับพบว่าจะทำในระดับอาจจะทำ (2.21, 2.17) เท่านั้น ซึ่งจะพบพฤติกรรมที่ขัดแย้งกันนี้ ในกลุ่มคนไทยมากกว่าในกลุ่มนักการเมืองไทย อาจเป็นเพราะกลุ่มนักการเมืองไทยนั้นระวังในการตอบแบบสอบถามมากกว่าคนไทยก็ได้ เพราะเป็นกลุ่มนักการเมืองที่มีความรับผิดชอบจึงตอบแบบสำรวจกลับคืนเขา ข้อมูลความไม่สอดคล้องกันนี้ ยังเห็นได้ชัดเจนมากขึ้นจากค่าสหสัมพันธ์ในตารางที่ 89 โดยเฉพาะในกลุ่มคนไทยซึ่งค่าสหสัมพันธ์จะชี้ถึงศักยภาพของพฤติกรรม หรือแนวโน้มที่คนจะกระทำพฤติกรรมหนึ่ง ๆ โดยค่าสหสัมพันธ์ที่สูงกว่า .70 แสดงถึงแนวโน้มที่จะเกิดพฤติกรรมนั้นสูงมีเพียง 2 พฤติกรรม ซึ่งความไม่สอดคล้องกันระหว่างการประเมินความถูกต้องของพฤติกรรมกับการกระทำของคนไทยนั้นในการศึกษาพฤติกรรมจริยธรรมที่ผ่านมา โดยจะพบว่าพฤติกรรมที่คนไทยเชื่อว่าถูกต้องนั้น ไม่ใช่พฤติกรรมที่คนไทยจะทำ เช่น ในการศึกษาของ ชัยพร วิชชาวุธ และคณะ (2530) พรรคทัพบก ศิริวรรณบุศย์ และคณะ (2531) และพรรคทัพบก ศิริวรรณบุศย์ (2532)

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมืองไทยและคนไทย โดยมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมืองไทยและคนไทย
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองของคนไทยตามตัวแปรสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง ระดับการศึกษา อายุ และภูมิลำเนา
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมืองไทยตามตัวแปร อายุ ภูมิลำเนา และประสบการณ์ทางการเมือง

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักการเมืองไทยและคนไทยในกรุงเทพมหานคร ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคใต้และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยแบ่งเป็นกลุ่มนักการเมือง 100 คน ภาคละ 20 คน กลุ่มคนไทย 600 คน ภาคละ 150 คน โดยวิธีสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งเป็น 2 ชุดคือนาน คือ ชุดที่ 1 สำหรับนักการเมืองไทย ชุดที่ 2 สำหรับคนไทย สร้างและพัฒนาขึ้นโดยผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย แต่ละชุดประกอบด้วย 3 ส่วน คือ 1. แบบสำรวจภูมิหลัง 2. แบบวัดพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมือง 3. แบบประเมินระดับความถูกต้องของพฤติกรรม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เก็บข้อมูลคนไทย ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ในกรณีที่ผู้ช่วยวิจัยไม่สามารถเก็บกลับคืนมาได้โดยตัวเอง โดยผู้วิจัยประสานงานกับมหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาคให้อาจารย์ในมหาวิทยาลัยนั้น ๆ ช่วยประสานงานเก็บรวบรวมข้อมูลคืนจากกลุ่มตัวอย่าง โดยเก็บจากนิสิตนักศึกษา และผู้ปกครองของนิสิตนักศึกษา รวมไปถึงบุคลากรในมหาวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างส่วนหนึ่ง ผู้ช่วยวิจัยประสานงานติดต่อกับวิทยาลัยครูและวิทยาลัยพยาบาลในทำนองเดียวกัน

2. การเก็บกลุ่มตัวอย่างนักการเมือง ผู้วิจัยประสานงานขอความร่วมมือกับประธาน คณะกรรมการฝ่ายศาสนา ศิลปและวัฒนธรรม ของสภาผู้แทนราษฎร โดยนำแบบสำรวจไปแจก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกพรรคการเมืองที่รัฐสภาและที่ทำการพรรคการเมือง และส่ง โดยทางไปรษณีย์อีก 3 ครั้ง ในกรณีที่ยังมิได้แบบสำรวจกลับคืนมาตามต้องการ

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยโปรแกรม SPSS ดังนี้

1. วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานค่าของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มคนไทย และนักการเมืองไทย ตามพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองทั้ง 20 พฤติกรรมตามมาตรวัดทั้ง 2 มาตรา
2. เปรียบเทียบพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองของคนไทยและนักการเมืองไทย เป็นรายพฤติกรรม 20 พฤติกรรม โดย t test
3. เปรียบเทียบพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองของคนไทยและนักการเมืองไทย เป็นรายพฤติกรรมทั้ง 20 พฤติกรรม ตามตัวแปรสถานการณ์ของผู้ตอบ ระดับการศึกษา อายุ และภูมิฐานะ และประสบการณ์ทางการเมือง (เฉพาะกลุ่มนักการเมือง) โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ค่า F)
4. เปรียบเทียบเป็นรายคู่ในพฤติกรรมจริยธรรมที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

ผลการวิจัย จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

1. นักการเมืองไทยและคนไทยมีพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองแตกต่างกัน เกือบทุกพฤติกรรมทั้ง ในมาตรที่ 1 เคยทำหรือไม่ มาตรที่ 2 จะทำหรือไม่ และในแบบประเมินระดับความถูกต้องของพฤติกรรม
2. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ค่า F) ในกลุ่มนักการเมืองไทย พบความแตกต่างในรายพฤติกรรมน้อยพฤติกรรมทั้ง ในตัวแปรระดับการศึกษา อายุ ภูมิฐานะ และประสบการณ์ทางการเมือง
3. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ค่า F) ในกลุ่มคนไทยพบความแตกต่างตามตัวแปรสถานการณ์ของกลุ่มตัวอย่าง ระดับการศึกษา อายุ และภูมิฐานะ และในตัวแปรสถานการณ์ของกลุ่มตัวอย่างนั้นพบว่ากลุ่มนักการเมืองมีพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองแตกต่างกันเกือบทุกกลุ่มในเกือบทุกพฤติกรรม (ดังรายละเอียดแสดงในบทที่ 3)
4. การวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนประเมินระดับความถูกต้องของพฤติกรรมจริยธรรมนั้นของคนไทยและนักการเมืองไทยนั้น พบว่าเกือบทุกพฤติกรรมมีความแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. การเก็บกลุ่มตัวอย่างควรเป็นไปอย่างกว้างขวางและลึกซึ้ง ทั้งในกลุ่มคนไทยและนักการเมืองไทย โดยต้องมีเวลามากพอที่จะตามเก็บแบบสำรวจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มนักการเมือง
2. การเก็บตัวอย่างเกษตรกรและกรรมกรนั้นควรใช้การสัมภาษณ์ เพราะจะทำให้ได้ข้อมูลจากคนไม่รู้หนังสือได้ การเก็บตัวอย่างโดยแบบสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างจะเป็นเฉพาะคนที่อ่านออกเขียนได้เท่านั้น
3. น่าจะมีการสำรวจพฤติกรรมจริยธรรมด้านต่าง ๆ ของนักการเมือง เช่น พฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมและพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเอง เป็นต้น เพราะนักการเมืองเป็นตัวแปรสำคัญต่อการพัฒนาระบบประชาธิปไตยของประเทศเป็นอย่างมาก

บรรณานุกรม

- กรมพล ท่องธรรมชาติ. "พรรคการเมือง, การเมืองและสังคม", โครงการเสริมความรู้ทางด้านการเมืองและสังคมในระบบประชาธิปไตย. คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519.
- จรรยา สุภาพ. แบบเรียนสังคมศึกษา 1. กรุงเทพฯ, ไทยวัฒนาพานิช, 2520.
- จรรยา สุภาพ. "อำนาจทางการเมือง", หลักรัฐศาสตร์. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2514.
- จุมพล หนิมพานิช. "การวิเคราะห์ทางรัฐศาสตร์", เอกสารการสอนชุดวิชา 80410 ประสบการณ์วิชาชีพรัฐศาสตร์ 1 หน่วยที่ 8-15. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2533.
- เฉลิมพล โสภอินทร์. ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พุทธศักราช 2528. มทป. 2534.
- ชวนะ ภวกานนท์. ความสำคัญทางการเมืองกับการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองของกลุ่มผลประโยชน์ในระบบประชาธิปไตย : การศึกษาวิเคราะห์เฉพาะกรณีเขตเทศบาลตำบลโนนสูง จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.
- ชัยชนะ อิงคะวัตติ. ทฤษฎีและจริยธรรมทางการเมือง. ภาควิชาปกครอง มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2530.
- ชัยพร วิชชาวุธ อธิพร อูวรรณโณ พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุษย์. พฤติกรรมจริยธรรมในสังคมไทยปัจจุบัน ศึกษาตามแนวทางจิตวิทยาสังคม. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- ชัยวัฒน์ รัชชจร. ความเข้าใจทางการเมืองและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน : ศึกษาเฉพาะกรณีประชาชนอำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.
- ชัยอนันต์ สุมทวนิช. "จริยธรรมในวิชาชีพรัฐศาสตร์", เอกสารสอนชุดวิชา 80410 ประสบการณ์วิชาชีพรัฐศาสตร์ 1 หน่วยที่ 1-7. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2533.
- ดาร์ริห์ บุรณะนนท์. "อำนาจอธิปไตย". ความรู้เบื้องต้นทางรัฐศาสตร์. เอกสารประกอบการสอนสำหรับนิสิต คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521.
- ทองปลิว ชมชื่น. โครงสร้างสังคมไทย. คำสอนประกอบการบรรยาย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2522.
- ทินพันธุ์ นาคะตะ. รัฐศาสตร์. สมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย, 2525.
- ธีรพล เกษมสุวรรณ. ความรู้ลึกเกี่ยวกับทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.

นคร เสรีรักษ์. นักธุรกิจในการเมืองไทย. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2524.

บุญเลิศ ธีระตระกูล. การมีส่วนร่วมทางการเมืองของกรรมกรไทย : ศึกษาเฉพาะกรณีกรรมกรท่าเรือแห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.

ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา. รายงานผลการวิจัย : ค่านิยมและความคาดหวังของเยาวชนไทย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.

ประเสริฐ เข้มกลิ่นพั่ง. ลักษณะประจำชาติ ในฐานะเป็นปัจจัยกำลังอำนาจแห่งชาติ.

คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521. (อัดสำเนา)

ปรีชา หงษ์ไกรเลิศ. "ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการเมืองไทย", การเมืองและสังคมโครงการเสริมความรู้ทางการเมืองและสังคมในระบอบประชาธิปไตย. คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519.

พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์. ทฤษฎีจิตวิทยาพัฒนาการ. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์. จริยธรรมชาวกรุงเทพมหานครในปัจจุบัน. สถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.

พลศักดิ์ จิตรโกศิริ. พรรคและกลุ่ม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แสงรุ่ง, 2523.

พลศักดิ์ จิตรโกศิริ. วัฒนธรรมทางการเมืองของครูในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.

ภิญโญ สาธร. "สนทนากับเพื่อนครูครั้งที่ 2", กรรมสัมพันธ์ศึกษา 14 (กรกฎาคม 2520), 7-8.

มังกร ชัยชนะดารา. ระเบียบการประชุม. กรุงเทพฯ : วาทสมาคมแห่งประเทศไทย, 2516.

รังสิต วงศ์ทองดี. การศึกษาวิจัยเรื่องพฤติกรรมการใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้ง : ศึกษาเฉพาะกรณีการใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล ตำบลอัมพวา อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม พุทธศักราช 2523. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2529.

รุ่งธรรม สุจิธรรมวิทย์ ลุรีย์ สุวรรณปรีชา. รายงานโครงการวิจัยเรื่องคุณลักษณะในอุดมคติทางจริยธรรมของบุคคลในทัศนคติไทย รายงานการสัมมนาเรื่องทิศทางของการวิจัยทางจริยธรรมและค่านิยม. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2526.

ลิขิต ธีระเวคิน. เมืองไทยกับประชาธิปไตย. กรุงเทพฯ : พิมพ์, 2516.

วิทย์ วิศทเวทย์. รายงานโครงการวิจัยเรื่องคุณลักษณะในอุดมคติทางจริยธรรมของบุคคลจากทัศนคติของนักปรัชญา. รายงานการสัมมนา เรื่อง ทิศทางของการวิจัยทางจริยธรรมและค่านิยม. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2526.

- วิศิษฐ์ เอี่ยมบริบูรณ์. ความเข้าใจบทบาทตนเองในการเป็นตัวแทนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร : ศึกษาเฉพาะกรณีสภาผู้แทนราษฎรไทยปี 2526. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2530.
- วีณา เนาวลักษณ์. พฤติกรรมและแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมือง ตามคำรายงานของนักเรียนครูและผู้ปกครอง. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง, กรมวิชาการ. แนวทางการพัฒนาจริยธรรมไทย การประชุมทางวิชาการ, 2523.
- สนิท สมัครการ. ลักษณะพิเศษบางประการของวัฒนธรรมภาคเหนือ. สังคมและวัฒนธรรมของภาคเหนือ ประเทศไทย เอกสารวิชาการของสมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพมหานคร, 2520.
- สมบัติ อารังอัญวงศ์. วัฒนธรรมทางการเมืองของผู้นำกลุ่มเกษตรกรในภาคกลาง. วิทยานิพนธ์ รัฐศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521.
- สรณะ อรุณรัตน์. การรับรู้ข่าวสารและพฤติกรรมการใช้สิทธิเลือกตั้ง : ศึกษากรณีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร 7 มกราคม 2533. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2534.
- สายทิพย์ สุคติพันธ์. การเรียนรู้ทางการเมืองของเยาวชนไทย : ศึกษาเฉพาะกรณีนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ รัฐศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.
- สุจิต บุญบงการ และ พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว. พฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของคนไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.
- สุจิต บุญบงการ และ พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว. พฤติกรรมการเลือกตั้งของคนไทย : ศึกษาเฉพาะกรณีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 22 เมษายน 2522. กรุงเทพฯ, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.
- สุนทรี ไควมิน และ สนิท สมัครการ. รายงานการวิจัยเรื่องค่านิยมและระบบค่านิยมไทย : เครื่องมือในการสำรวจวิจัย. สำนักวิจัย สถาบันบริหารศาสตร์, 2522.
- เสนีย์ ลิ้มกุล. สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับความผูกพันต่อพรรคการเมือง : ศึกษาเฉพาะกรณีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของไทย มีพหุศักราช 2529. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2535.
- เสวี พงศ์พิศ. รายงานโครงการวิจัย เรื่อง คุณลักษณะในอุดมคติทางจริยธรรมของบุคคลจากทัศนะของนักปรัชญา. รายงานการสัมมนา เรื่อง ทิศทางของการวิจัยทางจริยธรรมและค่านิยม. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2526.

- อนมานราชชน, พระยา. ชาติ-ศาสนา-วัฒนธรรม. สำนักพิมพ์บรรณการ. 2516.
- อภิชาติ การิการุจน์. การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน : ศึกษาแบบแผนตามมาตรฐาน
แบบกัตต์แมน. วิทยานิพนธ์สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
2534.
- อารียา กวีบุตร. "ความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการเมือง"
วิทยานิพนธ์ปริญามหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
2526.
- อรพินท์ นาคประเสริฐ. "ลักษณะคุณธรรมแห่งพลเมืองดี" วิทยานิพนธ์ปริญามหาบัณฑิต ภาควิชา
ประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2518.

ภาษาอังกฤษ

- The Ad Hoc "Subcommettee for the preparation of Book on Buddhism in English "the Buddhistic questions and answer BookI (1993) Thai National Culture Burean. Rung Silp Printing Co.Ltd.
- Almond, Gabriel A. and Powell, G. Bingham, Jr. Comparative Politics : System, Process and Policy Boston : Little, Brown and Company. 1978.
- Almond and Verban. The Civic Culture. Boston : Little Brown. 1965.
- Bandura, A. Social Learning Theory. N.J. : Englewood Cliff : Prentice Hall, Inc.. 1977.
- Bentley, Arthur F. The Process of Government - A Study of Social Pressure Chicago : University of Chicago Press. 1968.
- Bertalanffy, Ludwing Von. General System Theory. "Human Behavior and International Politics : Contributions from the Social-Psychological Sciences" Chicago : Rand Mchelly. 1965.
- Dahl, Robert A. Political Opposition in Western Democracies New Haven : Yale University Press. 1966.
- Downs, Anthony. An Economic Theory of Democracy. New York. Harper. 1957.
- Easton, David. "An Approach to the Analysis of Political Science," World Politics, 9 (April, 1985)
- Garceau, Oliver. "Research in the Political Process," American Political Science Review. 45 (March, 1951).

- Huntington, Samuel P. Political Order in Changing Society. New Haven : Yale University Press, 1969.
- IIIchman, Warren F. and Uphoff, Norman T. The Political Economy Change. Berkeley : University of California Press, 1969.
- Keller, Suzanne Beyond the Ruling Class : Strategic Elites in Modern Society. New York : Random House, 1963.
- Milbrath, Lester W. and Goel, M.L. Political Participation : How and Why Do People Get Involved in Politics Chicago : Rand McNally, 1966.
- Mell, C. Wright The Power Elite. New York : Oxford University Press, 1956, p. 176.
- Mitchell, J.C. Social Networks in Urban Situations. Manchester : Manchester University Press, 1969.
- Plato. The Republic Trans. by Francis McDonald Cornford. New York : Oxford University Press, 1967.
- Sirivunnabood ,P. Moral Cognition in Contemporary Thai Society, "Recent Advances in Social Psychology:" An International Perspective., 1989.
- Solisbury, Robert H. "An Exchange Theory of Interest Groups", Midwest Journal of Political Science, 13 (February, 1969)
- Robinson, C.E. Straw Votes. New York : Columbia University Press, 1932.
- Soranf, Frank J. Party and Representation. New York : Presstice Hall, 1963.
- Wright, David. The Psychology of Moral Behavior, Middlesey England : Penguin Book Ltd, 1975.
- Young, Oran R. Systems of Political Science. Englewood Cliffs, N.J. : Prentice - Hall, 1968.

ภาคผนวก ก

จดหมายติดต่อและแบบวัดพฤติกรรม 2 ชุด

ที่ ทบ.0302(417)/ ๒๕๓๖

ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๖ กันยายน 2536

เรื่อง ขออนุญาตในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
เรียน

ด้วยดิฉัน รองศาสตราจารย์ ดร.พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุญชัย อาจารย์ประจำภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับทุนวิจัยรัชดาภิเษกสมโภชของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ให้ไปดำเนินการศึกษาริวิจัยเชิงสำรวจเรื่อง "การเปรียบเทียบพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองระหว่าง นักการเมืองไทยกับคนไทย" โดยประชากรคนไทยได้แก่ (1) นิสิตนักศึกษา (2) เจ้าพนักงาน (3) ลูกจ้างและข้าราชการ และ (4) ผู้ใช้แรงงานและเกษตรกร

ในการใช้ดิฉันมีความประสงค์จะเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสำรวจ คำแนะนำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มนิสิต นักศึกษา พร้อมทั้งบิดา มารดาหรือผู้ปกครอง และบุคลากรในหน่วยงานของบ้านตามกลุ่มตัวอย่างที่ระบุ ข้างต้น จำนวนกลุ่มละ 30 คน รวมเป็น 120 คน โดยดิฉันและคณะจะเดินทางมาเก็บรวบรวมข้อมูลช่วง เดือนกันยายน 2536

จึงเรียนมาขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลในครั้งนี้อย่างยิ่ง จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุญชัย)

ผู้วิจัย

นางสาว นิตยาภรณ์

โทร. 2182512

เรียน ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ

ด้วยดิฉันได้รับทุนวิจัยรัชดาภิเษกสมโภช จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทุนวิจัยนี้ตั้งขึ้น
เนื่องในโอกาสพระราชพิธีเฉลิมฉลองรัชดาภิเษก เมื่อวันที่ 9 มิถุนายน 2514 เป็นทุนที่
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทุนเก่าๆ ถวาย เพื่อจัดตั้งเป็นเงินทุนส่งเสริมการวิจัย ซึ่งดิฉันได้รับทุนนี้
ทำการวิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบพฤติกรรมจริยธรรมทางการเมืองระหว่างนักการเมืองไทยกับ
คนไทย" ด้วยวัตถุประสงค์ที่จะใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาการปกครองระบอบประชาธิปไตย
ของชาติ หากดิฉันได้เคยส่งแบบสอบถามมาถึงท่านชุดหนึ่งแล้ว ท่านได้ตอบแล้ว ท่านไม่ต้อง
ตอบอีกและดิฉันต้องขอโทษที่รบกวนเวลาของท่านเป็นอย่างยิ่ง แต่หากท่านยังมีได้เคยตอบโปรด
กรุณาตอบแบบสอบถามตามความคิดเห็นของท่านที่เป็นจริง และส่งคืนมายังดิฉันด้วยจักเป็นพระคุณ-
ยิ่ง ส่วนความน่าเชื่อถือของแบบสอบถามนั้น ดิฉันได้ใช้ระเบียบวิธีทางการวิจัยควบคุมแล้วด้วย
ความรอบคอบ คำตอบนี้ไม่มีข้อผิดพลาด และผู้วิจัยจะเก็บเป็นข้อมูลลับเฉพาะ จะนำเสนอในรูปแบบ
ของผลสรุปรวมจึงไม่มีผลกระทบใดๆ ค่ะตัวท่านทั้งสิ้น ขอขอบพระคุณอีกครั้งในความร่วมมือของ
ท่าน

(รศ.ดร.พรณิษฐ์ ศิริวารณบุศย์)

ผู้วิจัย

แบบสำรวจ
พฤติกรรมและระดับความถูกต้องของการกระทำ

แบบสำรวจ แบ่งเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบ (6 ข้อ)

ตอนที่ 2 แบบสำรวจพฤติกรรม (40 ข้อ)

ตอนที่ 3 แบบสำรวจระดับความถูกต้องของการกระทำ (40 ข้อ)

ผู้จัดทำขอความร่วมมือทุกท่าน กรุณาตอบแบบสอบถามให้ตรงกับความจริงของท่านมากที่สุด

ตอนที่ 1 : ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบ

คำชี้แจง โปรดตอบคำถามหรือทำเครื่องหมาย ✓ ข้างหน้าคำตอบที่ตรงกับตัวท่าน

1. สถานภาพของผู้ตอบ _____ เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
(เลือกตอบเพียงคำตอบเดียว) _____ เคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
2. ประสบการณ์การเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ระบุจำนวน) _____ ปี _____ เดือน
3. เพศ _____ ชาย _____ หญิง
4. อายุ _____ 20-30 ปี _____ 41-50 ปี _____ 60 ปีขึ้นไป
_____ 31-40 ปี _____ 51-60 ปี
5. ภูมิลำเนาตามทะเบียนบ้าน อำเภอ (เขต) _____ จังหวัด _____
อยู่ในพื้นที่ภาค _____ กรุงเทพมหานคร _____ ตะวันออกเฉียงเหนือ
_____ กลาง _____ ใต้
_____ เหนือ
6. ระดับการศึกษา _____ ต่ำกว่า ป.4 _____ มัธยมศึกษาตอนปลาย
_____ ประถมศึกษาตอนต้น _____ อนุปริญญาหรือเทียบเท่า
_____ ประถมศึกษาตอนปลาย _____ ปริญญาตรี
_____ มัธยมศึกษาตอนต้น _____ สูงกว่าปริญญาตรี

7. ศาสนา

พุทธ

คริสต์

อิสลาม

อื่น ๆ โปรดระบุ.....

ตอนที่ 2 : แบบสำรวจพฤติกรรม

คำชี้แจง แบบสำรวจพฤติกรรมนี้ประกอบด้วย การกระทำ 40 ข้อ แต่ละข้อมี คำถาม ประกอบ 2 คำถาม ดังนี้

0 การกระทำ : การสูบบุหรี่บนรถเมล์

เคยทำหรือไม่ _____ เคยทำบ่อย ๆ _____ เคยทำนาน ๆ ครั้ง _____ ไม่เคยทำ
 จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส _____ จะทำแน่ ๆ _____ อาจจะทำ _____ จะไม่ทำ

วิธีทำ ขอนให้ท่านพิจารณา การกระทำ และ คำถาม ตามตัวอย่างข้างต้นนี้ทีละข้อ แล้วเขียนเครื่องหมาย

✓ ลงในช่องที่ตรงกับคำตอบของท่าน เช่น ถ้าหากท่าน

(1) ไม่เคยสูบบุหรี่บนรถเมล์

(2) คิดว่าจะไม่ทำการกระทำนี้แม้จะมีโอกาส

ก็ขอได้โปรดเขียนคำตอบของท่านดังนี้

0 การกระทำ : การสูบบุหรี่บนรถเมล์

เคยทำหรือไม่ _____ เคยทำบ่อย ๆ _____ เคยทำนาน ๆ ครั้ง _____ ✓ ไม่เคยทำ
 จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส _____ จะทำแน่ ๆ _____ อาจจะทำ _____ ✓ จะไม่ทำ

1. การกระทำ : ใช้จ่ายทรัพย์สินส่วนตัวโดยไม่จำกัดเพื่อหาเสียงเลือกตั้ง

เคยทำหรือไม่ เคยทำบ่อย ๆ เคยทำนาน ๆ ครั้ง ไม่เคยทำ
 จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส จะทำแน่ ๆ อาจจะทำ จะไม่ทำ

2. การกระทำ : ระดมเงินงบประมาณไปพัฒนาจังหวัดที่ตนอาศัยอยู่

เคยทำหรือไม่ เคยทำบ่อย ๆ เคยทำนาน ๆ ครั้ง ไม่เคยทำ
 จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส จะทำแน่ ๆ อาจจะทำ จะไม่ทำ

3. การกระทำ : สนับสนุนความเห็นของบุคคลที่อยู่ฝ่ายเดียวกับตนเองแม้จะรู้ว่า เป็นความเห็นที่ไม่ถูกต้อง

เคยทำหรือไม่ เคยทำบ่อย ๆ เคยทำนาน ๆ ครั้ง ไม่เคยทำ
 จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส จะทำแน่ ๆ อาจจะทำ จะไม่ทำ

4. การกระทำ : ปฏิบัติตามกฎหมายและไต่ถามคืบในงานที่รับผิดชอบอย่างเคร่งครัด

เคยทำหรือไม่ เคยทำบ่อย ๆ เคยทำนาน ๆ ครั้ง ไม่เคยทำ
 จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส จะทำแน่ ๆ อาจจะทำ จะไม่ทำ

5. การกระทำ : ยินยอมให้ตรวจสอบทรัพย์สินของตนเอง เมื่อทางการต้องการ

เคยทำหรือไม่ เคยทำบ่อย ๆ เคยทำนาน ๆ ครั้ง ไม่เคยทำ
 จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส จะทำแน่ ๆ อาจจะทำ จะไม่ทำ

6. การกระทำ : เสียสละสิทธิส่วนตนบางอย่างเพื่อส่วนรวม

เคยทำหรือไม่ เคยทำบ่อย ๆ เคยทำนาน ๆ ครั้ง ไม่เคยทำ
จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส จะทำแน่ ๆ อาจจะทำ จะไม่ทำ

7. การกระทำ : เสนอข้อคิดเห็นแก่บุคคลที่เกี่ยวข้องทำให้เข้าใจถึงความต้องการของคนส่วนรวม

เคยทำหรือไม่ เคยทำบ่อย ๆ เคยทำนาน ๆ ครั้ง ไม่เคยทำ
จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส จะทำแน่ ๆ อาจจะทำ จะไม่ทำ

8. การกระทำ : แจ้งทางการให้ทราบ เมื่อพบว่ามีกรหาเสียงเลือกตั้งในทางที่ผิด

เคยทำหรือไม่ เคยทำบ่อย ๆ เคยทำนาน ๆ ครั้ง ไม่เคยทำ
จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส จะทำแน่ ๆ อาจจะทำ จะไม่ทำ

9. การกระทำ : ใช้น้ำกัญชงมาเป็นเครื่องมือในการหาผิด

เคยทำหรือไม่ เคยทำบ่อย ๆ เคยทำนาน ๆ ครั้ง ไม่เคยทำ
จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส จะทำแน่ ๆ อาจจะทำ จะไม่ทำ

10. การกระทำ : กล่าวโจมตีคู่แข่งในแผนการหาเสียงเลือกตั้ง

เคยทำหรือไม่ เคยทำบ่อย ๆ เคยทำนาน ๆ ครั้ง ไม่เคยทำ
จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส จะทำแน่ ๆ อาจจะทำ จะไม่ทำ

11. การกระทำ : คัดค้านมติของที่ประชุมซึ่งขัดต่อผลประโยชน์ของตน

เคยทำหรือไม่ _____ เคยทำบ่อย ๆ _____ เคยทำนาน ๆ ครั้ง _____ ไม่เคยทำ
จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส _____ จะทำแน่ ๆ _____ อาจจะทำ _____ จะไม่ทำ

12. การกระทำ : คัดค้านกฎหมายที่ไม่ชอบธรรม

เคยทำหรือไม่ _____ เคยทำบ่อย ๆ _____ เคยทำนาน ๆ ครั้ง _____ ไม่เคยทำ
จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส _____ จะทำแน่ ๆ _____ อาจจะทำ _____ จะไม่ทำ

13. การกระทำ : ช่วยเหลือประชาชนที่กำลังประสบความเดือดร้อนแม้ไม่ได้รับการร้องขอ

เคยทำหรือไม่ _____ เคยทำบ่อย ๆ _____ เคยทำนาน ๆ ครั้ง _____ ไม่เคยทำ
จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส _____ จะทำแน่ ๆ _____ อาจจะทำ _____ จะไม่ทำ

14. การกระทำ : แสดงกิริยาไม่พอใจ เช่น โห่ พุดจาพยานคาย เมื่อไม่เห็นด้วยกับข้อตกลงของที่ประชุม

เคยทำหรือไม่ _____ เคยทำบ่อย ๆ _____ เคยทำนาน ๆ ครั้ง _____ ไม่เคยทำ
จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส _____ จะทำแน่ ๆ _____ อาจจะทำ _____ จะไม่ทำ

15. การกระทำ : ช่วยเหลือพรรคพวกที่มีสิทธิพิเศษเหนือผู้อื่น

เคยทำหรือไม่ _____ เคยทำบ่อย ๆ _____ เคยทำนาน ๆ ครั้ง _____ ไม่เคยทำ
จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส _____ จะทำแน่ ๆ _____ อาจจะทำ _____ จะไม่ทำ

16. การกระทำ : ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ที่ได้อำนาจการปกครองมาด้วยวิธีการที่ไม่ถูกต้อง

เคยทำหรือไม่ เคยทำบ่อย ๆ เคยทำนาน ๆ ครั้ง ไม่เคยทำ
จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส จะทำแน่ ๆ อาจจะทำ จะไม่ทำ

17. การกระทำ : ปฏิบัติต่อประชาชนที่รักษาชอบพอกันดีกว่าคนอื่น

เคยทำหรือไม่ เคยทำบ่อย ๆ เคยทำนาน ๆ ครั้ง ไม่เคยทำ
จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส จะทำแน่ ๆ อาจจะทำ จะไม่ทำ

18. การกระทำ : มาทำงานตามเวลาที่ตนเองพึงพอใจ

เคยทำหรือไม่ เคยทำบ่อย ๆ เคยทำนาน ๆ ครั้ง ไม่เคยทำ
จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส จะทำแน่ ๆ อาจจะทำ จะไม่ทำ

19. การกระทำ : แสวงหาผลประโยชน์จากอำนาจหน้าที่ของตนเอง

เคยทำหรือไม่ เคยทำบ่อย ๆ เคยทำนาน ๆ ครั้ง ไม่เคยทำ
จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส จะทำแน่ ๆ อาจจะทำ จะไม่ทำ

20. การกระทำ : เลิกเจตต่องานในหน้าที่ทุกครั้งที่ไม่มีกิจธุระส่วนตัว

เคยทำหรือไม่ เคยทำบ่อย ๆ เคยทำนาน ๆ ครั้ง ไม่เคยทำ
จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส จะทำแน่ ๆ อาจจะทำ จะไม่ทำ

21. การกระทำ : ละเลยนโยบายที่เคยพูดไว้ในการเลือกตั้ง

เคยทำหรือไม่ เคยทำบ่อย ๆ เคยทำนาน ๆ ครั้ง ไม่เคยทำ
จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส จะทำแน่ ๆ อาจจะทำ จะไม่ทำ

22. การกระทำ : พูดหาเสียงเลือกตั้งในเรื่องที่สามารถปฏิบัติได้จริง

เคยทำหรือไม่ เคยทำบ่อย ๆ เคยทำนาน ๆ ครั้ง ไม่เคยทำ
จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส จะทำแน่ ๆ อาจจะทำ จะไม่ทำ

23. การกระทำ : อยู่ร่วมประชุมแม้ว่าจะมีการต่อเวลาการประชุมออกไป

เคยทำหรือไม่ เคยทำบ่อย ๆ เคยทำนาน ๆ ครั้ง ไม่เคยทำ
จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส จะทำแน่ ๆ อาจจะทำ จะไม่ทำ

24. การกระทำ : รับสินน้ำใจจากผู้อื่น เพื่อกระทำสิ่งที่ผิดแทนหน้าที่

เคยทำหรือไม่ เคยทำบ่อย ๆ เคยทำนาน ๆ ครั้ง ไม่เคยทำ
จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส จะทำแน่ ๆ อาจจะทำ จะไม่ทำ

25. การกระทำ : พยายามกับผู้ลงคะแนนว่าจะนำผลประโยชน์มาสู่ท้องถิ่นของตนเท่านั้นถ้าได้รับเลือกตั้ง

เคยทำหรือไม่ เคยทำบ่อย ๆ เคยทำนาน ๆ ครั้ง ไม่เคยทำ
จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส จะทำแน่ ๆ อาจจะทำ จะไม่ทำ

.....
การกระทำ : ใจดีการทำงานของฝ่ายตรงข้าม โดยไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวม

.....
เคยทำหรือไม่ เคยทำบ่อย ๆ เคยทำนาน ๆ ครั้ง ไม่เคยทำ
จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส จะทำแน่ ๆ อาจจะทำ จะไม่ทำ

.....
การกระทำ : ให้ความช่วยเหลือผู้สมัครรับเลือกตั้ง โดยไม่มีมูลความจริง

.....
เคยทำหรือไม่ เคยทำบ่อย ๆ เคยทำนาน ๆ ครั้ง ไม่เคยทำ
จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส จะทำแน่ ๆ อาจจะทำ จะไม่ทำ

.....
การกระทำ : สนับสนุนความคิดเห็นที่ถูกต้อง เหมาะสมไม่ว่าจะเป็นของสมาชิก

.....
เคยทำหรือไม่ เคยทำบ่อย ๆ เคยทำนาน ๆ ครั้ง ไม่เคยทำ
จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส จะทำแน่ ๆ อาจจะทำ จะไม่ทำ

.....
การกระทำ : พยายามเลือกตั้งอย่างเป็นธรรมต่อคู่แข่ง

.....
เคยทำหรือไม่ เคยทำบ่อย ๆ เคยทำนาน ๆ ครั้ง ไม่เคยทำ
จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส จะทำแน่ ๆ อาจจะทำ จะไม่ทำ

.....
การกระทำ : แสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม

.....
เคยทำหรือไม่ เคยทำบ่อย ๆ เคยทำนาน ๆ ครั้ง ไม่เคยทำ
จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส จะทำแน่ ๆ อาจจะทำ จะไม่ทำ

11. การกระทำ : ใช้อำนาจที่มีอยู่ เพื่อรักษาความถูกต้องงานสังคม

เคยทำหรือไม่ เคยทำบ่อย ๆ เคยทำนาน ๆ ครั้ง ไม่เคยทำ
 จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส จะทำแน่ ๆ อาจจะทำ จะไม่ทำ

12. การกระทำ : ให้ความสนใจเฉพาะบุคคลเห็นว่ามีประโยชน์ต่อตน

เคยทำหรือไม่ เคยทำบ่อย ๆ เคยทำนาน ๆ ครั้ง ไม่เคยทำ
 จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส จะทำแน่ ๆ อาจจะทำ จะไม่ทำ

13. การกระทำ : เสียสละความสุขส่วนตัวเพื่อประโยชน์ของชาติบ้านเมือง

เคยทำหรือไม่ เคยทำบ่อย ๆ เคยทำนาน ๆ ครั้ง ไม่เคยทำ
 จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส จะทำแน่ ๆ อาจจะทำ จะไม่ทำ

14. การกระทำ : สืบหาปัญหาและความต้องการของประชาชนอยู่เสมอ เพื่อหาแนวทางช่วยเหลือ

เคยทำหรือไม่ เคยทำบ่อย ๆ เคยทำนาน ๆ ครั้ง ไม่เคยทำ
 จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส จะทำแน่ ๆ อาจจะทำ จะไม่ทำ

15. การกระทำ : นำเรื่องส่วนตัวของผู้อื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับภารงานหน้าที่มาเปิดเผยต่อสาธารณชน

เคยทำหรือไม่ เคยทำบ่อย ๆ เคยทำนาน ๆ ครั้ง ไม่เคยทำ

.การกระทำ : ปกป้องผู้ที่ทำความดีเพื่อส่วนรวม เมื่อเขาโดนคุกคามทางการเมือง

เคยทำหรือไม่ เคยทำบ่อย ๆ เคยทำนาน ๆ ครั้ง ไม่เคยทำ
จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส จะทำแน่ ๆ อาจจะทำ จะไม่ทำ

.การกระทำ : ปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับในการเลือกตั้งอย่างเคร่งครัด

เคยทำหรือไม่ เคยทำบ่อย ๆ เคยทำนาน ๆ ครั้ง ไม่เคยทำ
จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส จะทำแน่ ๆ อาจจะทำ จะไม่ทำ

.การกระทำ : เลิกเฉยเมื่อเห็นการทุจริตของการเลือกตั้ง

เคยทำหรือไม่ เคยทำบ่อย ๆ เคยทำนาน ๆ ครั้ง ไม่เคยทำ
จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส จะทำแน่ ๆ อาจจะทำ จะไม่ทำ

.การกระทำ : ยอมรับและปฏิบัติตามข้อตกลงของที่ประชุม แม้ว่าตนจะไม่เห็นด้วย

เคยทำหรือไม่ เคยทำบ่อย ๆ เคยทำนาน ๆ ครั้ง ไม่เคยทำ
จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส จะทำแน่ ๆ อาจจะทำ จะไม่ทำ

.การกระทำ : ให้การสนับสนุนผู้ใดที่ตนเองเห็นว่าดีกว่าที่จะสนับสนุนเพื่อต้องการที่จะคอนแทกบุคคล

เคยทำหรือไม่ เคยทำบ่อย ๆ เคยทำนาน ๆ ครั้ง ไม่เคยทำ
จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส จะทำแน่ ๆ อาจจะทำ จะไม่ทำ

คำชี้แจง

โปรดพิจารณาการกระทำต่อไปนี้ที่ละข้อ และตอบว่าการกระทำแต่ละข้อมีความถูกต้องมากน้อยเพียงใด

- (1) หากท่านคิดว่า การกระทำข้อนั้น ถูกต้องมากที่สุด ก็ขอให้เป็นเครื่องหมาย ✓ ในช่อง "ถูกต้องที่สุด" ที่ตรงกับการกระทำข้อนั้น
- (2) หากท่านคิดว่า การกระทำข้อนั้น ถูกต้อง ก็ขอให้เป็นเครื่องหมาย ✓ ในช่อง "ถูก" ที่ตรงกับการกระทำข้อนั้น
- (3) หากท่านคิดว่า การกระทำข้อนั้น ผิด ก็ขอให้เป็นเครื่องหมาย ✓ ในช่อง "ผิด" ที่ตรงกับการกระทำข้อนั้น
- (4) หากท่านคิดว่า การกระทำข้อนั้น ผิดมากที่สุด ก็ขอให้เป็นเครื่องหมาย ✓ ในช่อง "ผิดที่สุด" ที่ตรงกับการกระทำข้อนั้น
- (5) หากข้อใด ตัดสินไม่ได้ ว่าถูกหรือผิด ก็ขอให้เป็นเครื่องหมาย ✓ ในช่อง "ตัดสินไม่ได้" ที่ตรงกับการกระทำข้อนั้น

โปรดตอบอย่างตั้งใจ ตอบตามที่เป็นจริงและตอบให้ครบทุกข้อ

ระดับความถูกต้องของการกระทำ		ถูกที่สุด	ถูก	ตัดสินไม่ได้	ผิด	ผิดที่สุด	
การกระทำ							สำหรับผู้วิจัย
1. การยอมรับและปฏิบัติตามข้อตกลงของที่ประชุม แม้ว่าตนจะไม่เห็นด้วย							
2. การรับสินน้ำใจจากผู้อื่น เพื่อกระทำสิ่งที่ผิดในหน้าที่							
3. การใช้อำนาจที่มีอยู่ เพื่อรักษาความถูกต้องในสังคม							
4. การนำหน้าที่กฎหมายมาเป็นเครื่องมือในการทำผิด							

ระดับความถูกต้องของการกระทำ การกระทำ	ถูก ที่สุด	ถูก	ตัดสิน ไม่ได้	ผิด	ผิด ที่สุด	สำหรับ ผู้วิจัย
5. การให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ที่ได้อำนาจการปกครองมาด้วย วิธีการที่ไม่ถูกต้อง						
6. การระดมเงินงบประมาณไปพัฒนาจังหวัดที่ตนอาศัยอยู่						
7. การเพิกเฉยเมื่อเห็นการทำผิดกฎหมายเลือกตั้ง						
8. การคิดด้านกฎหมายที่ไม่ชอบธรรม						
9. การให้รายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้ง โดยไม่มีมูลความจริง						
10. การนำเรื่องส่วนตัวของผู้อื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับการงาน ในหน้าที่มาเปิดเผยต่อสาธารณชน						
11. การเพิกเฉยต่องานในหน้าที่ทุกครั้งที่มีกิจธุระส่วนตัว						
12. การหาเสียงเลือกตั้งอย่างเป็นธรรมต่อคู่แข่ง						
13. การเสียสละความสุขส่วนตัวเพื่อประโยชน์ของชาติ บ้านเมือง						
14. การใช้จ่ายทรัพย์สินส่วนตัวโดยไม่จำกัดเพื่อหาเสียง เลือกตั้ง						

การกระทำ	ระดับความถูกต้องของการกระทำ						ถูก ที่สุด	ถูก	ตัดสิน ไม่ได้	ผิด	ผิด ที่สุด	สำหรับ ผู้วิจัย
15. การให้การสนับสนุนผู้ที่ตนเองเห็นว่าดี มากกว่าที่จะสนับสนุนเพื่อต้องการที่จะตอบแทนบุญคุณ												
16. การสนับสนุนความคิดเห็นที่ถูกต้องเหมาะสมไม่ว่าจะเป็นของกลุ่มบุคคลใด												
17. การพูดจาหาเสียงเลือกตั้งงาน เรื่องที่สามารถปฏิบัติได้จริง												
18. การแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม												
19. การสนับสนุนความเห็นของบุคคลที่อยู่ฝ่ายเดียวกับตน แม้จะรู้ว่า เป็นความเห็นที่ไม่ถูกต้อง												
20. การปกป้องผู้ที่ทำความดีเพื่อส่วนรวม เมื่อเขาโดนคุกคามทางการเมือง												
21. การปฏิบัติตามกฎและข้อบังคับที่รับผิดชอบอย่างเคร่งครัด												
22. การปฏิบัติตามกฎและข้อบังคับในการเลือกตั้งอย่างเคร่งครัด												
23. การเสียสละสิทธิส่วนตัวบางอย่าง เพื่อส่วนรวม												

การกระทำ	ระดับความถูกต้องของการกระทำ	ถูก ที่สุด	ถูก	ตัดสิน ไม่ได้	ผิด	ผิด ที่สุด	สำหรับ ผู้วิจัย
33. การคัดค้านมติของที่ประชุมซึ่งขัดต่อผลประโยชน์ของตน							
34. การแสดงกิริยาไม่พอใจ เช่น โห่ พุดจาหยาบค้าย เมื่อไม่เห็นด้วยกับข้อตกลงของที่ประชุม							
35. การให้ความสนใจเฉพาะข้อคิดเห็นที่มีประโยชน์ต่อตน							
36. การช่วยเหลือประชาชนที่กำลังประสบความเดือดร้อน แม้ไม่ได้รับการร้องขอ							
37. การละเลยนโยบายที่เคยพูดไว้ในการเลือกตั้ง							
38. การช่วยเหลือพรรคพวกให้มีสิทธิพิเศษเหนือผู้อื่น							
39. การเสนอข้อคิดเห็นแก่บุคคลที่เกี่ยวข้องทำให้เข้าใจถึง ความต้องการของคนส่วนรวม							
40. การมาทำงานตามเวลาที่ตนเองพึงพอใจ							

หมายเหตุ ขอความกรุณาส่งคืนผู้วิจัยตามที่อยู่ด้านหลัง

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

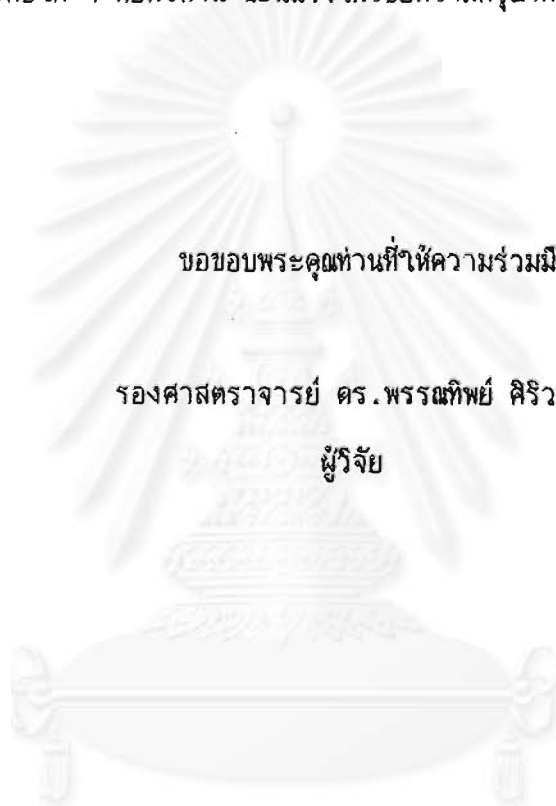
เรียน ท่านผู้ตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามชุดนี้ เป็นการสำรวจพฤติกรรมทางการเมืองของผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง
เพื่อใช้ประโยชน์ในการศึกษาสภาพความเป็นจริงของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยของไทย
คำตอบของท่านจึงไม่มีข้อผิดพลาดหรือข้อถูก และคณะผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลไว้เป็นความลับ จะนำเสนอในรูปแบบของ
ผลสรุปรวม จึงไม่มีผลกระทบต่อใด ๆ ต่อตัวท่าน ฉะนั้นจึงใคร่ขอความกรุณาตอบตามความเป็นจริงทุกข้อ

ขอขอบพระคุณท่านที่ให้ความร่วมมือ

รองศาสตราจารย์ ดร.พรเทพย์ ศิริวรรณยศย์

ผู้วิจัย

แบบสำรวจ
พฤติกรรมและระดับความถูกต้องของการกระทำ

แบบสำรวจ แบ่งเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบ (6 ข้อ)

ตอนที่ 2 แบบสำรวจพฤติกรรม (40 ข้อ)

ตอนที่ 3 แบบสำรวจระดับความถูกต้องของการกระทำ (40 ข้อ)

ผู้จัดทำขอความร่วมมือทุกท่าน กรุณาตอบแบบสอบถามให้ตรงกับความจริงของท่านมากที่สุด

ตอนที่ 1 : ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบ

คำชี้แจง โปรดตอบคำถามหรือทำเครื่องหมาย ข้างหน้าคำตอบที่ตรงกับตัวท่าน

1. สถานภาพของผู้ตอบ _____ รับราชการ
(เลือกเพียงคำตอบเดียว) _____ ธุรกิจการค้า
_____ ลูกจ้างเอกชน
_____ กรรมกร
_____ ชาวนา ชาวไร่
_____ เจ้าของที่ดินหรือทรัพย์สินให้เช่า
_____ นิสิตนักศึกษา
2. เพศ _____ ชาย _____ หญิง
3. อายุ _____ 20-30 ปี _____ 41-50 ปี _____ 60 ปีขึ้นไป
_____ 31-40 ปี _____ 51-60 ปี
4. ภูมิลำเนาตามทะเบียนบ้าน อำเภอ (เขต) _____ จังหวัด _____
อยู่ในพื้นที่ภาค _____ กรุงเทพมหานคร _____ ตะวันออกเฉียงเหนือ
กลาง _____ ใต้

5. ระดับการศึกษา _____ ต่ำกว่า ป.4 _____ มัธยมศึกษาตอนปลาย
_____ ประถมศึกษาตอนต้น _____ อนุปริญญาหรือเทียบเท่า
_____ ประถมศึกษาตอนปลาย _____ ปริญญาตรี
_____ มัธยมศึกษาตอนต้น _____ สูงกว่าปริญญาตรี

6. ศาสนา _____ พุทธ
_____ คริสต์
_____ อิสลาม
_____ อื่น ๆ โปรดระบุ

ตอนที่ 2 : แบบสำรวจพฤติกรรม

คำชี้แจง แบบสำรวจพฤติกรรมนี้ประกอบด้วย การกระทำ 40 ข้อ แต่ละข้อมี คำถาม ประกอบ 2 คำถาม ดังนี้

0 การกระทำ : การสูบบุหรี่บนรถเมล์

เคยทำหรือไม่ _____ เคยทำบ่อย ๆ _____ เคยทำนาน ๆ ครั้ง _____ ไม่เคยทำ
 จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส _____ จะทำแน่ ๆ _____ อาจจะทำ _____ จะไม่ทำ

วิธีทำ ขอให้ท่านพิจารณา การกระทำ และ คำถาม ตามตัวอย่างข้างต้นทีละข้อ แล้วเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับคำตอบของท่าน เช่น ถ้าหากท่าน

- (1) ไม่เคยสูบบุหรี่บนรถเมล์
- (2) คิดว่าจะไม่ทำการกระทำนี้แม้จะมีโอกาส

ก็ขอได้โปรดเขียนคำตอบของท่านดังนี้

การกระทำ : การสูบบุหรี่บนรถเมล์

เคยทำหรือไม่ _____ เคยทำบ่อย ๆ _____ เคยทำนาน ๆ ครั้ง _____ ✓ ไม่เคยทำ
 จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส _____ จะทำแน่ ๆ _____ อาจจะทำ _____ ~~จะ~~ จะไม่ทำ

1. การกระทำ : สนับสนุนผู้สมัครเข้ารับการเลือกตั้งที่เห็นผลประโยชน์ต่อตน

เคยทำหรือไม่ _____ เคยทำบ่อย ๆ _____ เคยทำนาน ๆ ครั้ง _____ ไม่เคยทำ
 จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส _____ จะทำแน่ ๆ _____ อาจจะทำ _____ จะไม่ทำ

2. การกระทำ : การนำเงินกองกลางมาใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัว

เคยทำหรือไม่ _____ เคยทำบ่อย ๆ _____ เคยทำนาน ๆ ครั้ง _____ ไม่เคยทำ
 จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส _____ จะทำแน่ ๆ _____ อาจจะทำ _____ จะไม่ทำ

3. การกระทำ : สนับสนุนความเห็นของบุคคลที่อยู่ฝ่ายเดียวกับตนเองแม้จะรู้ว่า เป็นความเห็นที่ไม่ถูกต้อง

เคยทำหรือไม่ _____ เคยทำบ่อย ๆ _____ เคยทำนาน ๆ ครั้ง _____ ไม่เคยทำ
 จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส _____ จะทำแน่ ๆ _____ อาจจะทำ _____ จะไม่ทำ

4. การกระทำ : ปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับบนงานที่ได้รับมอบอย่างเคร่งครัด

เคยทำหรือไม่ _____ เคยทำบ่อย ๆ _____ เคยทำนาน ๆ ครั้ง _____ ไม่เคยทำ
 จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส _____ จะทำแน่ ๆ _____ อาจจะทำ _____ จะไม่ทำ

5. การกระทำ : ยินยอมให้ตรวจสอบทรัพย์สินของตนเอง เมื่อทางการต้องการ

เคยทำหรือไม่ _____ เคยทำบ่อย ๆ _____ เคยทำนาน ๆ ครั้ง _____ ไม่เคยทำ
 จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส _____ จะทำแน่ ๆ _____ อาจจะทำ _____ จะไม่ทำ

6. การกระทำ : เสียสละสิทธิส่วนตนบางอย่างเพื่อส่วนรวม

เคยทำหรือไม่ _____ เคยทำบ่อย ๆ _____ เคยทำนาน ๆ ครั้ง _____ ไม่เคยทำ
 จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส _____ จะทำแน่ ๆ _____ อาจจะทำ _____ จะไม่ทำ

7. การกระทำ : เสนอข้อคิดเห็นแก่บุคคลที่เกี่ยวข้องทำให้เข้าใจถึงความต้องการของคนส่วนรวม

เคยทำหรือไม่ _____ เคยทำบ่อย ๆ _____ เคยทำนาน ๆ ครั้ง _____ ไม่เคยทำ
 จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส _____ จะทำแน่ ๆ _____ อาจจะทำ _____ จะไม่ทำ

8. การกระทำ : แจ้งทางการให้ทราบ เมื่อพบว่ามี การหาเสียงเลือกตั้งในทางที่ผิด

เคยทำหรือไม่ _____ เคยทำบ่อย ๆ _____ เคยทำนาน ๆ ครั้ง _____ ไม่เคยทำ
 จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส _____ จะทำแน่ ๆ _____ อาจจะทำ _____ จะไม่ทำ

9. การกระทำ : ไม่นำกฎหมายมาเป็นเครื่องมือในการทำผิด

เคยทำหรือไม่ _____ เคยทำบ่อย ๆ _____ เคยทำนาน ๆ ครั้ง _____ ไม่เคยทำ
 จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส _____ จะทำแน่ ๆ _____ อาจจะทำ _____ จะไม่ทำ

10. การกระทำ : ช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ตนสนับสนุนในการโจมตีคู่แข่ง

เคยทำหรือไม่ _____ เคยทำบ่อย ๆ _____ เคยทำนาน ๆ ครั้ง _____ ไม่เคยทำ
 จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส _____ จะทำแน่ ๆ _____ อาจจะทำ _____ จะไม่ทำ

1. การกระทำ : ท้วงติง คัดค้านการกระทำที่ขัดต่อผลประโยชน์ของตน

เคยทำหรือไม่ _____ เคยทำบ่อย ๆ _____ เคยทำนาน ๆ ครั้ง _____ ไม่เคยทำ
จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส _____ จะทำแน่ ๆ _____ อาจจะทำ _____ จะไม่ทำ

2. การกระทำ : ต่อต้านกฎหมายที่ไม่ชอบธรรม

เคยทำหรือไม่ _____ เคยทำบ่อย ๆ _____ เคยทำนาน ๆ ครั้ง _____ ไม่เคยทำ
จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส _____ จะทำแน่ ๆ _____ อาจจะทำ _____ จะไม่ทำ

3. การกระทำ : ช่วยเหลือผู้ที่กำลังประสบความเดือดร้อนแม้ไม่ได้รับการร้องขอ

เคยทำหรือไม่ _____ เคยทำบ่อย ๆ _____ เคยทำนาน ๆ ครั้ง _____ ไม่เคยทำ
จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส _____ จะทำแน่ ๆ _____ อาจจะทำ _____ จะไม่ทำ

4. การกระทำ : แสดงกิริยาไม่พอใจ เช่น โห่ พุดจาพยายคาย เมื่อไม่เห็นด้วยกับมติของสภา

เคยทำหรือไม่ _____ เคยทำบ่อย ๆ _____ เคยทำนาน ๆ ครั้ง _____ ไม่เคยทำ
จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส _____ จะทำแน่ ๆ _____ อาจจะทำ _____ จะไม่ทำ

5. การกระทำ : การช่วยเหลือพรรคพวกให้มีสิทธิพิเศษเหนือผู้อื่น

เคยทำหรือไม่ _____ เคยทำบ่อย ๆ _____ เคยทำนาน ๆ ครั้ง _____ ไม่เคยทำ
จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส _____ จะทำแน่ ๆ _____ อาจจะทำ _____ จะไม่ทำ

16. การกระทำ : ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ได้อำนาจมาด้วยวิธีการที่ไม่ถูกต้อง

เคยทำหรือไม่ _____ เคยทำบ่อย ๆ _____ เคยทำนาน ๆ ครั้ง _____ ไม่เคยทำ
จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส _____ จะทำแน่ ๆ _____ อาจจะทำ _____ จะไม่ทำ

17. การกระทำ : ปฏิบัติต่อบุคคลภายนอกที่รักใคร่ชอบพอกันดีกว่าคนอื่น

เคยทำหรือไม่ _____ เคยทำบ่อย ๆ _____ เคยทำนาน ๆ ครั้ง _____ ไม่เคยทำ
จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส _____ จะทำแน่ ๆ _____ อาจจะทำ _____ จะไม่ทำ

18. การกระทำ : มาทำงานตามเวลาที่ตนเองพึงพอใจ

เคยทำหรือไม่ _____ เคยทำบ่อย ๆ _____ เคยทำนาน ๆ ครั้ง _____ ไม่เคยทำ
จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส _____ จะทำแน่ ๆ _____ อาจจะทำ _____ จะไม่ทำ

19. การกระทำ : การแสวงหาผลประโยชน์จากอำนาจหน้าที่ของตนเอง

เคยทำหรือไม่ _____ เคยทำบ่อย ๆ _____ เคยทำนาน ๆ ครั้ง _____ ไม่เคยทำ
จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส _____ จะทำแน่ ๆ _____ อาจจะทำ _____ จะไม่ทำ

20. การกระทำ : เลิกเจตต่อน้ำที่พลเมืองดีทุกครั้งที่มีกิจธุระส่วนตัว

เคยทำหรือไม่ _____ เคยทำบ่อย ๆ _____ เคยทำนาน ๆ ครั้ง _____ ไม่เคยทำ
จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส _____ จะทำแน่ ๆ _____ อาจจะทำ _____ จะไม่ทำ

21. การกระทำ : การติดตามการทำงานตามนโยบายที่สส. เคยพูดไว้ในช่วงหาเสียงเลือกตั้ง

เคยทำหรือไม่ _____ เคยทำบ่อย ๆ _____ เคยทำนาน ๆ ครั้ง _____ ไม่เคยทำ
 จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส _____ จะทำแน่ ๆ _____ อาจจะทำ _____ จะไม่ทำ

22. การกระทำ : ไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสส. ที่พูดหาเสียงเลือกตั้งใน เรื่องที่สามารถปฏิบัติได้จริง

เคยทำหรือไม่ _____ เคยทำบ่อย ๆ _____ เคยทำนาน ๆ ครั้ง _____ ไม่เคยทำ
 จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส _____ จะทำแน่ ๆ _____ อาจจะทำ _____ จะไม่ทำ

23. การกระทำ : อยู่ฟังการประชุมสภาแม้ว่าจะมีการต่อเวลาการประชุมออกไป

เคยทำหรือไม่ _____ เคยทำบ่อย ๆ _____ เคยทำนาน ๆ ครั้ง _____ ไม่เคยทำ
 จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส _____ จะทำแน่ ๆ _____ อาจจะทำ _____ จะไม่ทำ

24. การกระทำ : รับสินน้ำใจจากผู้อื่น เพื่อกระทำสิ่งที่มีค่านอกที่

เคยทำหรือไม่ _____ เคยทำบ่อย ๆ _____ เคยทำนาน ๆ ครั้ง _____ ไม่เคยทำ
 จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส _____ จะทำแน่ ๆ _____ อาจจะทำ _____ จะไม่ทำ

25. การกระทำ : ชักชวนผู้อื่นมาฟังคะแนนเสียงให้กับบุคคลที่จะนำผลประโยชน์มาสู่ท้องถิ่นของตน

เคยทำหรือไม่ _____ เคยทำบ่อย ๆ _____ เคยทำนาน ๆ ครั้ง _____ ไม่เคยทำ
 จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส _____ จะทำแน่ ๆ _____ อาจจะทำ _____ จะไม่ทำ

26. การกระทำ : โจมตีการทำงานของฝ่ายตรงข้าม โดยไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวม

เคยทำหรือไม่ _____ เคยทำบ่อย ๆ _____ เคยทำนาน ๆ ครั้ง _____ ไม่เคยทำ
 จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส _____ จะทำแน่ ๆ _____ อาจจะทำ _____ จะไม่ทำ

27. การกระทำ : ให้อำนาจผู้สมัครรับเลือกตั้งโดยไม่มีความจริง

เคยทำหรือไม่ _____ เคยทำบ่อย ๆ _____ เคยทำนาน ๆ ครั้ง _____ ไม่เคยทำ
 จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส _____ จะทำแน่ ๆ _____ อาจจะทำ _____ จะไม่ทำ

28. การกระทำ : สนับสนุนความคิดเห็นที่ถูกต้องเหมาะสมว่าจะเป็นของกลุ่มมาด

เคยทำหรือไม่ _____ เคยทำบ่อย ๆ _____ เคยทำนาน ๆ ครั้ง _____ ไม่เคยทำ
 จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส _____ จะทำแน่ ๆ _____ อาจจะทำ _____ จะไม่ทำ

29. การกระทำ : ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคที่นโยบายดี โดยไม่คำนึงถึงตัวบุคคล

เคยทำหรือไม่ _____ เคยทำบ่อย ๆ _____ เคยทำนาน ๆ ครั้ง _____ ไม่เคยทำ
 จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส _____ จะทำแน่ ๆ _____ อาจจะทำ _____ จะไม่ทำ

30. การกระทำ : แสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม

เคยทำหรือไม่ _____ เคยทำบ่อย ๆ _____ เคยทำนาน ๆ ครั้ง _____ ไม่เคยทำ
 จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส _____ จะทำแน่ ๆ _____ อาจจะทำ _____ จะไม่ทำ

.การกระทำ : ใช้อำนาจที่มีอยู่ เพื่อรักษาความถูกต้องในสังคม

เคยทำหรือไม่ _____ เคยทำบ่อย ๆ _____ เคยทำนาน ๆ ครั้ง _____ ไม่เคยทำ
จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส _____ จะทำแน่ ๆ _____ อาจจะทำ _____ จะไม่ทำ

.การกระทำ : ให้ความสนใจเฉพาะข้อคิดเห็นที่มีประโยชน์ต่อตน

เคยทำหรือไม่ _____ เคยทำบ่อย ๆ _____ เคยทำนาน ๆ ครั้ง _____ ไม่เคยทำ
จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส _____ จะทำแน่ ๆ _____ อาจจะทำ _____ จะไม่ทำ

.การกระทำ : เสียสละความสุขส่วนตัวเพื่อประโยชน์ของชาติบ้านเมือง

เคยทำหรือไม่ _____ เคยทำบ่อย ๆ _____ เคยทำนาน ๆ ครั้ง _____ ไม่เคยทำ
จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส _____ จะทำแน่ ๆ _____ อาจจะทำ _____ จะไม่ทำ

.การกระทำ : ติดตามการทำงานของผู้แทนราษฎร

เคยทำหรือไม่ _____ เคยทำบ่อย ๆ _____ เคยทำนาน ๆ ครั้ง _____ ไม่เคยทำ
จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส _____ จะทำแน่ ๆ _____ อาจจะทำ _____ จะไม่ทำ

.การกระทำ : นำเรื่องส่วนตัวของผู้อื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับการงานในหน้าที่มาเปิดเผยต่อสาธารณชน

เคยทำหรือไม่ _____ เคยทำบ่อย ๆ _____ เคยทำนาน ๆ ครั้ง _____ ไม่เคยทำ
จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส _____ จะทำแน่ ๆ _____ อาจจะทำ _____ จะไม่ทำ

36. การกระทำ : บกป้องผู้ที่ทำความดีเพื่อส่วนรวม เมื่อเขาโดนคุกคามทางการเมือง

เคยทำหรือไม่ เคยทำบ่อย ๆ เคยทำนาน ๆ ครั้ง ไม่เคยทำ
จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส จะทำแน่ ๆ อาจจะทำ จะไม่ทำ

37. การกระทำ : ปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับในการเลือกตั้งอย่างเคร่งครัด

เคยทำหรือไม่ เคยทำบ่อย ๆ เคยทำนาน ๆ ครั้ง ไม่เคยทำ
จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส จะทำแน่ ๆ อาจจะทำ จะไม่ทำ

38. การกระทำ : เฝ้ามองเมื่อเห็นการทำผิดกฎของการเลือกตั้ง

เคยทำหรือไม่ เคยทำบ่อย ๆ เคยทำนาน ๆ ครั้ง ไม่เคยทำ
จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส จะทำแน่ ๆ อาจจะทำ จะไม่ทำ

39. การกระทำ : ยอมรับและปฏิบัติตามมติของสภา แม้ว่าตนจะไม่เห็นด้วย

เคยทำหรือไม่ เคยทำบ่อย ๆ เคยทำนาน ๆ ครั้ง ไม่เคยทำ
จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส จะทำแน่ ๆ อาจจะทำ จะไม่ทำ

40. การกระทำ : ให้การสนับสนุนผู้ใดที่ตนเองเห็นว่าดีมากกว่าที่จะสนับสนุนเพื่อต้องการที่จะตอบแทนบุคคล

เคยทำหรือไม่ เคยทำบ่อย ๆ เคยทำนาน ๆ ครั้ง ไม่เคยทำ
จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส จะทำแน่ ๆ อาจจะทำ จะไม่ทำ

ตอนที่ 3 : แบบสำรวจระดับความถูกต้องของการกระทำ

คำชี้แจง โปรดพิจารณาการกระทำต่อไปนี้ทีละข้อ และตอบว่าการกระทำแต่ละข้อมีความถูกต้องมากน้อยเพียงใด

- (1) หากท่านคิดว่า การกระทำข้อนั้น ถูกต้องมากที่สุด ก็ขอให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่อง "ถูกต้อง" ที่ตรงกับการกระทำข้อนั้น
- (2) หากท่านคิดว่า การกระทำข้อนั้น ถูกต้อง ก็ขอให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่อง "ถูก" ที่ตรงกับการกระทำข้อนั้น
- (3) หากท่านคิดว่า การกระทำข้อนั้น ผิด ก็ขอให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่อง "ผิด" ที่ตรงกับการกระทำข้อนั้น
- (4) หากท่านคิดว่า การกระทำข้อนั้น ผิดมากที่สุด ก็ขอให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่อง "ผิดที่สุด" ที่ตรงกับการกระทำข้อนั้น
- (5) หากข้อใด ตัดสินไม่ได้ ว่าถูกหรือผิด ก็ขอให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่อง "ตัดสินไม่ได้" ที่ตรงกับการกระทำข้อนั้น

โปรดตอบอย่างตั้งใจ ตอบตามที่ เป็นจริง และตอบให้ครบทุกข้อ

การกระทำ	ระดับความถูกต้องของการกระทำ						สำหรับ ผู้วิจัย
	ถูกต้องที่สุด	ถูก	ตัดสินไม่ได้	ผิด	ผิดที่สุด		
1. การยอมรับและปฏิบัติตามมติของสภา แม้ว่าตนจะไม่เห็นด้วย							
2. การรับสินน้ำใจจากผู้อื่น เพื่อกระทำสิ่งที่ไม่ดีในหน้าที่							
3. การใช้อำนาจที่มีอยู่ เพื่อรักษาความถูกต้องในสังคม							
4. การไม่นำกฎหมายมาเป็นเครื่องมือในการทำผิด							

การกระทำ ระดับความถูกต้องของการกระทำ	ถูก ที่สุด	ถูก	ตัดสิน ไม่ได้	ผิด	ผิด ที่สุด	สำหรับ ผู้วิจัย
5. การให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ที่ได้อำนาจมาด้วยวิธีการ ที่ไม่ถูกต้อง						
6. การนำเงินกองกลางมาใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตน						
7. การเพิกเฉยเมื่อเห็นการทำผิดกฎของการเลือกตั้ง						
8. การต่อต้านกฎหมายไม่ชอบธรรม						
9. การให้รายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้ง โดยไม่มีมูลความจริง						
10. การนำเรื่องส่วนตัวของผู้อื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับการงาน ในหน้าที่มาเปิดเผยต่อสาธารณชน						
11. การเพิกเฉยต่อหน้าที่พลเมืองดีทุกครั้งที่มีกิจกรรมส่วนตัว						
12. การลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคที่มีนโยบายดี โดยไม่คำนึงถึงตัวบุคคล						
13. การเสียสละความสุขส่วนตัวเพื่อประโยชน์ของชาติ บ้านเมือง						
14. การสนับสนุนผู้สมัครเข้ารับการศึกษาเลือกตั้งที่ให้ประโยชน์ ต่อตน						

ระดับความถูกต้องของการกระทำ การกระทำ	ถูก ที่สุด	ถูก	ตัดสิน ไม่ได้	ผิด	ผิด ที่สุด	สำหรับ ผู้วิจัย
15. การให้การสนับสนุนผู้ใดคนหนึ่งเห็นว่าดี มากกว่าที่จะ สนับสนุน เพื่อต้องการที่จะตอบแทนบุญคุณ						
16. การสนับสนุนความคิด เห็นที่ถูกต้อง เหมาะสมไม่ว่าจะเป็น ของกลุ่มใด						
17. การไปลงคะแนนเสียง เลือกตั้ง สส. ที่พูดหาเสียง เลือก ตั้งใน เรื่องที่สามารถปฏิบัติได้จริง						
18. การแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม						
19. การสนับสนุนความเห็นของบุคคลที่อยู่ฝ่ายเดียวกับตน แม้จะรู้ว่าเป็นความเห็นที่ไม่ถูกต้อง						
20. การปกป้องผู้ทำความดีเพื่อส่วนรวม เมื่อเขาถูก คุกคามทางการเมือง						
21. การปฏิบัติตามกฎและข้อบังคับในงานที่ได้รับผิดชอบ อย่างเคร่งครัด						
22. การปฏิบัติตามกฎและข้อบังคับในการเลือกตั้งอย่าง เคร่งครัด						
23. การเสียสละสิทธิส่วนตนบางอย่างเพื่อส่วนรวม						

การกระทำ / ระดับความถูกต้องของการกระทำ	ถูก ที่สุด	ถูก	ตัดสิน ไม่ได้	ผิด	ผิด ที่สุด	สำหรับ ผู้วิจัย
24. การปฏิบัติต่อบุคคลใกล้ชิดที่รักใคร่ชอบพอกันดีกว่าผู้อื่น						
25. การติดตามการทำงานของผู้แทนราษฎร						
26. การแจ้งทางการให้ทราบ เมื่อพบว่ามี การหาเสียง เลือกตั้งในทางที่ผิด						
27. การโจมตีการทำงานของฝ่ายตรงข้าม โดยไม่คำนึงถึง ผลประโยชน์ของส่วนรวม						
28. การแสวงหาผลประโยชน์จากอำนาจหน้าที่ของตน						
29. การยินยอมให้ตรวจสอบทรัพย์สินของตนเอง เมื่อทาง การต้องการ						
30. การชักชวนผู้อื่นไม่ให้ลงคะแนนเสียงให้กับบุคคลที่จะ นำผลประโยชน์สู่ท้องถิ่นของตน						
31. การช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ตนสนับสนุนในการโจมตี คู่แข่งอื่น						
32. การอยู่ฟังการประชุมสภา แม้ว่าจะมีการต่อเวลาการ ประชุมออกไป						
33. การท้วงติง คัดค้านการกระทำที่ขัดต่อประโยชน์ตนเอง						

การกระทำ	ระดับความถูกต้องของการกระทำ					
	ถูก ที่สุด	ถูก	ตัดสิน ไม่ได้	ผิด	ผิด ที่สุด	สำหรับ ผู้วิจัย
34. การแสดงกิริยาไม่พอใจ เช่น โห่ พุดจาหยาบค้าย เมื่อไม่เห็นด้วยกับมติของสภา						
35. การทำให้ความสนใจเฉพาะข้อคิดเห็นที่มีประโยชน์ต่อตน						
36. การช่วยเหลือผู้ที่กำลังประสบความเดือดร้อน แม้ไม่ ได้รับการร้องขอ						
37. การติดตามการทำงานตามนโยบายที่สส. เคยพูดไว้ ช่วงหาเสียงเลือกตั้ง						
38. การช่วยเหลือพรรคพวกให้มีสิทธิพิเศษเหนือผู้อื่น						
39. การเสนอข้อคิดเห็นแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องทำให้เข้าใจถึง ความต้องการของคนส่วนรวม						
40. การรกรทำงานตามเวลาที่ตนเองพึงพอใจ						

หมายเหตุ ขอความกรุณาส่งคืนผู้วิจัยตามที่อยู่ด้านหลัง

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

ผู้วิจัย

ภาคผนวก ข

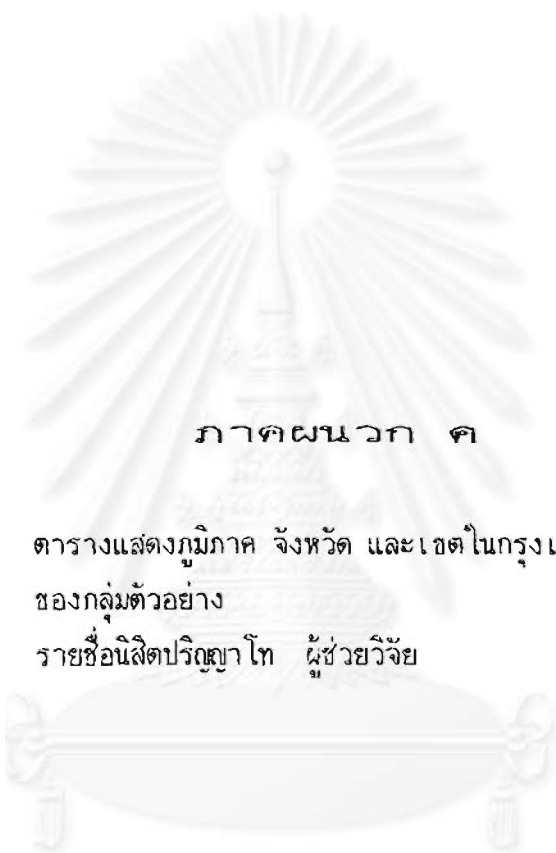
ตารางค่าสถิติ

ตารางที่ 90 แสดงค่าความตรงตามโครงสร้างของแบบวัด (Construct validity) แยกตามรายพฤติกรรมทั้ง 20 พฤติกรรม จำแนกตามมาตรและกลุ่มตัวอย่าง

พฤติกรรมจริยธรรม	นักการเมืองไทย		คนไทย	
	มาตรที่ 1	มาตรที่ 2	มาตรที่ 1	มาตรที่ 2
1. ความซื่อสัตย์-การเลือกตั้ง	.263*	.279*	.149*	.197*
2. ความซื่อสัตย์-การประชุมสภา	.016	.013	.232*	.300*
3. ความซื่อสัตย์-ความรับผิดชอบ ทางการเมือง	.048	.240*	.213*	.322*
4. ความซื่อสัตย์-การใช้อำนาจ ทางการเมือง	.099	.026	.254*	.413*
5. ความรับผิดชอบ-การเลือกตั้ง	.018	-.035	.231*	.331*
6. ความรับผิดชอบ-การประชุม สภา	.293*	.337*	.329*	.372*
7. ความรับผิดชอบ-ความรับผิดชอบ ทางการเมือง	.057	.025	.181*	.250*
8. ความรับผิดชอบ-การใช้ อำนาจทางการเมือง	.353*	.387*	.162*	.368*
9. การรักษาระเบียบวินัย- การเลือกตั้ง	.449*	.374*	.259*	.286*
10. การรักษาระเบียบวินัย- การประชุมสภา	.317*	.433*	.251*	.428*
11. การรักษาระเบียบวินัย- ความรับผิดชอบทางการเมือง	.667*	.714*	.347*	.336*
12. การรักษาระเบียบวินัย- การใช้อำนาจทางการเมือง	-.307*	-.265*	.192*	.177*
13. การเสียสละเพื่อส่วนรวม- การเลือกตั้ง	.272*	.446*	.225*	.286*

พฤติกรรมจริยธรรม ทางการเมือง	นักการเมืองไทย		คนไทย	
	มาตราที่ 1	มาตราที่ 2	มาตราที่ 1	มาตราที่ 2
14. การเสียสละเพื่อส่วนรวม- การประชุมสภา	.061	.055	.333*	.419*
15. การเสียสละเพื่อส่วนรวม- ความรับผิดชอบทางการเมือง	.286*	.431*	.238*	.308*
16. การเสียสละเพื่อส่วนรวม- การใช้อำนาจทางการเมือง	.463*	.489*	.214*	.315*
17. ความยุติธรรม-การเลือกตั้ง	.443*	.439*	.315*	.333*
18. ความยุติธรรม-การประชุมสภา	.390*	.414*	.291*	.333*
19. ความยุติธรรม-ความรับผิดชอบ ทางการเมือง	-.151*	.138*	.142*	.305*
20. ความยุติธรรม-การใช้อำนาจ ทางการเมือง	.417*	.496*	.258*	.340*

* P < .05

ภาคผนวก ค

1. ตารางแสดงภูมิภาค จังหวัด และเขตในกรุงเทพมหานคร
ของกลุ่มตัวอย่าง
2. รายชื่อนิสิตปริญญาโท ผู้ช่วยวิจัย

ตารางแสดงภูมิภาค จังหวัด และเขตในกรุงเทพมหานครของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 91 แสดงภูมิภาคและจังหวัดที่คัดเลือกกลุ่มคนไทย

ภูมิภาค	ภูมิภาค	จังหวัด	
ภาคเหนือ	ตอนบน	เชียงใหม่	เชียงราย
	ตอนล่าง	นครสวรรค์	อุตรดิตถ์
ภาคใต้	ตอนบน	สุราษฎร์ธานี	ภูเก็ต
	ตอนล่าง	สงขลา	ปัตตานี
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ตอนบน	ขอนแก่น	มหาสารคาม
	ตอนล่าง	นครราชสีมา	ปัตตานี
ภาคกลาง	ตอนบน	ชลบุรี	เพชรบุรี
	ตอนล่าง	อยุธยา	สระบุรี
กรุงเทพมหานคร	ในเมือง	ปทุมวัน	ดุสิต
	นอกเมือง	บางเขน	ลาดกระบัง
			บางแค

หมายเหตุ

นักการเมือง โฆษกประจำจังหวัดหรือเขตได้ จึงจำแนกได้เฉพาะภาค 4 ภาค และกรุงเทพมหานคร เพราะมิได้รับความร่วมมือเท่าที่ควร และนักการเมือง ที่ให้ความร่วมมือจะกระจายอยู่ในจังหวัดและเขตต่าง ๆ กัน

รายนามผู้ช่วยวิจัย

1. นางสาว สุภาพร วรรณสันถ์
2. นางสาว ดุสยา จิตตะขุ โคธร
3. นางสาว ปกัสรดา รัตตะจุรี
4. นางสาว บุษบาบัณ บัชรอด
5. นางสาว นันทารัตน์ ต้นเตยวราพันธ์
6. นางสาว หิษราวลีย์ เวทศักดิ์
7. นางสาว เสริมศรี กาญจนเดนิทร์
8. นางสาว อารยา ฤทธิฤทัย
9. นางสาว นิตรา ศายังแก้วสุทธิคาม
10. นางสาว นงนุช คูณไชยวงศ์
11. นาง รุ่งวิรุฬห์ บุญเกิด
12. นางสาว สุกัญญา ทองแสงี่ยม

